

We Lwowie, dnia 23. sierpnia 1904.

Aleg 30

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu
krajowego.

Wysoki Sejmie!

Załatwiając sprawozdanie zeszłoroczne Wydziału krajowego w zakresie przemysłu krajowego powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 26. października 1903. następujące uchwały:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 9. września 1903 L. 81021 i dołączone do niego sprawozdanie z czynności krajowej komisji dla spraw przemysłowych w zakresie szkół zawodowych.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd:

1° ażeby w zamian za nieaktywowany dotąd oddział ceramiczny przy państwowej szkole przemysłowej we Lwowie i w miejsce krajowej szkoły garncarskiej w Kołomyi przystąpił do utworzenia wyższego zakładu naukowego dla przemysłu ceramicznego we Lwowie;

2° ażeby przy szkołach państwowych we Lwowie i Krakowie urządził specjalne oddziały elektrotechniczne;

3° ażeby przystąpił do urządzenia stałych kursów dla palaczy i dozorców maszyn parowych oraz dla maszynistów kolejowych przy ck. szkole politechnicznej we Lwowie;

4° ażeby bezzwłocznie przystąpił do założenia zawodowej szkoły ślusarsko-mechanicznej w Tarnopolu;

5° ażeby przy akademii handlowej we Lwowie utworzył t. zw. jednoroczny kurs abiturjentów dla aspirantów bankowych i dążył do tego również przy wyższej szkole handlowej w Krakowie;

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do objęcia szkoły rzemiosł w Drohowyżu w zarząd kraju pod warunkami, podanymi w sprawozdaniu z czynności w zakresie przemysłu krajowego z dnia 9. września 1903 L. 81.021 i poleca mu przedłożyć na najbliższej sesji sejmowej etat posad i płac w tej szkole.

IV. a) Sejm upoważnia Wydział krajowy do wystawienia na gruncie, ofiarowanym przez Towarzystwo stolarzy w Kalwarii Zebrzydowskiej, budynku murowanego na pomieszczenie tamtejszej krajowej szkoły stolarskiej kosztem, nieprzekraczającym 60.000 koron i do użycia na ten cel niewydanych dotąd 30.000 koron, przeznaczonych pierwotnie na rozszerzenie budynku, tudzież 13.000 koron, zwróconych przez gminę z tytułu pożyczki, otrzymanej na budowę dotychczasowego budynku dla tej szkoły.

b) Sejm wstawia do rubr. XII. wydatków funduszu krajowego na rok 1904 kwotę 17.000 koron tytułem reszty wydatków na pokrycie kosztów tej budowy.

V. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wystawienia na gruncie w Rakszawie, stanowiącym własność funduszu krajowego, budynku na internat dla uczniów tamtejszej szkoły sukienniczej kosztem 10.000 koron i wstawia wydatek ten do rubryki XII. wydatków budżetu krajowego na rok 1904.

VI. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyczynienia się z funduszu krajowego kwotą 15.000 koron do budowy domu na pomieszczenie kraj. szkoły tkackiej w Łańcucie wraz z internatem dla uczniów pod warunkami, że resztę kosztów tej budowy pokryją miejscowe czynniki.

VII. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyczynienia się z funduszu krajowego kwotą 45.000 koron, płatną w trzech równych rocznych ratach poczynawszy od roku 1904, do budowy gmachu na pomieszczenie państwowej szkoły mechaniczno-słusarskiej w Tarnopolu.

VIII. Sejm upoważnia Wydział krajowy do opłacania corocznie gminie miasta Grybowa tytułem czynszu z lokalności, dostarczonych na pomieszczenie krajowej szkoły kołodziejskiej, takiej kwoty, jaka się okaże potrzebną do umożenia $4\frac{1}{2}\%$ pożyczki komunalnej, mającej się przez gminę zaciągnąć w Banku krajowym na budowę potrzebnego na ten cel domu.

Coroczne opłacanie czynszu ustaloby jednak z chwilą, gdyby szkoła ta przestała z jakiegokolwiek powodu istnieć.

IX Sejm upoważnia Wydział krajowy do zarządzenia wykonania dodatkowych robót i wodociągu w budynku, stanowiącym własność funduszu krajowego, a przeznaczonym na pomieszczenie państwowej szkoły kowalskiej w Sułkowicach, kosztem 3.000 koron i wydatek ten wstawia do rubr. XII. budżetu kraj. na r. 1904.

X. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przybudowania do budynku, przeznaczonego na pomieszczenie państwowej szkoły kowalskiej w Sułkowicach, hali maszynowej na ulokowanie narzędzi i przyrządów, wypożyczonych Towarzystwu kowali w Sułkowicach przez ek. Ministerstwo handlu. Koszt tej przybudówki niema przenosić 8.000 koron a potrzebną na to kwotę uzyska Wydział krajowy z pożyczki, którą na ten cel zaciągnie, spłacając ją w ciągu lat pięciu i wstawiając potrzebną na umorzenie i oprocentowanie kwotę do preliminarza wydatków funduszu krajowego.

XI. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby stabilizował na posadach kierowników szkół zawodowych:

- a) Karola Rollego ze stałą płacą trzech tysięcy sześciuset koron rocznie;
- b) Pawła Prydatkiewicza ze stałą płacą tysiąca ośmiuset koron rocznie;
- c) Bazylego Gęsieckiego ze stałą płacą tysiąca czterystu czterdziestu koron rocznie i dodatkiem na mieszkanie w kwocie 300 koron rocznie;
- d) Seweryna Gzowskiego ze stałą płacą tysiąca ośmiuset koron rocznie,

oraz przyznał im prawo do emerytury na równi z innymi stabilizowanymi urzędnikami krajowymi, wymienionymi w §. 12. ust. 2. lit. b) statutu emerytalnego, uchwalonego przez Sejm dnia 21. stycznia 1889, tudzież z zastosowaniem uchwały sejmowej z d. 3. stycznia 1874 i pod warunkami tą uchwałą określonymi wymierzał:

- aj Karolowi Rollemu trzy pięciolecia po 400 koron;
- b) Pawłowi Prydatkiewiczowi trzy pięciolecia po 160 koron;
- c) Bazylemu Gęsieckiemu trzy pięciolecia po 160 koron;
- d) Sewerynowi Gzowskiemu trzy pięciolecia po 160 koron.

Służba policzalna do emerytury poczyną się liczyć od dnia przyjęcia do służby krajowej, do pięcioleci zaś od uchwały sejmowej.

XII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby stabilizował na posadzie wędrownego instruktora na majsterskich kursach szewskich Aleksandra Celewicza ze stałą płacą 2.400 koron, oraz przyznał mu prawo do emerytury na równi z innymi stabilizowanymi urzędnikami krajowymi, wymienionymi w §. 12. ust. 2 lit. b) statutu emerytalnego, uchwalonego przez Sejm dnia 21. Stycznia 1889, tudzież z zastosowaniem uchwały sejmowej z dnia 3. stycznia 1874 i pod warunkami tą uchwałą określonymi wymierzał mu, trzy pięciolecia po 200 K.

Służba policzalna do emerytury poczyną się liczyć od dnia, od którego była policzalną w poprzedniej służbie w charakterze nauczyciela ludowego, zaś do pięcioleci od dnia uchwały sejmowej.

XIII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby przy współudziale kraj. komisji dla spraw przemysłowych obmyślił środki skuteczne, zmierzające do ochrony i podniesienia przemysłu tkackiego w kraju i w tej mierze w czasie właściwym przedstawił Sejmowi odpowiednie wnioski.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby przy współudziale krajowej komisji przemysłowej wziął pod uwagę założenie krajowej szkoły sukienniczej w Białej i zdał sprawę Sejmowi na najbliższej sesji.

XIV. Upoważnia się Wydział krajowy, by spółce kapeluszników w Myślenicach dostarczył zawodowego instruktora.

Nadto powziął był Wys. Sejm na tem samem posiedzeniu z 26 października 1903. następujące uchwały w załatwieniu wniosków Wydziału krajowego w sprawie organizacji biura kraj. komisji dla spraw przemysłowych.

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego względnie komisji dla spraw przemysłowych z czynności w zakresie przemysłu krajowego, zasiłków, stypendyów, funduszu przemysłowego, oraz wewnętrznej organizacji komisji.

II. Sejm ustanawia w biurze krajowej komisji dla spraw przemysłowych trzy stałe posady urzędników z wszystkimi prawami i obowiązkami urzędników stałych, będących w służbie Wydziału krajowego a mianowicie:

1. Sekretarza ze stałą roczną płacą 4.800 koron dodatkiem aktywalnym o rocznych 840 K i z prawem do trzech dodatków pięcioletnich po 400 K rocznie.
2. Referenta przemysłowego ze stałą roczną płacą 3.600 K dodatkiem aktywalnym o rocznych 720 K i z prawem do trzech dodatków pięcioletnich po 300 K. rocznie.
3. Aplikanta koncepcyjnego z rocznem adjutem. 1.400 koron rocznie.

Wreszcie powziął był Wys. Sejm również na tem posiedzeniu z 26. października 1903. w załatwieniu sprawozdania c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie państwowych szkół przemysłowych i handlowych w Galicyi następujące uchwały:

1. Przyjmuje się do wiadomości sprawozdanie c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie państwowych przemysłowych i handlowych za za rok szkolny 1901[2].

2. Wzywa się c. k. Rząd ponownie o przyspieszenie budowy gmachu dla szkoły przemysłowej w Krakowie na gruntach, przez miasto ofiarowanych.

3. Wzywa się c. k. Rząd o zaprowadzenie w wyższej szkole przemysłowej Krakowskiej kursu naciągania

4. Wzywa się c. k. Rząd do rozszerzenia lokalności szkoły przemysłowej we Lwowie i rozszerzenia jej działania dla bronzowników, cyzelerów, ceramików.

5. Wzywa się c. k. Rząd do rozszerzenia szkoły przemysłowej we Lwowie działem chemii fermentacyjnej, działem naftiarstwa i nauką robót wodnych.

6. Wzywa się c. k. rząd, aby przyspieszył starania o budowę gmachu na pomieszczenie szkoły zawodowej w Kołomyi i takież szkoły w Zakopanem,

7. Wzywa się c. k. Rząd o wydatniejsze dotowanie szkolnictwa przemysłowego w Galicyi a co najmniej w stosunku do opłacanych podatków w porównaniu z innemi krajami, w Radzie państwa reprezentowanemi i do rozszerzenia akeyi na polu zakładania szkół zawodowych i rękodzielniczych.

Z wykonania powyższych uchwał, tudzież z czynności swych w zakresie przemysłu krajowego zdaje Wydział krajowy sprawę w następującem przedłożeniu, przyczem jednak zaznacza, że w przedłożeniu tem ogranicza się do omówienia tych spraw tylko o tyle, o ile ich nie omówiła już w dołączonem ^{1/3} tu sprawozdaniu z swych czynności za czas od 1. stycznia 1903. do 30. czerwca 1904. krajowa komisya dla spraw przemysłowych, lub też o ile one postąpiły do chwili zamknięcia niniejszego sprawozdania.

^{1/3} sprawozdanie komisji przemysłowej

Szkoły przemysłowe uzupełniające.

Przy rozprawach nad rubr. XII. wydatków budżetu krajowego na r. 1904. powziął Wys. Sejm na posiedzeniu z d. 2. listopada 1903 uchwałę tej treści:

»Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby na najbliższej sesyi sejmowej przedstawił wnioski w przedmiocie prawnego uregulowania zobowiązań rządowych co do przyczyniani a się ^{1/3} częścią do kosztów utrzymania uzupełniających szkół przemysłowych.«

Stanowisko, jakie c. k. Rząd zajął w tej sprawie wskutek analogicznej uchwały sejmowej z 12. lipca 1902, znanem jest Wys. Sejmowi z zeszłorocznego sprawozdania, w którym Wydział krajowy ograniczył się jedynie na podaniu przebiegu prowadzonych z c. k. Rządem rokowań, odkładając na rok bieżący przedstawienie Wys. Sejmowi konkretnych w tej sprawie wniosków, skoro mu już będzie przedłożoną opinia krajowej komisji dla spraw przemysłowych.

W opinii tej, liczącej się tak z odpowiedzią Ministerstwa wyznań i oświaty określającą stanowisko c. k. Rządu w ogóle do sprawy subwencyonowania szkół przemysłowych uzupełniających, a w szczególności do subwencyonowania naszych szkół, jako też z faktem, że dalsze wstrzymanie reorganizacji tych szkół, uznanej jeszcze przed pięciu laty za niezbędną, tylko szkodzić może, w opinii tej tedy doradza krajowa komisya dla spraw przemysłowych, aby przystąpić do organizacji tych szkół na podstawie statutu normalnego, wydanego rozporządzeniem Ministerstwa oświaty z 24. maja 1898 opierając się na tem, że c. k. Rząd w ciągu ostatnich lat faktycznie pokrywał ^{1/3} część kosztów utrzymania i że skłonny jest nadal jak dotąd szkoły te subwencyonować.

Podzielając w zupełności motywa, wyłuszczone szczegółowo w dołączonem sprawozdaniu komisji przemysłowej, które nią kierowały przy przy udzielaniu tej opinii, postanowił Wydział krajowy przeprowadzić z rokiem szkolnym 1904/5 reorganizację spełniając tem samem wolę Wys. Sejmu, zawartą w uchwale z dnia 5. maja 1900 r. Że jednak Wysoki Sejm zalecając w powołanej uchwale przeprowadzenie reorganizacji szkół uzupełniających na podstawie normalnego statutu uczynił ją zależną od zabezpieczenia dla każdej szkoły także i subwencji państwowej w wysokości ^{1/3} części ogólnych kosztów, przeto pozwala sobie Wydział krajowy we wniosku pod II. upraszać Wys. Sejm o zmianę tego warunku w sposób w tym wniosku proponowany.

W ciągu ubiegłego roku szkolnego 1903/4 ilość szkół przemysłowych uzupełniających pozostała niezmienną. Ogółem mamy w chwili zamknięcia niniejszego sprawozdania w kraju 51 szkół tej kategorii. Prowadzone przez komisję przemysłową rokowania z kilku gminami miejskimi i dotychczasemi Wydziałami powiatowemi o założenie tam szkół

przemysłowych uzupełniających nie doprowadziły do takiego rezultatu, by Wydział krajowy mógł bez narażenia funduszu krajowego na nadzwyczajne wydatki przystąpić do otwarcia tam szkół. Z wyjątkiem miasta Kęti i Wydziału powiatowego białskiego, które się zobowiązały aktami prawnymi do pokrywania 1/3 części kosztów utrzymania prócz prestacyj rzeczowych, żadna z gmin, z którymi komisya przemysłowa nawiązała rokowania, nie chciała tego warunku dopełnić, ograniczając świadczenia swe do rocznej kwoty 800 K. bez względu na to, jaki będzie ogólny roczny koszt utrzymania.

Że zaś kwota taka, brana jako 1/3 część w stosunku do całości kosztów utrzymania, jest niewystarczającą, byłby z założenia szkoły w takich miastach tylko ten skutek, że fundusz krajowy, pokrywający w myśl postanowień statutu normalnego wydatki administracyjne, połączone z utrzymaniem szkoły, pokrywałby nietylko jedną trzecią część na niego przypadającą, ale ponadto jeszcze tę kwotę, którejby nie pokryło miasto obowiązawszy się tylko do rocznych 800 K.

Blizsze szczegóły, dotyczące wprowadzonego do tych szkół jednolitego przez c. k. Radę szkolną krajową wypracowanego planu nauki, dalej frekwencji i samej nauki w tych szkołach¹ zawiera dołączone sprawozdanie krajowej komisji dla spraw przemysłowych w ustępie I i sprawozdanie c. k. inspektora dla tej kategorii szkół p. A. Stefanowicza tamże jako alegat III załączone.

Szkoły przemysłowe zawodowe.

Do liczby szkół zawodowych przybył od czasu ostatniego sprawozdania jeden nowy zakład, mianowicie krajowa szkoła szewska w Kołomyi, zorganizowana na wzór istniejących już w kraju szkół tego rodzaju. Zwinięto zaś szkołę koszykarską w Siedlcu z powodu bardzo lichego pomieszczenia, a otworzono taką samą szkołę w sąsiedniej wsi Nieznanowicach, położonych w tym samym powiecie tj. bocheńskim.

Sprawa założenia kraj. szkoły dla stolarstwa w Tarnopolu, która swe powstanie ma głównie zawdzięczyć ofiarności tamtejszej kasy oszczędności, nie postąpiła wcale naprzód, mimo rezolucji Wys. Sejmu z dnia 2. listopada z. r. wzywającej c. k. rząd „ażeby bezzwłocznie załatwił wniosek tarnopolskiej kasy oszczędności co do przeznaczenia części zysków na rzecz krajowej szkoły stolarstwa w Tarnopolu“. Wydział krajowy przypomniał tę rozsolucję c. k. Namiestnictwu w swoim czasie i upraszał o zawiadomienie, skoro c. k. Namiestnictwo odnośnie uchwały Wydziału kasy oszczędności zatwierdzi, nie otrzymał jednak do daty niniejszego sprawozdania żadnej odpowiedzi.

Sprawa objęcia szkoły rzemiosł w Drohowyżu w zarząd kraju i odpowiedniego jej zorganizowania utknęła nie z winy Wydziału krajowego. Umowa, spisana na podstawie ułożonych z s. p. kuratorem i Radą administracyjną warunków a Wys. Sejmowi w zeszłorocznym sprawozdaniu do wiadomości podanych, nie została do chwili zamknięcia niniejszego sprawozdania przez obecnego kuratora podpisana. Zwłoka ta, wywołana zmianą osób w kuratorji, nie potrwa już dłużej, gdyż Wydział krajowy nie wątpi, że nowy kurator rozpatrzywszy się w tej sprawie i widząc w dojściu do skutku umowy tylko dobro i interes fundacyi do umowy tej przystąpi, a wtenczas rzecz czasowo przewleczona zostanie tem szybciej doprowadzoną do pomyślnego końca.

Z tego też powodu nie wstawił Wydział krajowy do preliminarza r. 1905 żadnej kwoty na urządzenie i utrzymanie tej szkoły, wystarczy na to bowiem kwota w tegorocznym budżecie na ten cel przeznaczona a dotąd nie wydana z powodu opóźnienia odebrania tego zakładu w zarząd kraju.

Szkoła stolarska w Stanisławowie przeniosła się z początkiem maja b. r. do nowego budynku, wystawionego kosztem funduszu krajowego po myśli uchwały Wys. Sejmu z dnia 12. lipca 1902. Przeznaczona na budowę kwota nie została przekroczoną tylko jej pokrycie uległo pewnej zmianie. Mianowicie upoważnił był Wys. Sejm. przytoczoną uchwałą Wydział. krajowy do zaciągnięcia w gotówce pożyczki w tej wysokości, w ja-

kiej były obliczone koszty budowy i do wstawiania corocznie w budżet raty na oprocentowanie i umorzenie tej pożyczki.

Jednakowoż Wydział krajowy z powodów, które w zeszłorocznym sprawozdaniu przytoczył, a które Wys. Sejm do wiadomości przyjął, część potrzebnych na budowę wydatków pokrył z bieżących ogólnych dochodów funduszu krajowego, pozostałą zaś resztę dopiero pokrył pożyczką hipoteczną czteroprocentową w Banku krajowym w nominalnej wartości 50.000 K. zaciągniętą i od tej tylko kwoty wstawił raty amortyzacyjne do budżetu z r. 1905.

Z wprowadzeniem się szkoły do nowego, obszernego celowi odpowiedniego lokalu, zwiększyły się bardzo znacznie czynności kierownika i uniemożliwiły mu odład udzielanie nauki rysunków w c. k. seminaryum nauczycielskiem. Ze zaś z ubytkiem tego ubocznego zajęcia ubył mu poważny dochód, Wydział krajowy pragnąc jego gorliwą i skuteczną działalność w szkole odpowiednio wynagrodzić, a zarazem spowodowany zarządzeniem Wydziału krajowego uszczerbek w jego dochodach powetować, postanowił przyznać mu dodatek osobisty o rocznych 600 K. W jednym z wniosków, kończących niniejsze sprawozdanie, uprasza Wydział krajowy, mając jedynie prawo do przyznania osobistych dodatków w wysokości 400 K. rocznie, o upoważnienie do przyznania kierownikowi szkoły stolarskiej w Stanisławowie takiego dodatku w wysokości 600 K. rocznie.

Zarządzoną na skutek uchwały Wys. Sejmu, przytoczonej na wstępie niniejszego sprawozdania pod IV, budowa gmachu na pomieszczenie kraj. szkoły stolarskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej jest już na ukończeniu. Wykonali ją na podstawie ofertowej rozprawy dwaj przedsiębiorcy budowniczcy z Krakowa Apolinary Pezdański i Kazimierz Hrobni z opustem 3% od ceny kosztorysowej. obliczonej na 60.000 K.

W toku roboty pokazało się że za kwotę 800 K. kosztorysem wyznaczoną studni wykonać nie można, gdyż wykonany w miejscu pierwotnie obranem wykop do 17 metrów, a dalej wiercenie do 40 metrów nie dały prócz słabych ścieków wód zaskórnych żadnego rezultatu. Po dłuższych badaniach geologicznych pokładów, które przeprowadził docent uniwersytetu Jęgiellońskiego. rozpoczęto wykop w innem miejscu, i otrzymano wodę w 25 metrze. Roboty te jednak wraz z ustawieniem pompy wyniosły zamiast przewidzianych kosztorysem 800 k. kwotę 5500 k. t. j. 4700 k. ponad kosztorys. Prócz tego zaszła potrzeba wymurowania kanału odpływowego i fundamentów pod maszyny, oraz wykonania innych pomniejszych kosztorysem nieprzewidzianych robót tak, że łączna kwota potrzebna na studnię i te dodatkowe roboty wyniesie 6300 K. Taką też kwotę wstawił Wydział krajowy jako dodatkowy kredyt do rubr. XII preliminarza wydatków budżetu r. 1905 i o jej przyzwolenie uprasza.

Jak już w zeszłorocznym sprawozdaniu Wys. Sejmowi przedstawiono, szkoła tą ma otrzymać mechaniczne urządzenia i plan budynku był z góry tak obmyślany, żeby to urządzenie znalazło odpowiednie rozmieszczenie. Mechaniczne urządzenie ma zaś służyć nie tylko szkole ale i tamtemu Towarzystwu stolarskiemu, które w zamian za prawo korzystania z tych urządzeń ofiarowało bezpłatnie grunt pod budowę szkoły. Robiąc zaś tę ofiarę liczyło Towarzystwo na to, że nie narazi funduszu krajowego na znaczny jednorazowy wydatek, gdyż miało uzasadnioną nadzieję, że Ministerstwo handlu, względnie jego oddział ku popieraniu przemysłu, wypożyczy Towarzystwu tak, jak to zwykle gdzieindziej czyni, maszynowe urządzenie na kilka lat bezpłatnie, a po ich upływie odstąpi mu je za cenę kosztów do spłaty ratami, które wówczas Wydział krajowy pokryje i tem samem pod dogodnymi warunkami stanie się ich właścicielem. Wydział krajowy, za którego pośrednictwem Towarzystwo prośbę do Ministerstwa zaniósł, poparł ją ze swej strony usilnie a rezultatem tego było, że Ministerstwo prośby tej nie uwzględniło, oświadczając natomiast gotowość poparcia celów Towarzystwa pożyczką stosunkowo nieznaczną.

Wobec takiego stanu rzeczy widział się Wydział krajowy zmuszonym założyć mechaniczne urządzenia kosztem funduszu krajowego. Dokładne obliczenie, dokonane przez inżyniera mechanika, podaje koszt tego urządzenia na 32.000 K.

Nie chcąc jednak tak znacznym jednorazowym wydatkiem obciążać funduszu krajowego, postanowił Wydział krajowy pokryć go pożyczką zaciągniętą w tej wysokości, by dała 32.000 K w gotówce, spłacalną w ciągu lat 29. We wniosku pod VI. uprasza Wydział krajowy o zezwolenie na zaciągnięcie tej pożyczki.

Uchwałą, przytoczoną na wstępie tego sprawozdania pod V, upoważnił Wys. Sejm Wydział krajowy do wystawienia w Rakszawie kosztem 10.000 K. budynku na pomieszczenie internatu dla uczniów tamtejszej szkoły sukienniczej.

Obok budynku na internat zaszła jednak potrzeba budowy mieszkania dla jednego nauczyciela i personelu administracyjnego, spowodowana powiększeniem fachowych sił wskutek rozwoju szkoły.

Nie chcąc ze względów oszczędności tych dwóch budynków stawiać oddzielnie, polecił Wydział krajowy wypracować plan jednego budynku, w którymby znalazły pomieszczenie mieszkanie nauczyciela i personelu pomocniczego tudzież internat dla uczniów. Koszt tego budynku wyniesie 15.000 K. i ze tę cenę podjął się go wystawić budowniczy łańcucki.

Na pokrycie brakującej kwoty wstawił Wydział krajowy do rubr. XII. 5.000 K. i o ich przyzwolenie uprasza.

Kwestya budowy domu na pomieszczenie kraj. szkoły tkackiej w Łancucie zostanie niebawem rozwiązana. Tamtejsze akcyjne Towarzystwo handlowe skłonne jest przy pomocy ofiarowanej przez Wys. Sejm subwencji, wyznaczonej w uchwale na wstępie przytoczonej pod VI., przystąpić do budowy domu, w którymby obok jego biur znalazła także szkoła tkacka dostatnie pomieszczenie za rocznym, oznaczyć się mającym czynszem z uwzględnieniem jednak odsetek od udzielonej subwencji.

O uchwale Wys. Sejmu, przytoczonej pod VIII. na wstępie niniejszego sprawozdania, zawiadomił Wydział krajowy zwierzchność gminy m. Grybowa wzywając ją zarazem do poczynienia kroków celem zaciągnięcia w Banku krajowym komunalnej pożyczki i do bezwłocznego rozpoczęcia budowy domu na pomieszczenie kraj. szkoły kołodziejskiej. Wedle relacji, nadeszłej w ostatnich dniach, gmina przystąpi niebawem do tej budowy i ma pełną nadzieję, że szkoła kołodziejska z przyszłym rokiem szkolnym 1905/6 znajdzie się już w nowym budynku, wystawionym wedle planów w Wydziale krajowym sporządzonych.

Wykonując polecenie, zawarte w uchwałach Wys. Sejmu pod XI. i XII., stabilizował Wydział krajowy na dotychczasowych posadach Karola Rollego, Bazylego Gęsieckiego, Seweryna Gzowskiego i Aleksandra Celewicza: nie stabilizował zaś dotąd Pawła Przydatkiewicza w warsztacie dla wyrobu zabawek w Jaworowie, gdyż z wybudowaniem przez gminę przy pomocy funduszu krajowego nowego budynku na pomieszczenie tej szkoły i wobec projektowanego zaopatrzenia szkoły w maszyny pomocnicze zajdzie potrzeba pewnych zmian w personalu szkolnym.

Wprowadzenie zaś maszyn pomocniczych jest niezbędne, jeżeli szkoła, mająca już dziś ustalone imię, ma się dalej rozwijać i większą niż dotąd ilość uczniów kształcić, którzy wychodząc ze szkoły znajdują zaraz zatrudnienie wcale nieźle płatne.

Urządzenie to wedle kosztorysu inżyniera mechanika nie przeniesie kwoty 13.500 K., którą też Wydział krajowy wstawił do wydatków rubr. XII. preliminarza budżetu na r. 1905.

Co do reszty szkół zawodowych znajdzie Wys. Sejm szczegółowe sprawozdanie w dołączonem przedłożeniu komisji przemysłowej.

Państwowe
szkoły zawo-
dowe.

Przytoczonemi na wstępie uchwałami, załatwiającemi sprawozdanie c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie państwowych szkół przemysłowych i handlowych, wezwał był Wys. Sejm c. k. rząd do wykonania szeregu ulepszeń w tych szkołach, do przyspieszenia starań o budowę gmachu na pomieszczenie szkoły dla przemysłu drzewnego w Kołomyi i w Zakopanem, wreszcie do wydatniejszego dotowania szkolnictwa przemysłowego w Galicyi.

Na te rezolucyje, które p. Minister wyznań i oświaty przyjął do wiadomości, odpowiedział c. k. rząd, że wprowadzenie żądanych innowacji weźmie pod rozważę, skoro szkoły państwowe otrzymają lepsze pomieszczenie. O kwestyi pomieszczenia szkół w Kołomyi i Zakopanem, nie wspomina c. k. rząd nie w tem piśmie, a co do wydatniejszego dotowania naszego szkolnictwa przemysłowego. zauważył p. Minister w tem piśmie, że sprawom dotyczącym się szkolnictwa przemysłowego i jego rozwoju w Galicyi użyje jak najgorętszego poparcia, czego dowodem są zarządzenia wydane dotychczas przez państwową administracyę oświaty.

Przyzwolone uchwałą Wys. Sejmu pod X. na wstępie przytoczoną wykonanie przybudówki w Sułkowicach na pomieszczenie hali maszynowej zostało oddane miejscowemu przedsiębiorcy do przeprowadzenia za kwotę budżetem wyznaczoną. Ostateczne jej wykończenie i oddanie do użytku nastąpi w przyszłym roku.

Co do utworzenia w Tarnopolu państwowej szkoły dla nauki ślusarstwa maszynowego - o czem Wydział krajowy zdał Wys. Sejmowi szczegółowo sprawę w zeszłorocznem przedłożeniu — sprawa ta znów doznała zwłoki. Jak w swoim czasie Wydział Krajowy nadmieniał, rząd oświadczył gotowość utworzenia takiego zakładu, jeżeli lokalne czynniki dostarczą odpowiedniego budynku na jego pomieszczenie, przyczem oznajmił, że koszt takiego budynku nie przeniesie 100.000 K. Wydział krajowy rozpoczął tedy na tej podstawie rokowania z interesowanymi czynnikami i doprowadził do tego, że prócz gruntu pod budowę, ofiarowanego bezpłatnie przez gminę, czynniki miejscowe, a więc gmina, kasa oszczędności, Wydział powiatowy zobowiązały się przyczynić kwotą 55.000 K. Brakującą resztę tj. 45.000 K. pokryć ma fundusz krajowy po myśli uchwały Wys. Sejmu. Tymczasem wypracowany przez departament techniczny c. k. Namiestnictwa a przez Ministerstwo oświaty zatwierdzony plan i przybliżony kosztorys oblicza koszt tej budowy na 127.000 K., zatem o 27.000 K. wyżej, aniżeli pierwotnie podano. Prócz tego żąda jeszcze Ministerstwo pewnych świadczeń w potrzebach realnych. Skutkiem tego zaś rzecz cała się opóźniła, gdyż Wydział krajowy po wysłuchaniu zdania komisji przemysłowej co do wartości samego planu musi rozpocząć na nowo pertraktacye z czynnikami miejscowemi.

Krajowa
stacya do-
świadczalna
mechaniczna
we Lwowie.

Rok 1903 jest drugim rokiem istnienia stacyi, oddanej do użytku publicznego 3 kwietnia 1902. Liczba zamówień, która w roku 1902. wynosiła 35 wraz z doświadczeniami bezpłatnemi, przedsięwzięciami dla wykształcenia personelu i sprawdzenia maszyn, wzrosła w r. 1903. do 41. Na tę cyfrę tylko w części złożyli się interesenci prywatni (17); reszta przypada na władze autonomiczne (13), rządowe (10) i sądowe (1).

W ciągu r. 1903. zbadano 52 rodzajów kamieni naturalnych (287 kostek) z czego na zużywanie się i moc 23 rodzajów kamieni brukowych, na moc i trwałość na wzór 20 rodzajów, tylko na moc w stanie suchym i napojonym wodą 8 rodzajów, zaś 1 rodzaj kamienia mrożono i badano pod względem oporności przeciw działaniu prądu wody. Wszystkie te kamienie badano także pod względem ciężaru właściwego i zdolności do napawania się wodą.

Radca dworu prof. dr. J. Niedźwiedzki dokonywał bezpłatnie wyznaczenia petrograficznego badanych kamieni, podobnie jak w roku ubiegłym.

Cementu zbadano 4 rodzaje (278 okazów), po 1 próbie wapna hydraulicznego, gipsu i piasku rodzimego, cegieł brukowych na zużywanie się 4 rodzaje, wreszcie 2 rodzaje tektury ogniotrwałej.

W dwóch przypadkach przeprowadzono próby brykietowania torfu.

Analizy chemicznych za pośrednictwem stacyi zamówiono 10 (w czem 4 analizy węgla).

Badań naukowych w r. 1903. nie było żadnych z powodu przeciążenia kierownika i szczupłych środków stacyi.

Protokół czynności obejmuje w r. 1903. 183 numerów, dziennik kasowy 191 pozycyi. Dochodów było 7.424 K. 97 h. (w czem 2.744 K. 50 h. dochodu z taks pobranych za badania) rozchodów 5.523 K. 63 h.

Zapas kasowy z końcem grudnia 1903. wynosił 1.901 K. 34 h. Inwentarz przyrządów wzrósł o 8 numerów ogólnej wartości 3.147 K. 91 h.

Najważniejszy nabytek w roku sprawozdawczym stanowi piła dyamentowa z motorem elektrycznym i transmisją, służącą do przecinania kamieni. Urządzenie to kosztowało 2.670 K. 99 h., a sprawionem zostało z powodu, że zdarzały się coraz częściej kamienie tak twarde i trudne do obrobienia, że kamieniarze tutejsi żądali za obrobienie nawet po 100 K. od jednej kostki. Zwłaszcza z 23 rodzajów kamieni badanych dla c. k. Namiestnictwa, większość należała do tej kategorii, a władza ta byłaby cofnęła bardzo znaczne zamówienie, gdyby się był Wydział krajowy nie zgodził na sprawienie piły dyamentowej. Dzięki tej inwestycji można było obrabiać twarde kamienie po 5 K. od kostki.

Do chwili zestawienia tego sprawozdania (lipiec 1904.) stacya pobrała za obróbkę twardych kamieni i cegieł brutto 549 K. 50 h. Miękkie gatunki kamieni oddaje się jak dotąd kamieniarzowi do obrobienia i liczy interesentom tylko czysty koszt własny; doszlifowanie i poprawki wykonywa stacya bezpłatnie.

Mimo szczupłych środków starano się niejednokrotnie o spełnienie specjalnych życzeń interesentów, jeśli to było możliwe bez większego nakładu pieniężnego. Tak n. p. po licznych doświadczeniach wstępnych wypracowano osobną metodę dla badania gipsu, dla wyznaczenia działania wody bieżącej na obrobiony materyał kamienny (przeznaczony na wzmocnienie brzegów), dla badania dobroci tektury dachowej i t. p. Z ważniejszych życzeń wymieniamy pismo c. k. Zarządu kopalni wielickiej, dotyczące badania lin drucianych. Kierownictwo Stacyi oświadczyło gotowość poczynienia potrzebnych inwestycji, jeśli otrzyma zapewnienie, że badania będą zamawiane peryodycznie. Na to pismo niema dotąd odpowiedzi.

Przewidziane statutem przyjmowanie słuchaczy Szkoły Politechnicznej na praktykę w Stacyi nie mogło się dotąd odbywać dla braku odpowiedniego lokalu i zapasowych środków doświadczalnych. Mimo szczupłego personelu i przeciążenia kierownika czynnościami szkolnemi, Stacya stara się służyć przemysłowi budowlanemu, a nawet niejednokrotnie ułatwia badania specjalne nie wchodzące w zakres regulaminu. Obszerniejszy i przystosowany do potrzeb Stacyi lokal. pomnożenie inwentarza i stabilizacya personelu, który z wielkim trudem został wykształcony, przyczyniłyby się z pewnością do rozkwitu tej instytucji, zaś większa opieka rządu mogłaby równocześnie przygotować grunt pod badania naukowe i umożliwić przyjmowanie słuchaczy Szkoły Politechnicznej na naukę.

Organizacya
biura kraj.
komisji dla
spraw prze-
mysłowych.

Wykonując uchwałę Wys. Sejmu z 26. października 1903 w sprawie etatu osób biura kraj. komisji dla spraw przemysłowych, Wydział krajowy zamianował na podstawie konkursu inżyniera budowy machin p. Konrada Łozińskiego referentem przemysłowym, a p. Maksymiliana Łomnickiego aplikantem koncepcyjnym; czynności sekretarza komisji pełni nadal p. Juliusz Starkel.

Stały fun-
dusz przemy-
słowy.

Uchwałą z dnia 29. października 1903 podwyższył Wys. Sejm stały fundusz przemysłowy, utworzony uchwałą z dnia 22. stycznia 1887 do wysokości 5 milionów koron za pomocą rocznej dotacyi z funduszu krajowego po 100.000 K. przez lat 35.

Zarazem upoważnił Wys. Sejm Wydział krajowy do zawarcia umowy z Bankiem krajowym o udzielanie zaliczek do wysokości 1,000.000 K. na poczet tej dotacyi, o ile to dla szybszej akcji w kierunku popierania przemysłu przez udzielanie pożyczek potrzebnem się okaże.

Uwzględniając liczne zgłoszenia o udzielanie pożyczek z tego funduszu i to zgłoszenia takie, co do których kraj. komisya dla spraw przemysłowych przychylną dała opinię, przyjął Wydział krajowy opartą na zezwoleniu Rady Nadzorczej ofertę Banku krajowego, mocą której Bank krajowy zaliczał, będzie funduszowi przemysłowemu w latach 1904—1907 po 250.000 K. rocznie łącznie tedy kwotę 1 miliona koron, zwrotną w latach 1908—1917 po 100.000 K. rocznie. Od sumy, jaką fundusz przemysłowy dłużnym będzie Bankowi krajowemu, liczyć będzie

Bank krajowy taki sam procent, jaki opłacają stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, obecnie 4 $\frac{1}{2}$ %.

Szczegóły co do przyznanych z tego funduszu w bieżącym roku pożyczek, niemniej wyliczenie przedsiębiorstw przemysłowych, którym z mocy ustawy z 17. kwietnia 1903 Dż. u. kr. nr. 52, przyznano dziesięcioletnie uwolnienie od opłacania autonomicznych dodatków, zawiera dołączone sprawozdanie krajowej komisji dla spraw przemysłowych.

Inne sprawy

W sprawie wyższych szkół handlowych we Lwowie i Krakowie, tudzież w sprawie organizacji szkolnictwa handlowego w naszym kraju powziął Wys. Sejm na posiedzeniu z dnia 20. października 1903 szereg uchwał, które przekazano kraj. komisji przemysłowej do przeprowadzenia odpowiednich studyów i przedłożenia opartych na wyniku tych badań wniosków. Rzecz jednak nie jest jeszcze w obecnej chwili ukończoną i dlatego też Wydział krajowy będzie mógł zdać o tem sprawę w przyszłym sprawozdaniu.

Również jest przedmiotem badań kraj. komisji dla spraw przemysłowych sprawa ewentualnego wyższego subwencyonowania krajowego związku przemysłowego, tudzież sprawa utworzenia biura statystycznego, któreby śledziło rozwój krajowej produkcji przemysłowej i handlu i wyniki tego drukiem ogłaszało.

Starania, jakie Wydział krajowy podjął wskutek uchwały Wys. Sejmu z dnia 12. października 1900, około powstania w Galicji tkalni mechanicznej, odpowiadającej dzisiejszemu postępowi ekonomicznemu i technicznemu, starania te, jak dotąd, nie dały jeszcze pozytywnych rezultatów. Rokowania jednak w tym kierunku prowadzone nie są jeszcze ukończone i Wydział krajowy nie wątpi, że mu się powiedzie, zwłaszcza wobec znacznych ułatwień, jakie Wys. Sejm w uchwale powołanej takiemu przedsiębiorstwu zapewnia, rzecz całą pomyślnie załatwić.

W czasie, objętym niniejszym sprawozdaniem, przyznał Wydział krajowy z fundacji, utworzonych dla celów przemysłowych następującym kandydatom stypendya, zasiłki, względnie pożyczki, a mianowicie:

I. Z fundacji Wincentego Łódzia Ponińskiego, przeznaczonej na premie dla czeladników rzemieślniczych wylosowali:

- w r. 1904, 1 premię w kwocie 1566 K. Grzegorz Tabaka, stolarz;
- 2 premię w kwocie 1305 K. Jan Pukas, stolarz,
- 3 premię w kwocie 104 K. Aleksander Sklarczyk, krawiec;
- 4 premię w kwocie 783 K. Józef Jürgens, stolarz;

II. Z fundacji imienia Feliksy Maryi z hr. Golejewskich Czarkowskiej otrzymali bezprocentowe pożyczki na otwarcie własnych pracowni:

1. Stanisław Faliński, stolarz;
2. Jan Janicki, stolarz;
3. Władysław Chudzikowski, ślusarz;
4. Zygmunt Janikowski, tokarz;
5. Marcin Kozicki, zegarmistrz;
6. Władysław Mielnicki, rzeźbiarz;
7. Zygmunt Petro, blacharz;
8. Szymon Wileczyński, bronzownik;
9. Józef Zemanek, malarz;

Stypendya na dalsze kształcenia się w obranym zawodzie otrzymali z tej fundacji:

1. Władysław Freund, stolarz;
2. Eugeniusz Koneczny, malarz;
3. Ludwik Kwintowski, ślusarz;
4. Maryan Szulc, rzeźbiarz;

na kształcenie się w kraju:

1. Wincenty Czernecki, kowal;
2. Piotr Schab, ślusarz;
3. Stanisław Tatara, ślusarz.

Na podstawie powyższego przedłożenia i na podstawie sprawozdania krajowej komisji dla spraw przemysłowych, której wnioski Wydział krajowy przyjmuje, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego i dołączone do niego sprawozdanie krajowej komisji dla spraw przemysłowych.

II. Opierając się na faktycznem pokrywaniu jednej trzeciej części kosztów utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w Galicyi ze skarbu państwa w ostatnich dwu latach, oraz przyjmując do wiadomości oświadczenie c. k. rządu, że skłonny jest nadal jak dotąd szkoły te subwencyonować, Sejm upoważnia Wydział krajowy do reorganizacyi tych szkół na podstawie rozporządzenia c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 24. maja 1898.

III. Sejm wzywa c. k. rząd:

1. ażeby w zamian za nieaktywowany dotąd oddział ceramiczny przy państwowej szkole przemysłowej we Lwowie i w miejsce krajowej szkoły garncarskiej w Kołomyi, przystąpił do utworzenia wyższego zakładu naukowego dla przemysłu ceramicznego we Lwowie;

2. ażeby przy szkołach państwowych we Lwowie i Krakowie, bez redukcji dotychczasowej organizacyi tchże, urządził specjalne oddziały elektrotechniczne;

3. ażeby przystąpił do urządzenia stałych kursów dla palaczy i dozorców maszyn parowych oraz dla maszynistów kolejowych przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie;

4. ażeby przy c. k. akademii handlowej we Lwowie utworzył jednoroczny kurs abiturjentów dla aspirantów bankowych i dążył do tego również przy wyższej szkole handlowej w Krakowie;

IV. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyznania Eustachemu Merunowiczowi, kierownikowi kraj. szkoły stolarskiej w Stanisławowie, dodatku osobistego w rocznej kwocie 600 K.

V. Sejm wyznacza na wykończenie robót koło budowy gmachu na pomieszczenie kraj. szkoły stolarskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej 6300 K. i wstawia kwotę tę do r. XII wydatków funduszu krajowego na rok 1905.

VI. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaopatrzenia wymienionej wyżej szkoły w mechaniczne urządzenie kosztem 32.000 K. i do zaciągnięcia na ten cel pożyczki w kwocie 32.000 K. w gotówce, oraz do wstawiania w coroczny budżet potrzebnej kwoty na oprocentowanie i umarzanie tej pożyczki.

VII. Na dokończenie budowy domu internatowego, mieszczącego zarazem mieszkania dla nauczyciela w krajowej szkole sukienniczej w Rakszawie wyznacza Sejm 5000 K. i wstawia kwotę tę do r. XII wydatków funduszu krajowego na r. 1905.

VIII. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaopatrzenia kraj. szkoły dla wyrobu zabawek w Jaworowie w maszyny pomocnicze kosztem 13.500 K. i wstawia kwotę tę do r. XII wydatków funduszu krajowego na r. 1905.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:
S. Buden' w. r.

Sprawozdawca:
Dr. Władysław Jahl
Z. członka Wydz. kraj.

SPRAWOZDANIE

z czynności

KOMISYI KRAJOWEJ

dla spraw przemysłowych

za czas od 1. stycznia 1903 do 30. czerwca 1904.

Sprawozdaniem niniejszem obejmujemy okres półtoraroczny, a mianowicie od 1. stycznia 1903 do końca czerwca 1904. Rozpoczynamy je wyrażeniem głębokiego żalu z powodu straty, jaką Komisya krajowa dla spraw przemysłowych poniosła przez śmierć śp. Tadeusza Romanowicza, członka Wydziału krajowego, a swego Wiceprezesa. Od jesieni r. 1890, gdy Komisya na nowe sześćciolecie została powołaną, aż do chwili swego zgonu, d. 29. maja 1904, był śp. T. Romanowicz bezustannie czynnym jako członek Komisji i jej Wiceprezes, przewodniczący stałym komitetom Komisji i kierujący jej biurem. Wszystkie sprawy przemysłowe kraju, które się o Komisję i Wydział krajowy opierały, miały w ś. p. Romanowiczu najbezsronniejszego i najżyyczliwszego orędownika. Poświęcał on im chętnie swą pracę i wiedzę, wydawał o nich sąd wytrawny, a mając na oku potrzeby i dobro kraju, dokładał wszelkich starań, ażeby przez podnoszenie rodzimego przemysłu przyczyniać się do materyalnego wzmocnienia narodu. Pracował też niestrudzenie, bez względu na swe zdrowie i interes swój osobisty, a pracą tą jednał sobie podziw i cześć współdziałających, przyświecał młodszemu, zachęcał i porywał podwładnych, wskazując im w służbie dla kraju zaszczytny cel życia. Strata to nie łatwa do powetowania, bo rzadko kto łączy w sobie tak rozległe wiadomości ekonomiczne z takim poczuciem obowiązków obywatelskich i tak wytrwałą pracowitością, a przytem z tak głęboką znajomością kraju i miłością dla niego, jak się to w śp. Romanowiczu łączyło. To też nie tylko Komisya straciła w nim najgorliwszego i nieodżałowanego z pracowników, lecz kraj cały jednego z najznakomitszych i najzaciejszych swych obywateli.

Drugą stratę poniosła Komisya przez śmierć śp. Zygmunta Gorgolewskiego, który zmarł d. 6. lipca 1903. Ze śmiercią tą ubył z grona Komisji bardzo czynny i gorliwy jej członek, a całe społeczeństwo polskie utraciło w zmarłym jednego z najznakomitszych przedstawicieli architektury i budownictwa. Powołany z Wielkopolski na stanowisko Dyrektora c. k. państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, oddał śp. Z. Gorgolewski na tem stanowisku niemałe usługi krajowi i miastu w zakresie szkolnictwa przemysłowego oraz pracami swemi w Komisji, której służył chętnie swą wiedzą fachową, jako architekt zaś dał się chlubnie poznać za projektowaniem i przeprowadzeniem budowy nowego teatru we Lwowie.

Czynności szefa Departamentu II. Wydziału krajowego i trzeciego Wiceprezesa Komisji objął z początkiem czerwca b. r. zastępca członka Wydziału krajowego, Dr. Władysław Jahl.

W miejsce śp. Z. Gorgolewskiego powołała Komisya do swego grona p. Edgara Kovatsa, profesora szkoły politechnicznej we Lwowie.

Obecny skład Komisji krajowej dla spraw przemysł. jest więc następujący: Przewodniczący J. E. Stanisław hr. Badeni, Marszałek krajowy.

Zastępcy przywódczącego: Władysław hr. Zamoyski, Jan Rotter, dr. Władysław Jahl.

Członkowie: Leopold Baczewski, dr. Artur Benis, Wojciech Biechoński, Ignacy Drewnowski, Jan Franke, Tadeusz Fiedler, August Gorayski, dr. Henryk Kolischer, Edgar Kovats, dr. Juliusz Leo, Bernard Liban, Andrzej ks. Lubomirski, Józef Makusch, Michał Michalski, Teofil Merunowicz Arnulf Nawratil, Bronisław Pawlewski, Dr. Stanisław Rittel, Dr. Tadeusz Rutowski, Karol Schayer, August Sołtyński, Antoni Stefanowicz, Gustaw Steingraber, Dr. Władysław Stesłowicz, Dr. Henryk Szarski, Włodzimierz Szuchiewicz, Narcyz Ulmer, Józef Wczelak, Dr. Józef Wereszczyński, Edmund Zieleniewski, Dr. Alfred Zgórski, Bolesław Zardecki.

Do obu Komitetów stałych należą:

a) do Komitetu dla spraw szkolnych pp. J. Franke, J. Drewnowski, E. Kovats, M. Michalski, A. Nawratil, A. Stefanowicz, A. Sołtyński, W. Szuchiewicz.

b) do Komitetu dla spraw przemysłowych i handlowych pp. W. Biechoński, L. Baczewski, ks. A. Lubomirski, dr. W. Stesłowicz, G. Steingraber, J. Wczelak, E. Zieleniewski, dr. A. Zgórski.

W myśl §. 7. nowego statutu Komisji krajowej dla spraw przemysłowych, który na posiedzeniu Sejmu d. 19. września 1903 został uchwalony, przedstawiła Komisya Wydziałowi krajowemu szereg osób do zamianowania członkami korespondentami teje.

Na podstawie tego wniosku zostali zamianowani korespondentami:

Ks. Michał Czaczkowski, paroch, w Toustem, Stanisław Barabasz, Dyrektor szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem, Ludwik Bartelmus, Inspektor kolei państw., naczelnik warstatów w Przemyśle. Ludwik Bartkiewicz Inspektor kolei państw., naczelnik warstatu w Nowym Sączu, Dr. Stefan Bartoszewicz, Sekretarz krajowego Towarzystwa naftowego we Lwowie, Dr. Roger Battaglia, Dyrektor Związku przemysłowców fabrycznych we Lwowie, Karol Biły, Dyrektor szkoły ślusarskiej w Świątnikach, Kazimierz Gąsiorowski, Dyrektor Towarzystwa „Petrolea“ we Lwowie, Gustaw Gayer, Zastępca dyrektora kolei państwowych w Stanisławowie, Henryk Gruszecki, Kierownik krajowej szkoły tkackiej w Krośnie, Dr. Adam Jakubowski, Burmistrz miasta Grybowa, Fryderyk Kallay, Dyrektor szkoły przemysłu drzewnego w Kołomyi, Aleksander Klimaszewski, Kierownik krajowej szkoły gancarskiej w Kołomyi. Ks. Karol Kłeczek, Proboszcz w Korczyni. Ks. Teofil Korczyński, Kurator szkoły szewskiej w Witkowie Nowym, Edmund Krzen, Kierownik krajowej stacji ceramicznej we Lwowie, Władysław Liban, przemysłowiec w Podgórzu, Grzegorz Lisowski, Kurator szkoły stolarskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej, Zygmunt Mars, Poseł, prezes Rady powiatowej w Limanowej, Franciszek Maryewski, Poseł na Sejm krajowy, burmistrz miasta i t. d. w Podgórzu, Eustachy Merunowicz, Kierownik krajowej szkoły stolarskiej w Stanisławowie, Aleksander Misiągiewicz, Dyrektor fabryki maszyn w Sanoku, Stefan Moysa Rosochacki, Poseł, prezes Rady powiatowej w Śniatynie, Stanisław Hr. Mycielski, Poseł, prezes kraj. Związku przemysłowego we Lwowie, Michał Naimski, Kurator szkoły koszykarskiej w Zatorze, Władysław Niemczynowski, Kierownik krajowej szkoły stolarskiej w Kalwarii, Wincenty Paszcza, Zarządca dóbr i zakładów przemysłowych w Tarnowie, Dr. Korneli Paygert, Poseł, Dyrektor banku rolniczego w Tarnopolu, Ks. Franciszek Rabiej w Samborze, Ks. Filemon Reszytyłowicz, Zastępca kuratora szkoły tkackiej w Glinianach, Karol Rolle, Kierownik krajowych kursów ceramicznych w Podgórzu, Ludwik Seeling de Saulenfels, Zarządca dóbr i Zakładów przemysłowych w Izdebniku, Stefan Sękowski, Poseł, prezes Rady powiatowej w Mielcu, Franciszek Smereczyński, Dyrektor szkoły kowalskiej w Sułkowicach, Tadeusz Sroczyński, właściciel kopalni nafty w Jasle, Jan Hr. Szeptycki, Poseł, prezes Rady powiatowej w Jaworowie, Dr. Leonard Tarnawski, poseł na Sejm krajowy, adwokat kraj. i t. d. w Przemyśle, Jan Urbanowski, poseł, prezes Rady powiatowej w Tłumaczu, Jan Witkiewicz, Inspektor kolei państw., naczelnik warstatów w Stryju, Mieczysław Zawadzki, Kurator szkoły tkackiej w Kosowie.

Załatwiając sprawozdanie Komisji za rok 1902 i przedstawione w niem wnioski, powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 26. października 1903 uchwałę, iż „ustanawia się w biurze Komisji krajowej dla spraw przemysłowych trzy stałe posady urzędników z wszystkimi prawami i obowiązkami urzędników stałych, będących w służbie Wydziału krajowego, a mianowicie: 1. sekretarza ze stałą roczną płacą 4.800 K, dodatkiem aktywalnym o rocznych 840 K i z prawem do trzech dodatków pięcioletnich po 400 K; 2. referenta przemysłowego ze stałą roczną płacą 3600 K, z dodatkiem aktywalnym o rocznych 720 K i z prawem do trzech dodatków pięcioletnich po 300 K; 3. aplikanta conceptowego z rocznem adjutem 1400 K.“

Na podstawie tej uchwały została podjęta reorganizacya biur Komisji. Sekretarzem Komisji pozostał nadal p. Juliusz Starkel, referentem przemysłowym mianowano na podstawie rozpisane go konkursu p. Konrada Łozińskiego, inżyniera budowy maszyn, który objął czynności z dniem 1. kwietnia r. b., miejsce aplikanta zajmuje p. Maksymilian Łomnicki, posiadający ukończoną akademię handlową.

Wewnętrzną organizację biura i tok jego czynności określa uchwalona przez Komisję na podstawie §. 16. statutu „Instrukcyja dla Biura Komisji krajowej dla Al. I. spraw przemysłowych“, którą się tu ./ w całości załącza.

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

Al. II. Liczba szkół przemysłowych uzupełniających nie podniosła się od r. 1902; jest ich tyle, co wówczas, t j. 51. Koszt utrzymania tych szkół, zestawiony na podstawie preliminarzy z r. 1903, wykazuje załączona tu ./ tabela. Wynosi on ogółem 188.832 K; z czego przypada na czynniki miejscowe 61.638 K, na fundusz krajowy 64.373, na skarb państwa 62.821 K. Ta ostatnia cyfra preliminarza nie kryje się z faktycznie przez c. k. rząd wypłaconą na r. 1903 kwotą subwencji dla szkół przemysłowych uzupełniających. Zaszedł ten niezwykle wypadek, że c. k. Rząd przyznał i wypłacił na ten cel 63.660 K, a więc o 839 K więcej, niż Komisya preliminowała, skutkiem czego równają się niemal prestacje kraju i państwa, tak, że na skarb państwa przypada 63 660 K, na fundusz krajowy zaś 64.373 K. Wys. c. k. Ministerstwo Wyznań i oświecenia przyznało prócz tego do rąk c. k. krajowego inspektora szkół przemysłowych i członka Komisji A. Stefanowicza kwotę jednorazową 1000 K na zakupno środków naukowych, czem przyczyniło się znamienicie do wydatniejszego uposażenia szkół przemysłowych uzupełniających w niezbędne środki naukowe przy pomocy zasiłku, który w tej samej wysokości i do budżetu krajowego na rok 1903 był wstawiony.

Do wszystkich szkół przemysłowych uzupełniających było zapisanych w roku szkolnym 1902/3 6382 uczniów, uczęszczało zaś do końca 5229, czyli 68%, z tej liczby zaś osiągnęło cel nauki 3.827 czyli 73% uczęszczających a 60% ogółu uczniów zapisanych. Jak się to w poszczególnych szkołach przedstawia, jak długo trwała w nich nauka i w ilu oddziałach, na jakie natrafiała trudności — poucza bliżej udzielone Wydziałowi krajowemu sprawozdanie roczne p. A. Stefanowicza, c. k. krajowego inspektora szkolnego, które się tu ./ wraz z odnośnym wykazem statystycznym załącza.

Oprócz c. k. inspektora szkolnego lustrowali szkoły przemysłowe uzupełniające również inni członkowie Komisji, w szczególności: pp. J. Rotter i I. Drewnowski i zdawali ze spostrzeżeń swych sprawę na posiedzeniach Komitetu szkolnego i Komisji pełnej.

Na posiedzeniu Wysokiego Sejmu z d. 2. listopada 1903 zapadła uchwała następująca: „Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby na najbliższej sesji sejmowej przedstawił wnioski swe w przedmiocie prawnego uregulowania zobowiązań rządowych co do przyczynienia się $\frac{1}{3}$ częścią do kosztów utrzymania uzupełniających szkół przemysłowych“.

Idąc w ślad za tą uchwałą i dążąc do uporządkowania stosunków w szkołach przemysłowych uzupełniających przez ścisłe przeprowadzenie w nich nowego statutu normalnego z d. 24. maja 1898 i uporządkowanie miejscowych nadzorów, t Wydziałów szkolnych, których funkcyonowanie pozostawia wiele do życzenia — przedstawiła Komisya d. 10. lutego b. r. Wydziałowi krajowemu następujące wnioski

I. Przedstawić Wysokiemu Sejmowi do uchwalenia rezolucję, iż opierając się na faktycznem pokrywaniu $\frac{1}{3}$ kosztów utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w Galicyi ze skarbu państwa w latach 1902 i 1903, oraz przyjmując do wiadomości oświadczenie c. k. Rządu, że skłonnym jest nadal, jak dotąd, szkoły te subwencyonować — zgadza się Sejm na reorganizację tych szkół na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań i oświecenia z d. 24. maja 1898 i opartego na niem statutu normalnego, z tem atoli zastrzeżeniem, że w razie, gdyby c. k. Rząd przynajmniej w wysokości $\frac{1}{3}$ wydatków szkoły te subwencyonować poprzestał, zaprzestanie i kraj subwencyonować je z funduszków krajowych.

II. Uprzedzając uchwałą Wysokiego Sejmu w duchu powyższym, raczy Wydział krajowy:

1. zarządzić należyte uzupełnienie katastru szkół przemysłowych uzupełniających na podstawie stanu ich dzisiejszego, celem należytego uporządkowania i zabezpieczenia prestacji lokalnych na utrzymanie rzeczonych szkół;

2. przepisać wszystkim szkołom statut normalny z d. 24. maja 1898 jako obowiązujący i przeprowadzić dopełnienie tych szczegółów §§. 2, 3, 5, 13 i 17, jakie faktycznemu stanowi rzeczy odpowiadają;

3. rozwinąć z tytułu reorganizacji wszystkie obecnie istniejące Wydziały szkolne rzeczonych szkół, przeprowadzić nowe wybory delegatów miejscowych, wyznaczyć dla każdego Wydziału delegata od siebie i udać się do Rady szkolnej krajowej o mianowanie delegatów ze swej strony;

4. spowodować powyższą reorganizację tak wcześnie, ażeby już z początkiem najbliższego roku szkolnego mogła wejść w życie.

Odpis sprawozdania, którem konieczność powyższego wniosku do Wys. Sejmu

Al. IV. i dalszych zarządzeń umotywowano, przedkłada się „ w załączeniu.

Komisya uczyniła także przedmiotem swych rozważań stan nauki w szkołach przemysłowych uzupełniających i jej wyniki, a to na podstawie sprawozdań lustracyjnych, które obok nieregularnej frekwencji i zbyt późnej pory dnia na naukę, upatrują przede wszystkim w niejednolitem, a najczęściej bardzo niedostatecznem przygotowaniu elementarnem uczniów, największą trudność nauczania. Zarządy szkół, zapisując uczniów, natrafiają zbyt często na zupełnych analfabetów, których początkowe kształcenie nie może być zadaniem szkoły przemysłowej uzupełniającej. Komisya wydawała też i wydaje polecenia, ażeby zupełnych analfabetów do szkoły nie przyjmowano, a kurs przygotowawczy ograniczano stale tylko do jednej klasy, wbrew dotychczasowej praktyce we wielu szkołach, w których kurs przygotowawczy był dwuletni i cała nauka nie na trzy, jak być powinno, lecz na cztery lata była rozkładaną. Nie może wszakże Komisya spuszczać tego z oka, że wobec okoliczności, iż majstrowie przyjmują na naukę warsztatową chłopców, którzy do szkoły początkowej wcale nie uczęszczali, i że władze przemysłowe nie przestrzegają tego ściśle, ażeby nawet tam, gdzie to jest statutem korporacji przemysłowej zastrzeżone, wymagano od wstępującego ucznia warsztatowego ukończonej szkoły ludowej — wchodzi do praktyki rękodzielniczej młodzież nie posiadająca żadnych początków nauki elementarnej i nie mogąca następnie względnemu obowiązkowi uzupełnienia swych wiadomości w szkole przemysłowej uczynić zadość. Zaradziłyby temu mogły jedynie ściśle i ściślej przestrzegane przepisy co do nauki warsztatowej — co leży poza zakresem działania Komisji i Wydziału krajowego — oraz urządzenie specjalnych kursów dla analfabetów, którzy już są w pracowniach rękodzielniczych zajęci. Komisya postanowiła też odnieść się do Rady szkolnej krajowej, ażeby ze względu na powszechny obowiązek pobierania nauki elementarnej a nie osiąganie tego celu skutkiem niedostatecznej ilości szkół ludowych w kraju, wprowadziła dla młodzieży rzemieślniczej przy szkołach ludowych kursa dla analfabetów, przede wszystkim w tych miastach, gdzie są szkoły przemysłowe uzupełniające, które analfabetów na naukę przyjmować nie mogą.

Odsuwając od szkół przemysłowych obowiązek początkowego kształcenia, będący zadaniem szkoły pospolitej, ma natomiast Komisya na oku podniesienie w tych szkołach samejże nauki przemysłowej — które tylko przy wyrównaniu przygotowania wstępnego może być osiągnięte — a szczególnie tworzenie oddziałów zawodowych, przede wszystkim w nauce rysunków, do zawodu ucznia zastosowanych.

Ulepszenie to nauki wprowadzono już do szkół po większych miastach z niewątpliwą dla uczniów korzyścią. Pociąga ono jednak za sobą potrzebę większej ilości środków naukowych, wzorów i modeli, i dlatego w odnośnych pozycjach kredytów, zarówno z funduszu krajowego jak i ze skarbu państwa, preliminowane są wyższe kwoty nie tylko na zakupno modeli, lecz także na wytwarzanie ich w kraju, siłami krajowych rękodzielników, co zasadniczo za słuszne poczytać należy.

Z początkiem roku szkolnego 1903/4 został przez Radę szkolną krajową, na mocy zasad organizacji z d. 24. maja 1898 i specjalnego rozporządzenia o. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z d. 17. marca 1903 L. 41.572, wprowadzonym do szkół przemysłowych uzupełniających nowy plan nauki, dający jej we wszystkich szkołach jednolitszą niż dotąd podstawę. W planie tym to jest najważniejszem, że kładzie on większy nacisk na naukę rysunków i poleca w rysunku zawodowym uwzględniać grupy poszczególnych zawodów. Równocześnie z wprowadzeniem tego planu zarządziła także Rada szkolna krajowa przesunięcie nauki na wcześniejsze o ile możliwości godziny dnia, aby zapewnić sobie młodzież mniej znużoną, wprost mniej senną, jak się to dziś bardzo często zdarza. Zmiana ta wywołała pewien opór

ze strony majstrów, spodziewać się wszakże wypada, że i oni uznają konieczność tej zmiany, jeśli im na lepszym wykształceniu i dobru młodzieży rękodzielniczej zależy.

Dążąc do polepszenia nauki w szkołach przemysłowych uzupełniających, stara się również Komisya wraz z Radą szkolną krajową, przy pomocy poważnych zasilków z funduszu krajowego, o coroczne urządzenie kursów naukowych dla nauczycieli rzeczonych szkół. W roku 1903 odbył się w państwowej szkole przemysłowej we Lwowie kurs taki dla nauki rysunków, w bież. roku zaś odbędzie się kurs buchalteryczny w c. k. Akademii handlowej we Lwowie.

Troską dalszą Komisji było staranie się o pomnożenie ilości szkół przemysłowych uzupełniających w kraju. Porównanie Galicji pod tym względem z wyżej oświeconymi krajami koronnymi Austrii, nie przemawia na jej korzyść; Czechy liczą szkół tej kategorii 362, Austria Niższa 218, Morawa 117 — Galicya zaledwie 51.

Prowadzono też rokowania z pomniejszych miastami i Radami powiatowymi w kraju o dalsze zakładanie szkół przemysłowych uzupełniających. Doprowadziły one do pożądanego wyniku o tyle, że w miastach i odnośnych Radach powiatowych: w Jaworowie, Trembowli, Starym Samborze i Turce uzyskano deklaracye do łącznego opłacania rocznie po 800 K (poza dostarczeniem lokalu, opału, oświetlenia i usługi) na utrzymanie szkoły, a w Kętach zobowiązanie ponoszenia $\frac{1}{3}$ części wszystkich wydatków utrzymania szkoły przy pomocy subwencji powiatowej w wysokości 300 K rocznie. Opierając się na tych deklaracjach, przedstawiła Komisya Wydziałowi krajowemu wnioski na założenie szkół przemysłowych uzupełniających w rzeczonych gminach — i udała się do Rady szkolnej krajowej o wyjednanie dla nich również subwencji ze skarbu państwa. Wydział krajowy jednakże zgodził się jedynie na założenie szkoły w Kętach, co do innych zaś, mając wątpliwości, czy przy prestacyach miejscowych w wysokości 800 K rocznie da się pokryć kosztą utrzymania szkoły, które gdzieindziej zazwyczaj więcej niż 2.400 K rocznie wynoszą, nie powziął dotychczas uchwał, postanawiających założenie rzeczonych szkół — a skutkiem tego nastąpił zastój w dalszej organizacyi szkół przemysłowych uzupełniających.

Okoliczność ta może stać się pobudką, że Komisya weźmie pod rozwagę, czy w danym razie nie dałoby się tworzyć szkół przemysłowych uzupełniających niższego nieco typu, a więc dających się i mniejszymi kosztami utrzymać — nie sądzi wszakże Komisya, aby mogła poprzestać w dążeniach swych do pomnożenia ilości tych szkół, gdyż niepodobna zaprzeczyć, że zwłaszcza w Galicji, gdzie dla braku dostatecznej ilości szkół ludowych tak wiele młodzieży, nie mającej żadnych początków wykształcenia szkolnego, garnie się do praktycznej nauki rzemiosła — rozszerzenie szkół przemysłowych uzupełniających leży w interesie już nietylko samego przemysłu, lecz w ogóle staranniejszego niż dotąd a tak bardzo pożądanego kształcenia średnich warstw ludności.

II. Szkoły przemysłowe zawodowe.

O ilości, jakości i kosztach utrzymania krajowych szkół zawodowych w Galicji w r. 1903, poucza załączona tu ./- tabela statystyczna. Wykazuje ona ogółem 47 zakładów, a w szczególności 37 krajowych szkół i warsztatów naukowych, 8 subwencyonowanych, a nadto kursa czasowe dla murarstwa i szewstwa. W liczbie tej mieści się 15 zakładów dla koszykarstwa, 4 dla kołodziejstwa, 2 dla stolarstwa, 1 dla zabawkarstwa, 3 dla garncarstwa, 3 dla szewstwa, 11 dla tkactwa i sukiennictwa, 4 dla koronkarstwa, 1 dla hafciarstwa, 1 dla powroźnictwa, oraz wzmiankowane kursa czasowe. Pozatem są nieobjęte już tabelą subwencyonowane szkoły i pracownie dla robót kobiecych w ogóle.

Koszt roczny utrzymania objętych tabelą zakładów, zestawiony wedle preliminarzy, wynosił za rok 1903 353.145 K. Z wydatku tego przypadało na czynniki lokalne 16.804 K, na fundusz krajowy 156.591 K, na skarb państwa 83.900 K, resztę zaś, t. j. 95.850 pokryły zakłady same ze sprzedaży wyrobów szkolnych. Gdy jednak na powyżej wykazany udział skarbu państwa przyznał c. k. Rząd jedynie 73.440 K, pozostała jeszcze z ogółu wydatków kwota 10.460 K krajowi do pokrycia.

Jaką była frekwencya w szkołach zawodowych w roku szkolnym 1902/3, przedstawia dołączona ./- tabela. Szczegółowo wedle zawodów, w porównaniu

z ostatnimi dwoma latami, rozpada się liczba uczniów zwyczajnych i nadzwyczajnych w szkołach i na kursach zawodowych, jak następuje:

Zawód rękodzielniczy	W r. 1901			W r. 1902			W r. 1903		
	uczniowie i uczenice								
	zwycz.	nadzw.	Razem	zwycz.	nadzw.	Razem	zwycz.	nadzw.	Razem
Koszykarstwo . . .	123	130	253	182	111	293	266	71	337
Kołodziejstwo . . .	83	—	83	142	4	146	134	3	137
Stolarstwo	69	21	90	70	11	81	74	9	83
Zabawkarstwo . . .	21	5	26	36	6	42	37	4	41
Garncarstwo	25	10	35	31	16	47	32	13	45
Szewstwo	71	49	120	70	35	105	74	51	125
Tkactwo	162	27	189	156	26	182	171	18	189
Powroźnictwo . . .	—	6	6	—	6	6	—	5	5
Koronkarstwo . . .	104	29	133	88	59	147	91	35	126
Hafciarstwo	33	32	65	42	12	54	50	—	50
Murarstwo	—	—	—	—	—	—	—	32	32
Razem	691	309	1.000	812	291	1.103	929	241	1.170

Do 37-miu krajowych szkół zawodowych przybyła z końcem roku 1903 jeszcze jedna, a mianowicie szkoła szewska w Kołomyi. Została ona zorganizowaną na wzór innych, w kraju istniejących szkół szewskich. Do utrzymania jej przyczyniają się: gmina m. Kołomyi, która dostarcza bezpłatnie potrzebnego dla szkoły pomieszkania, opału, oświetlenia i obsługi, Wydział powiatowy w Kołomyi, który się zobowiązał uiszczać corocznie z funduszków powiatowych na utrzymanie szkoły po 300 K, wreszcie fundusz krajowy. Udano się również do c. k. rządu o przyznanie szkole tej subwencji ze skarbu państwa w wysokości 1.400 K rocznie.

W skład zarządzającej szkołą Kuratorii wchodzi pp.: Bronisław Witośławski, poseł sejmowy, burmistrz m. Kołomyi, Emil Filous, inżynier i dr. Teofil Dębicki, adwokat krajowy. Kierownikiem szkoły jest p. Adolf Bartz, instruktorem Józef Carnelli. Lustracyę zakładu z ramienia Komisji krajowej dla spraw przemysłowych wykonywa p. Arnulf Nawratil. Nauka rozpoczęła się już dnia 15. listopada 1903, od razu z ilością 20-tu uczniów, a późniejsza lustracya stwierdziła bardzo dobry jej rozwój.

Przechodząc do poszczególnych grup szkół zawodowych, zestawiamy poniżej najważniejsze szczegóły ich rozwoju.

W szkołach koszykarskich, w skutek podniesienia się koszykarstwa krajowego w ogóle i ożywającej się w niem produkcyi na wywóz, panuje ruch większy. Wskazuje na to już sama liczba uczniów zwyczajnych, która wzrosła o przeszło 46%. Liczba ukończonych uczniów, pracujących w związku ze szkołami lub poza niemi, a dostarczających wyrobu zdolnego na wywóz, wzmagają się również. Mnożące się zamówienia z zagranicy, a w szczególności z Anglii, gdzie krajowy Związek przemysłowy nawiązał stosunki handlowe, pobudzają zbawiennie całą produkcyę koszykarską, zapewniają stałszy i lepszy zarobek, wpływają też pośrednio i na ożywienie ruchu w szkołach, a nadto przyczyniły się do wprowadzenia niektórych nowszych form do krajowej produkcyi, co stanowi dalszą jej korzyść.

Skutkiem tego należało także przedsiębrać pewne zmiany w dotychczasowych szkołach, ażeby się do zwiększonego popytu i wzmagania się liczby uczniów przystosować. Do tych zmian należy przedewszystkiem przeniesienie dwóch szkół do innych, bardziej odpowiednich miejscowości. Szkoła w Skołyszynie, gdzie nauka szła dobrze, lecz liczba uczniów zmalała do kilku, gdzie nadto, wskutek zmiany właściciela dóbr, zaszły trudności z utrzymaniem bu-

dynku, bardzo już podupadłego — została z początkiem b. roku szkolnego przeniesioną do położonej również blisko Jasła wsi Warzyce, własności p. Władysława Riegera, który przyjął na siebie obowiązki kuratora. Szkoła rozporządza tu obszernym budynkiem, a liczba uczniów wzrosła wkrótce po przeniesieniu do przeszło 20-tu i ruch cały ożywił się znacznie.

Podobnie stało się ze szkołą w Siedlcu. Umieszczona we włościańskiej, coraz bardziej podupadającej chacie, której uboga gmina nie miała czem odnawiać, nie mogła ona pomieścić większej liczby uczniów i walczyła bezustannie z brakiem miejsca na należyte przechowywanie materiałów i gotowych wyrobów. I ta więc szkoła została przeniesioną do Nieznanowic, wsi pobliskiej tegoż samego powiatu, gdzie właściciel tejże, poseł Zdzisław Włodek, odnajął na jej pomieszczenie dawny dwór, z niezbędnymi pobocznymi budynkami. Tutaj wzrosła się nie tylko liczba uczniów zwyczajnych, lecz utworzona została przy szkole pracownia produkcyjna, zajmująca stale kilkunastu koszykarzy, należycie już wykształconych i wprawnych, skutkiem czego cała produkcja koszykarska w Nieznanowicach nabrała już większego handlowego znaczenia. Przy szkole ma być nadto założoną próbną kulturą łożyny, tak, ażeby i pod tym względem na podniesienie uprawy materiału koszykarskiego wpływać i szkole go w dostatecznej ilości zapewnić.

W Rudkach, gdzie budynek szkolny został przez grzyb zniszczonym, okazała się potrzeba wystawienia nowego i bardziej celowi odpowiadającego budynku. Wystawieniem budynku postanowiła zająć się Rada powiatowa przy pomocy zasiłku z funduszu krajowego. Na podstawie rokowań z Wydziałem powiatowym i przyjętego ogólnie programu budowy, do której się ze swej strony i kuratorka szkoły, J.W. hr. Felicy. Skarbkowa przyczynić przyrzekła, wstawiono do budżetu krajowego na r. b. kwotę 5.000 K, jako zasiłek na koszt budowy, która w ciągu lata b. r. ma być wykonaną. I tu zatem spodziewać się należy ożywienia nauki i produkcji, chwilowo dla braku budynku zatamowanej.

Do czterech subwencyonowanych pracowni koszykarskich, a to: w Albigowej, Bilince, Milczycach i Żurawnie, które już dotąd korzystały z subwencji krajowej, a w części i państwowej, przybyły jeszcze dalsze cztery, a mianowicie: w Siekierczycach (gdzie pracują w związku z Bilinką), w Przewrotnem, w powiecie Rzeszowskim, w Chyszewicach, w powiecie Rudeckim i w Trembowli, gdzie zamierzono jest zorganizowanie szkoły krajowej. Dla nowych tych pracowni przewidziano subwencje w preliminarzu na rok 1905, a nadto zaopatrzone maszynami do łupania i strugania płecia, oraz nowymi narzędziami pracowni w Milczycach, Chyszewicach, Przewrotnem i Żurawnie.

Poza tą pomocą, udzielaną pracownikom, zakładanym z inicjatywy prywatnej, postanowiono w jesieni r. b. urządzić wędrowny kurs koszykarstwa w Dobczycach, gdzie się gmina wytrwale o naukę koszykarstwa upominała.

W grudniu 1903 zwiedził siedm naszych szkół koszykarskich z polecenia Ministerstwa wyznań i oświecenia p. Gustaw Funke, kierownik c. k. wzorowego warsztatu koszykarskiego we Wiedniu. Wydany na tej podstawie przez c. k. Ministerstwo sąd o szkołach koszykarskich i koszykarstwie w Galicyi jest wcale pochlebny. Rzeczonemu lustrator ministeryalny stwierdził, że „stanęły one na dość wysokim stopniu i trzeba tylko niejakej pomocy, ażeby się stały wzorowemi“. Spodziewać się tedy należy, że ta pomoc w dostarczaniu wzorowych modeli, rysunków i narzędzi, o które się do c. k. Ministerstwa udajemy, będzie im chętnie udzielaną, że zresztą pomoc fachowego rysownika, którego się z funduszy krajowych dla koszykarstwa kształci i zamierzone utworzenie centralnego kursu koszykarskiego we Lwowie dla kształcenia instruktorów i wyrobu wykwintniejszych artykułów koszykarstwa, przyczynią się do dalszego podniesienia przemysłu koszykarskiego w Galicyi. Zamiarów tych, o których już w sprawozdaniu ostatniem była mowa, nie dało się już w roku 1903 dla braku odpowiednich sił nauczycielskich urzeczywistnić.

W czterech szkołach kołodziejskich odbywa się nauka prawidłowo. Najlepiej obecnie umieszczoną jest szkoła kołodziejska w Tłumaczu. Organizacja tego zakładu dopełnioną została w roku 1903, przez ostateczne zamianowanie kierownika w osobie p. S. Gnoińskiego i zupełne już rozwinięcie programu nauki, o której sprawozdania lustracyjne brzmią dobrze.

Najgorzej dziś pomieszczona, a ściągająca znaczną liczbę uczniów szkoła kołodziejska w Grybowie, ma otrzymać nowe, obszerniejsze i bardziej celowi odpowiadające budynki. Spodziewanem jest wystawienie tych budynków na podstawie zatwierdzonych przez Wydział krajowy planów już w roku b. z pożyczki, którą na ten cel gmina zaciąga. W budżecie na rok b. wstawioną jest do budżetu krajowego kwota 2,980 K na spłatę I. raty tej pożyczki, stosunek bowiem ma być taki, że dopóki szkoła w nowym budynku będzie się mieściła, spłacać będzie raty pożyczkowe fundusz krajowy.

W Grzymałowie koniecznem jest ostateczne uregulowanie stosunków pomiędzy Skalackim Wydziałem powiatowym a Wydziałem krajowym co do budynków szkoły kołodziejskiej, które częściowo funduszami powiatu a częściowo funduszami kraju zostały wzniesione. Pożądane to bardzo uregulowanie ma przyjść niebawem do skutku.

W najstarszej ze szkół kołodziejskich, w Kamionce strumiłowej, nie zaszły żadne ważniejsze zmiany. Liczy ona zawsze bardzo wielu uczniów, nauka jest dobrze prowadzoną, lecz pomieszczenie zakładu nieodpowiednie.

Obie szkoły stolarskie w Stanisławowie i w Kalwarii Zebrzydowskiej wchodzą w peryod szerszego rozwoju. Pierwsza przeniosła się już do własnego, okazałego budynku, gdzie będzie mogła odpowiedniej miłości i kształcić znaczną ilość młodzieży, jaka się do tej szkoły garnie — druga ma już na ukończeniu budynek, który jest w części przeznaczony na cele nauki szkolnej, a w części na obszerną halę warsztatową miejscowych stolarzy, związanych w spółkę produkcyjną. W szkole kalwaryjskiej przeprowadzone będzie zatem wspólne działanie szkoły i wykonujących już swój zawód stolarzy nad podniesieniem miejscowego przemysłu. Szkoła będzie szła w pomoc rysunkami, modelami, przygotowywaniem zręczniejszego i wykształczonego robotnika — spółka stolarska zaś, mając w budynku szkolnym do rozporządzenia maszyny pomocnicze, ułatwiające wykonanie i zapewniające możność tańszej produkcji, ma tę produkcję na szersze rozmiary organizować i szukać dla niej odbiorców. Koszt tego wewnętrznego urządzenia pracowni maszynowej dla stolarzy spadnie na kraj i jest w preliminarzu na r. 1905 przewidziany, Ministerstwo handlu natomiast postanowiło w zasadzie przyjąć spółce stolarskiej z pomocą przez udzielenie pożyczki na organizację wydatniejszej produkcji i handlu wyrobami spółki.

Dla szkoły zabawkarskiej w Jaworowie został już przy pomocy gminy, powiatu i kraju wystawionym obszerny budynek, w którym pomieści się nie tylko sama szkoła, lecz także związkowa pracownia dla wykonywujących już swój zawód zabawkarzy, która ma być zaopatrzona w maszyny pomocnicze, przeważnie tokarnie, poruszane siłą motoryczną. W nowym budynku są również izby dla miejscowej szkoły koronkarskiej i na mieszkanie dla jej kierowniczkę. W chwili, gdy to piszemy, pracują jeszcze nad wewnętrznym urządzeniem budynku i sporządzeniem najniezbędniejszych sprzętów dla sali i pracowni szkolnych. W najbliższej przyszłości zaś wypadnie zająć się wyposażeniem tej szkoły w motor i troskliwie dobrane maszyny pomocnicze i narzędzia, które dozwolą dzisiejszą, tak pięknie zapowiadającą się produkcję znacznie wzmocnić i rozwinąć. Dotychczasowe, bardzo niedostateczne pomieszczenie szkoły kładło tamę w przyjmowaniu większej ilości uczniów — to też produkcja tych jej wychowanków, którzy już na własną rękę pracują, wraz z produkcją szkolną, nie mogła sprostać żądaniom, które do niej stawiano i musi wzmódz się bardzo znacznie, ażeby odpowiedzieć wzrastającemu z dnia na dzień, wprost natarczywemu popytowi. Doświadczenie dotychczasowe stwierdziło, że myśl podniesienia miejscowego przemysłu jaworowskiego przez założenie szkoły zabawkarskiej była szczęśliwą; Jaworów należy niewątpliwie do miejscowości, w których znajduje się dość chętnych i wprawnych rąk, ażeby wzrost jego przemysłu zapewnić. A odnosi się to nie tylko do wyrobu zabawek, lecz również do koronek i kosztów. Ofiary, które tam czynił i czyni kraj na rzecz przemysłu, nie będą też daremne; liczyć na to można, że wydadzą one plon obfity, że wytworzą z Jaworowa poważną kolonię przemysłową, produkującą towar pokupny i chętnie w kraju i poza krajem rozpowszechniany. Równocześnie też z przesiedleniem szkoły zabawkarskiej do nowego budynku, postanowiła Komisya dać temu zakładowi odmienną, nieco organizację, wzmocnić w niej mianowicie stronę administracyjną i handlową, położyć podstawy, ażeby przy życzliwej pomocy tamtejszej Rady powiatowej, która

nierzemowanie stara się o dźwiganie jaworowskiego przemysłu, związać ze szkołą całą produkcję miejscową i zapewnić jej warunki jak najkorzystniejszego zbytu.

Dążenie to znalazło wyraz i w preliminarzu na r. 1905. Oprócz ogólnej podwyżki na koszt utrzymania szkoły, gdzie jest przewidzianem pomnożenie personelu, wstawiono tam również 13.500 K na wewnętrzne urządzenie maszynowe, potrzebne właśnie dla poparcia pozaszkolnej produkcji pracujących już na siebie zabawkarzy.

Cheąc produkcji tej zapewnić większe znaczenie przez nadanie jej w niektórych rodzajach zabawek cech swojskości, wzięła Komisyja łącznie z lwowskim Muzeum przemysłowem inicjatywę, mającą na celu uzyskanie nowych przez artystów naszych zaprojektowanych wzorów. Na wzory tego rodzaju ma być przez Muzeum przemysłowe rozpisany niebawem konkurs, a Komisyja poparła u Wydziału krajowego przyczynienie się z funduszu krajowego do kosztów tego konkursu.

W zakresie szkół ceramicznych niema nic ważniejszego do nadmienienia. Rezolucye Wysokiego Sejmu, odnoszące się do przeniesienia szkoły garncarskiej z Kołomyi do Lwowa, względnie utworzenie we Lwowie na koszt państwa szkoły ceramicznej o szerszym programie nauki, nie doprowadziły dotychczas do pożądanego celu. Wśród wymiany zdań, jaką spowodowały pomiędzy Komisyją, Wydziałem krajowym, Izbą handlową lwowską i c. k. Ministerstwem oświecenia i handlu, wywołaną tylko została kwestya, względnie żądanie, wychodzące z Krakowa, ażeby c. k. rząd przystąpił do założenia dwóch państwowych szkół ceramicznych, t. j. we Lwowie i w Krakowie. Komisyja zastępuje wszakże wraz z Izbą handlową lwowską to zapatrywanie, że przedewszystkiem powinno przyjść do założenia takiej szkoły we Lwowie, w tym też duchu zrobiła przedstawienie i obecnie wnioszek o ponowne uchwalenie rezolucyi tej treści przy końcu sprawozdania umieszcza.

Kursa ceramiczne w Podgórzu, po uzyskaniu odpowiedniejszego pomieszczenia w realności, dostarczonej przez gminę, zostały lepiej zaopatrzone w środki naukowe i przybory laboratoryjne, pozwalają uczniom podejmować ćwiczenia praktyczne w przerabianiu materyałów i wypalaniu i są dziś wogóle w możności zupełnego osiągnięcia teoretycznych i praktycznych celów nauki. Poza planem nauki odbywa się w tym zakładzie dodatkowo kurs praktyczny dla odlewania form gipsowych, co w szczególności dla kaflarzy niemałe ma znaczenie.

Szkoły szewskie krajowe zostały pomnożone o jedną nową w Kołomyi, o czem już powyżej była mowa. Dalsze trzy szkoły w Witkowie Nowym, Starym Sączu i Dobczycach działają w granicach dotychczasowych, oddając usługi zawodowemu wykształceniu szewców.

Co do szkoły w Starym Sączu wniósł był Instruktor stowarzyszeń przemysłowych okręgu krakowskiego do Ministerstwa handlu zażalenie, że nadmierną swą produkcją czyni ona szkodliwą konkurencyę miejscowym majstrom szewskim. Bliższe, przez Komisyję zarządzone zbadanie tej sprawy wykazało wszakże, że zażalenie oparło się na danych nieprawdziwych, że mianowicie szkoła szewska w Starym Sączu poprzestaje na możliwie najniższej ilości par obuwia, które dla nauki muszą być wykonane — że produkuje takie rodzaje obuwia, jakich miejscowi szewcy pospolicie nie wykonują — że obuwie to, które musi być dla częściowego pokrycia kosztów utrzymania szkoły sprzedawane, pozbywa w bardzo przeważnej części poza obrębem Starego Sącza, i że byłoby niepodobieństwem zredukowanie dotychczasowej pracy warsztatowej w szkole, jeśli wychowañcom jej mają być wydawane patenty do wykonywania rzemiosła szewskiego, do czego rzeczona szkoła rozporządzeniem ministeryalnym jest upoważniona.

Oprócz szkół szewskich przyczyniają się ośmiotygodniowe kursa majsterkie szewskie bardzo dzielnie do zawodowego wykształcenia szewców w kraju. W roku 1903 odbyły się trzy takie kursa, a to: w Krakowie, we Lwowie i Jarosławiu z łączną liczbą 51 uczestników. Do połowy zaś b. roku odbyły się kursa we Lwowie (18 uczestników), Krakowie (13 uczestników), obecnie zaś odbywa się kurs taki w Rzeszowie.

Nadto w zakresie krawiectwa zalecono Wydziałowi krajowemu do poparcia zasiłkami z funduszu krajowego urządzone przez wiedeńskie Muzeum technologiczne (oddział do popierania przemysłu) kursa dla krawców, mianowicie kursa kroju w Stanisławowie, Krakowie i Jarosławiu. W sprawie tej pożądanem jest przygotowanie należycie wykształconego nauczyciela wędrownego, któryby, obok wybornego znawstwa swego zawodu, miał wyższe wykształcenie ogólne, pewną wprawę

nauczycielską i władał dokładnie językiem wykładowym — czego brak właśnie instruktorom przez Muzeum do Galicji przysyłanym. Komisya czyniła zabiegi, aby wytworzyć takiego nauczyciela przy pomocy Muzeum technologicznego we Wiedniu, lecz jak dotąd bezskutecznie.

Oddzielne urządzenie kursów majsterskich przez Wydział krajowy, a oddzielne przez c. k. Ministerstwo handlu, względnie działający z jego ramienia „Oddział dla popierania przemysłu“, bez ścisłego w tej mierze porozumienia, nie jest pożądanem, gdyż powodować może niepotrzebne wysiłki i kolizye. Zwróciła na to uwagę Komisya, a spowodowawszy w tej mierze specjalną konferencję delegatów Wydziału krajowego z referentami tych spraw w c. k. Ministerstwie handlu, przedstawiła Wydziałowi krajowemu wnioski, mające na oku uregulowanie wspólnej akcji Wydziału krajowego i Ministerstwa w urządzaniu kursów majsterskich w Galicji i ponoszeniu połączonych z tem kosztów. Wydział krajowy przychylił się do wniosków Komisji i przedstawił je c. k. Ministerstwu, lecz dotychczas nie otrzymał jeszcze żadnej odpowiedzi.

Liczba szkół tkackich jest ta sama, co w ostatnich latach, a mianowicie: jedna szkoła o znacznie szerszym planie nauki w Krośnie i siedm warsztatów naukowych tkackich w Glinianach, Gorlicach, Korczynie, Kosowie, Łańcucie, Rychwałdzie i Wilamowicach, nadto dwie subwencyonowane pracownie produkcyjne tkackie w Horodence (gdzie fundusz krajowy oddaje bezpłatnie na użytek warsztatu realność, będącą jego własnością) i w Budzanowie.

W Korczynie zaszła w ciągu b. roku ta zmiana, że po śmierci dotychczasowego instruktora ś p. J. Standejskiego nie posłano na opróżnione miejsce nowego instruktora, lecz miejscowemu Towarzystwu tkaczy pod wezw. św. Sylwestra, które jest właścicielem budynku mieszczącego tę szkołę, oddano na trzy lata cały inwentarz szkolny z obowiązkiem zatrudniania miejscowych tkaczy przy krosnach szkolnych i praktycznego kształcenia co najmniej 8 wyrostków w zawodzie tkackim, oraz urządzenie osobnych kursów dla starszych tkaczy celem obznajmiania ich z trudniejszymi sposobami tkania i z nowszymi wzorami. Na ten cel przyznano Towarzystwu ryczałtową subwencję roczną w kwocie 2.500 K i wykonywanie powyższych obowiązków oddano pod kontrolę Komisji i Wydziału krajowego. Takie próbne zarządzenie wydawało się wskazanem z tego powodu, że wobec ulepszanego już i utrwalonego w Korczynie tkactwa, wobec wykształcenia znacznej liczby młodzieży tamtejszej w czasie siedmnaścieletniego istnienia szkoły, nareszcie wobec żywotności i ruchliwości miejscowego Towarzystwa tkaczy, żywić można nadzieję, że Towarzystwo samo zdoła nadal praktycznem kształceniem młodzieży i doskonaleniem miejscowego tkactwa pokierować. Gdyby nadzieje te miały zawieść, daną jest możność powrócenia po trzech latach do dawniejszej organizacji.

W szkole tkackiej w Glinianach zaszła znów ta zmiana, że tamtejsze Towarzystwo tkaczy zorganizowało oddzielnie produkcję swoją, szczególnie dla wyrobu kilimów i portyer, szkoła natomiast weszła w stosunek z akcyjnem Towarzystwem dla wyrobów tkackich w Łańcucie, które mu materiałów do nauki i wyrobu dostarcza i gotowy towar odbiera. Przyczyniło się to do wzmocnienia całego przemysłu tkackiego w Glinianach, gdyż Towarzystwo miejscowe podnosi żywiciel swą specjalną produkcję wykształconymi przez szkołę robotnikami i robotnicami, a w szkole nie tylko nie spada, lecz owszem wzmogła się liczba uczniów (z 16 do 28) i ich praca dzięki wydatniejszej pomocy akcyjnego Towarzystwa łańcuckiego.

Szkoła tkacka w Łańcucie nie mogła dojść do szerszych rozmiarów, gdyż krępowała ją niedostateczność miejsca dla dalszych krosien i brak stosownej bursy, w którejby uczniowie zamieszcowi mogli być utrzymywani. Już więc w budżetach krajowych na rok 1903 i 1904 wstawiano po 5.000 K jako zasiłki na nowy budynek dla szkoły. Trzecia i ostatnia taka rata wstawioną została także do preliminarza na rok 1905 i doprowadzono do umowy z akcyjnem Towarzystwem tkackiem w Łańcucie, które się obowiązało, korzystając z zaliczenia tej kwoty 15.000 K, wystawić duży budynek na pomieszczenie szkoły tkackiej, bursy dla uczniów i pomieszkanie instruktora, oraz na niezbędne dla siebie lokalności administracyjne i oddawać część przeznaczoną dla szkoły, bursy i pomieszkanie instruktora za umówionym z góry czynszem 1.600 K rocznie. Budowa ma być w jak najkrótszym czasie podjętą i ukończoną, szkoła bowiem potrzebuje nieodzownie więcej miejsca z powodu liczniejszych zgłoszeń o przyjmowanie uczniów na naukę tkactwa, które zwłaszcza ze wschodniej części kraju napływają.

Przy szkole tkackiej w Wilamowicach istniała spółka tkacka, która pomimo pomocy, jakiej jej udzielono dwukrotnie w formie pożyczek z krajowego

funduszu przemysłowego, nie mogła rozwinać takiej działalności, aby szkole i ukończonym jej uczniom dostarczać więcej materiałów tkackich i żywić miejscową produkcję. Popadłszy w kłopoty finansowe, musiała Spółka w końcu likwidować i zaszła obawa zastoju w szkolnej i pozaszkolnej produkcji, ze szkodą dla licznych tkaczy, zamieszkających w Wilamowicach. Chcąc temu zaradzić, przedstawiła Komisya Wydziałowi krajowemu wniosek, aby w miejsce Spółki tkackiej porucił zajęcie się ręcznym tkactwem w Wilamowicach krajowemu Związkowi przemysłowemu, jako nakładcy, który nie tylko dostarczać będzie materiałów warsztatowi szkolnemu, ale także tkaczom, pracującym poza szkołą celem spotęgowania całej produkcji. Na poparcie tej akcji otrzymał Związek przemysłowy specjalną pożyczkę w wysokości 10.000 K. Przy końcu b. roku będzie można na podstawie sprawozdań Związku i ilustracji ocenić, z jakim skutkiem akcyja ta została podjęta, czy można na tej drodze podnieść wilamowicki przemysł domowy i zapewnić tamtejszym tkaczom lepsze zarobki.

Szkola tkacka w Rychwałdzie, podobnie jak dawniejsza szkoła w Błazowej, spełniła poniekąd swoje zadanie wobec ludności miejscowej i okolicznej, wyuczywszy postępowego tkactwa ręcznego znaczny zastęp młodzieży. Gdy zaś niema nadziei, ażeby produkcja tamtejsza mogła się samodzielnie do większych wznieść rozmiarów, a tak jak dzisiaj daje i będzie mogła nadal dawać i bez szkoły zajęcie pewnej ilości tkaczów, postanowiła Komisya dążyć do przeniesienia tej szkoły do Andrychowa.

Szkola sukiennicza w Rakszawie wchodzi w okres dalszego rozwoju. W miejsce byłego kierownika tej szkoły, który ustąpił, objął od d. 16. marca 1904 kierownictwo tejeż p. Jan Kunstman, który specjalnie w tym celu się kształcił, a nadto ustanowioną tam została nowa posada nauczyciela fachowego, którą p. Zygmunt Sajewicz od 15. kwietnia b. r. prowizorycznie zajmuje.

Pożądane podniesienie liczby uczniów tej szkoły, zwłaszcza uczniów zamiejscowych, zawisło przedewszystkiem od możliwości należytego ich pomieszczenia, tymczasem w odległej od szkoły wsi natrafia to na znaczne trudności; wstawionym więc został do budżetu krajowego na rok b. kredyt 10.000 K na budowę internatu przy szkole Rakszawskiej. Szczegółowy plan tej budowy, obejmujący prócz ubikacji na internat także pomieszkanie dla nauczyciela fachowego, został zatwierdzony i budowazone jeszcze prawdopodobnie na jesień b. roku wykonaną. W budynkach dawnych, należących do szkoły, okazały się również potrzebnymi niektóre przekształcenia i uzupełnienia inwentarza; gdy nadto i w budowie internatu następuje niezbędne rozszerzenie, przewidzianą została nadwyżka wydatków na te cele w preliminarzu na rok 1905.

Szkola w dzisiejszym swoim rozwoju rozszerza nieco program nauki, szczególniej praktycznej i przewiduje częściejse zatrzymywanie uczniów zdolniejszych na trzecim roku nauki, celem sposobienia ich na przodowników i wermistrzów w zakładach sukienniczych. Nadto odbywają się obecnie w szkole rakszawskiej dwumiesięczne kursa uzupełniające dla praktycznych, starszych sukienników, jużto z Rakszawy, jużto z Leżajska, celem wprawienia ich do robót na ulepszonych krosnach ręcznych. Celem tych kursów jest dalsza, zamierzona już przez akcyjne Towarzystwo dla tkactwa w Łańcucie i przez zwierzchność gminną w Leżajsku, organizacja starszych sukienników dla wyrobu grubszych tkanin wełnianych, a przedewszystkiem koców i sieraków. Z inicjatywy obu tych ciał mają być w Rakszawie i w Leżajsku wybudowane na większą ilość krosien sukiennicze warsztaty związkowe, wobec których obejmie Łańcuckie Towarzystwo akcyjne obowiązki nakładcy, dostarczającego im materiałów, a odbierającego towar gotowy po cenach umówionych. Jeśli idzie o większe dostawy dla szpitalów, dla wojska i t. p., organizacja taka, w braku większych fabryk sukienniczych, okazuje się możliwą i wskazaną, a czynione przez inicjatorów w obliczenia stwierdzają, że można będzie tym sposobem podtrzymać sukiennictwo ręczne z większą niż dotąd korzyścią dla sukienników, których dziś brak pracy i zarobku uciska.

W czterech szkołach koronkarskich w Zakopanem, Kańczudze, Bobowej i Jaworowie rozwija się nauka koronkarstwa wcale dobrze, a spodziewanym jest jeszcze wydatniejszy jej rozwój, gdyż w ostatnim czasie zwrócił komercyjalny oddział „Centralnego kursu koronkarskiego“ we Wiedniu uwagę swą na koronki galicyjskie i przyznawszy im, pod względem miękkości wyrobu, większe zalety niż koronkom innych krajów Austrii, przyrzeka zająć się poparciem

tych koronek w wywozie ich za granicę. Jeśli przyrzeczenia te się ziszczą, będą mogły liczniejsze niż dotąd zastępy koronkarek naszych znaleźć w zawodzie swym korzystne zajęcie.

Szkole koronkarskiej w Bobowej, która dotychczas bardzo źle była pomieszczoną, zapewniono fundusz na wynajęcie lepszego lokalu. Szkoła w Jaworowie przenosi się — jak to już wyżej wzmiankowano — do nowego, znakomitego lokalu w nowym budynku szkoły zabawkarskiej.

Chcąc podnieść pod względem artystycznym wyrób koronek krajowych, wzięła Komisya inicjatywę, ażeby przy pomocy wybitnych sił artystycznych otrzymać nie-które nowe, na swojskich motywach etnograficznych oparte wzory.

Szkola hafciarska w Makowie utrzymuje się zawsze na tej wyżynie, na jakiej po ostatecznej swej reorganizacji, pod nowym kierownictwem stanęła. Wyroby jej są cenione w kraju, znajdują coraz większy pokup, mogą zatem zapewnić już dziś utrzymanie wielu tamtejszym hafciarkom, które nie bez trudności lecz usilnie dążą do zorganizowania wydatniejszej produkcji hafciarskiej w łonie związanej Spółki, którą szkoła ze swej strony jak najgoręcej wspiera.

Sprawa nauki kapelusznictwa w Myślenicach i urządzenia tam związkowego warsztatu kapeluszniczego łącznie z tamtejszem Towarzystwem kapeluszników, postąpiła o tyle naprzód, że ustalonym już został program tego warsztatu i plan budynku, w którym ma być umieszczony. Skoro więc pożyczka, którą na ten cel gmina m. Myślenie zaciąga, będzie już zrealizowaną i grunt pod budowę oddany, nie nie będzie przeszkadzało, ażeby do stawiania budynku, a następnie do zorganizowania pracowni i nauki przystąpić. Na razie został do Myślenie wysłany na instruktora kapelusznik Adam Mikiewicz, który w zawodzie tym praktycznie w Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej pracował, czem stało się zadość uchwale Wysokiego Sejmu z d. 26. października 1903.

Kursa dla podmajstrzych murarskich w Sieniawie zostały wznowione. Jeden taki kurs odbył się w czasie od 26. stycznia do 9. kwietnia 1903, drugi od 5. listopada 1903 do 6. kwietnia 1904. Ze względu, że pierwszy kurs był zbyt krótkim, urządzono drugi w dopełnieniu pierwszego w ten sposób, że cały program kursu w zupełności został wyczerpany. Pierwszy kurs liczył 32 uczestników, z których klasyfikowano 24, drugi kurs zaś 22 uczestników takich, którzy już w pierwszym brali udział, a klasyfikowano z nich 19. Wyniki nauki były bardzo dobre. Zgodnie też z życzeniem miejscowych murarzy, którzy pracę tę nad dalszem ich wykształceniem uznają, przedstawiła Komisya Wydziałowi krajowemu wniosek, ażeby dalsze takie dwa, jednym programem nauki objęte kursa urządził w Sieniawie w zimie r. b. i w roku przyszłym.

Stosownie do uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 26. października 1903, obmyślano plan budynku przy rządowej szkole kowalskiej w Sułkowicach i przystąpiano do budowy tegoż w celu pomieszczenia w nim związkowego warsztatu dla kowali miejscowych, złączonych w Towarzystwo produkcyjne i zarobkowe. Budowa jest w toku i przygotowanym jest już szczegółowy regulamin, na podstawie którego, przy współdziałaniu szkoły, praca w rzeczonym warsztacie ma być unormowaną.

Uchwałą Wysokiego Sejmu z d. 26. października 1903 upoważnionym został Wydział krajowy do objęcia szkoły rzemiosł w Drohowyżu pod warunkami, które już wówczas były sformułowane. Objęcie to nie nastąpiło wszakże dotychczas, gdyż spisanie i podpisanie aktu odnośnego ze strony kuratorji Fundacyi Skarbkowskiej nie doszło dotychczas do skutku. Komisya przedstawiła w głównych zarysach etat posad i plac w rzeczonej szkole i na nich oparła swe wnioski budżetowe co do udziału funduszu krajowego w kosztach utrzymania szkoły. Szczegółowych wniosków wszakże, których Wydział krajowy w myśl uchwały Wysokiego Sejmu od niej zażądał, nie jest w stanie przedłożyć, dopóki nie będzie mogła oprzeć się na akcie ostatecznego odbioru szkoły pod zarząd Wydziału krajowego.

Na tem miejscu wspomnieć jeszcze wypada o dwóch innych szkołach rzemiosł, a to jednej, utrzymywanej przez OO. Salezjanów w Oświęcimiu i drugiej, która jest pod zarządem Towarzystwa „Powściągliwość i Praca“ w Miejscu Piastowym. Dla obu tych zakładów preliminowane są na r. 1905 zasiłki z funduszu krajowego, gdyż w obu udzielaną jest nauka kilku rzemiosł (krawiectwo, szewstwo, stolarswo, ślusarstwo, koszykarstwo, introligatorstwo) ubogim chłopcom, a szczegó-

niej w Oświęcimiu tak starannie i praktycznie prowadzoną, że na poparcie z fundusów publicznych zasługuje.

Działalność krajowej Stacji ceramicznej w roku 1903 przedstawioną VII. jest szczegółowo w załączonym % tu sprawozdaniu jej kierownika.

III. Dalsze starania o popieranie przemysłu.

Do rzędu dalszych starań o popieranie przemysłu i przychodzenie w pomoc przemysłowcom, należało przede wszystkim badanie i opiniowanie podań, wpływających do Wydziału krajowego o uwolnienia przedsiębiorstw przemysłowych od niepaństwowych dodatków do podatków, a to na podstawie ustawy, którą Wysoki Sejm w lipcu 1902 uchwalił. Podań tego rodzaju wpływa obecnie znacznie więcej niż w czasie, gdy dawna podobna ustawa obowiązywała, co się tłumaczy już to większym ruchem w zakresie przemysłu, już to lepszym rozszerzeniem się wiadomości, że można dla przedsiębiorstw przemysłowych tę znaczną ulgę podatkową uzyskać. Nie wszystkie wszakże podania odpowiadały warunkom ustawy, która nie może być dowolnie stosowaną. Ostatecznie do uwolnienia od opłaty dodatków do podatków, z wyjątkiem państwowych, przedstawiła Komisya Wydziałowi krajowemu następujące przedsiębiorstwa:

- 1) Fabrykę drzewnika i papy w Rayczy;
- 2) A. H. Zippera, fabrykę zegarków we Lwowie;
- 3) Mleczarnię parową Towarzystwa handlowego w Dębicy;
- 4) Towarzystwo kowali w Sułkowicach;
- 5) Henryka Blumenfelda, fabrykę pokostów i farb we Lwowie;
- 6) Fabrykę armatur i pomp K. Rudolphię i Ski w Trzebini;
- 7) Zakład sortowania i przyrządzania włosienia A. N. Morera w Brodach;
- 8) Chaima Hofstaettera, fabrykę wyrobów żelaznych w Mogile;
- 9) Fabrykę kopyt Schenierera & Berkelhammera w Bogumiłowicach;
- 10) Fabrykę akcyjnego Towarzystwa dla przemysłu chemicznego we Lwowie.

Udzielano też poparcia poszczególnym fabrykom, które, ubiegając się o dostawy lub ulgi u władz państwowych, o poparcie to do Wydziału krajowego i Komisji kołatały.

I tak poparto zabiegi fabryki impregnowania drzewa w Trzebini u c. k. Ministerstwa kolejowego celem uzyskania progów kolejowych do impregnowania i fabryki sody amoniakalnej w Szczakowej u c. k. Ministerstwa skarbu o obniżenie ceny soli kuchennej, będącej materiałem surowym w zakresie tej fabrykacji.

Przedstawiono również Wydziałowi krajowemu memoriał, domagający się poparcia u c. k. Ministerstwa handlu, ażeby podobnie, jak to czyni fundusz krajowy w Galicyi i jak to postanowił Sejm dolno-austriacki, przychodził także skarb państwa w pomoc pożyczkami drobnym przemysłowcom i spółkom tychże, podejmującym się dostaw dla armii i innych dostaw publicznych, a to szczególnie na zakupno niezbędnych maszyn pomocniczych i na fundusz obrotowy, bo tylko przy takiej pomocy można się spodziewać, że drobni przemysłowcy zdołają dostawy wzorowo wykonywać i przy nich się utrzymać.

Popieranie krajowych przemysłowców w zabiegach około uzyskiwania pewnych ulg u władz państwowych, wzięł sobie także za zadanie założony przed rokiem we Lwowie Centralny Związek galicyjskiego przemysłu fabrycznego. Uważając to za najwłaściwsze, że obrona prawna i patronowanie interesów przemysłowców u władz wychodzi z łona instytucji, którą sami interesowani wytworzyli, przedstawiła Komisya Wydziałowi krajowemu potrzebę zalecenia rzeczonoego Związku centralnego Wydziałom Rad powiatowych i w ogóle Zakładom zostającym pod zarządem kraju, i zwrócenia ich uwagi przede wszystkim na ważność pośrednictwa tegoż w interesach krajowego przemysłu.

Mając na oku powszechne uzalania się przemysłowców, że przy ubieganiu się o dostawy publiczne sprawia im wielkie trudności niejednostajność rozpisywania tych dostaw, zbyt krótkie terminy zgłoszenia, stawianie warunków, których dopełnienie przez przemysłowców krajowych wobec konkurencyi potężnego przemysłu

pozakrajowego jest częstokroć niemożliwe — wzięła Komisya pod obrady sprawę ewentualnego wydania przepisów co do rozpisywania dostaw publicznych, a to przynajmniej dla władz autonomicznych oraz podlegających im zakładów. Wynikiem obrad Komisji jest załączony tu $\frac{1}{2}$ projekt podobnego rozporządzenia, oparty na różnych analogicznych projektach innych krajów i miast stołecznych, a liczący się z właściwościami i potrzebami kraju naszego. Projekt ten przedłożyła Komisya Wydziałowi krajowemu z wnioskiem o przyjęcie go i wprowadzenie w życie.

Ważną dla przemysłu krajowego uchwałę powziął Wysoki Sejm w dniu 2. listopada 1903. Oto polecił Wydziałowi krajowemu, „aby zajął się sprawą wyzyskania sił wodnych do celów motorycznych“ i na podjęcie studyów w tym celu wstawił do budżetu krajowego na r. 1904 (rubr. IX.) kwotę 10.000 K. Komisya, zapytana o swą opinię, zastanawiała się, jakie przygotowawcze studia miałyby być w tej mierze przedsięwzięte i przedstawi niebawem Wydziałowi krajowemu odnośny memoriał.

Bardzo ważną, zarówno dla przemysłu jak i dla rolnictwa, jest sprawa zamierzonej autonomicznej taryfy celnej, stwarzająca nowe podstawy dla polityki celnej i odnowienia traktatów handlowych monarchii z innemi państwami. Dopilnowanie, ażeby nie przeprowadzono tych doniosłych spraw państwowych z niekorzyścią dla naszego kraju, uważał Wydział krajowy za swój obowiązek i poddał szczegółowemu rozpatrzeniu odnośne projekta. Oprócz oddzielnie przedsiębranych badań, czegoś się dla dobra rolnictwa krajowego domagać należało, zasięgnął Wydział krajowy również zdania Komisji, w jakim kierunku wypadałoby wywrzeć wpływ, ażeby i przemysł krajowy uchronić nie tylko od grożących mu ciósów, lecz zdobyć dlań możliwe korzyści. Komisya przedstawiła też Wydziałowi krajowemu projekt zarządzenia specjalnych ekspertyz z przemysłowcami, które przysły do skutku i dostarczyły podstaw do memoriału, którym Wydział krajowy podjął obronę przemysłu krajowego i postawił swe żądania wobec państwowej akcyi celnej.

Wspomnieć w końcu wypada o ważnej dla przemysłu krajowego Wystawie metalowej, która ma się odbyć w jesieni b. roku w Krakowie. Komisya uważała za wskazane poprzeć to przedsiębiorstwo i przedstawiła Wydziałowi krajowemu wnioski przyznania mu subwencji z funduszków krajowych, co i w preliminarzu na rok 1905 znalazło swój wyraz.

IV. Pożyczki i zasilki na cele przemysłowe.

W ciągu roku 1903 i do połowy r. 1904 przedstawiła Komisya Wydziałowi krajowemu wnioski na udzielenie następujących pożyczek z krajowego funduszu przemysłowego:

1. Władysławowi Siwińskiemu, właścicielowi pracowni powozów w Stanisławowie, 20.000 koron na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1904 za ubezpieczeniem hipotecznem i pod specjalnymi warunkami.

2. Fabryce bielizny firmy Rappaport, Löwenthal i Gans w Przemysłu 20.000 koron na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1904 za ubezpieczeniem hipotecznem;

3. Towarzystwu tkackiemu w Kosowie 9.000 koron na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1904;

4. Janowi Bylicy, kaflarzowi w Wadowicach, 8.000 koron na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1904 za ubezpieczeniem hipotecznem;

5. Karolowi Gärtlerowi, blacharzowi we Lwowie, na wyrób zabawek blaszanych 3.000 koron na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1904 za odpowiednią poręką;

6. Witoldowi Trandzie, elektrotechnikowi w Przemysłu, 2.000 koron na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1904;

7. K. Dudzińskiemu, nożownikowi i rusznikarzowi w Tarnowie, 3.000 koron na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1904 za odpowiedniem ubezpieczeniem;

8. Józefowi Kowalczykowi, rzeźbiarzowi w Samborze, 2.000 koron na 3% spłacalne w 20 równych ratach kwartalnych, poczynawszy od 1. lipca 1904 za ubezpieczeniem hipotecznem;

9. Stanisławowi Jarząbkowi, rzeźbiarzowi w Kętach 2.500 koron na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem;

10. Ludwikowi Szafrzańskiemu, stolarzowi we Lwowie 5.000 koron na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1905;

11. Ignacemu Grządzielowi, kowalowi w Podgórzu, 10.000 koron na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem;

12. S. W. Niemojowskiemu, właścicielowi fabryki tutek i papieru listowego we Lwowie, 30.000 koron na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1905 za odpowiednią poręką (za ściągnięciem reszty pożyczki dawniejszej);

13. Henrykowi Blumenfeldowi, właścicielowi fabryki pokostów i farb we Lwowie, 30.000 koron na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem;

14. Fabryce armatur i pomp K. Rudolphiego i S-ki w Trzebini 50.000 koron na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem;

15. Fabryce kamienia sztucznego i dachówek we Lwowie 60.000 koron na 3% do spłaty w 20 równych ratach półrocznych od 1. stycznia 1905 za poręką, przez Wydział krajowy za dostateczną uznaną;

16. J. Wolgnerowi, właścicielowi fabryki cementu w Komarówce 40.000 koron na 3% do spłaty w 20 równych ratach półrocznych od 1. lipca 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem.

17. Garbarni braci Dłużyńskich w Ludwinowie pod Krakowem 80.000 koron na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem i pod odpowiednią kontrolą co do użycia pożyczki (za ściągnięciem reszty pożyczki dawniejszej);

18. Dr. Teofilowi Ciesielskiemu we Lwowie, na wyrób win owocowych 10.000 koron na 3% do spłaty w 24 równych ratach kwartalnych;

19. Stanisławowi Bukowskiemu, garncarzowi w Porębie-Żegocie 1.400 koron na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem;

20. Robertowi Jahodzie, introligatorowi w Krakowie 3.000 koron na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1905 za ubezpieczeniem, jakie Bank krajowy za dostateczne uzna;

21. Szabsie Fichmanowi, sukiennikowi w Rohatynie, 5.000 koron na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem;

22. Towarzystwu szewców „Kraj“ we Lwowie 9.500 koron na 3% i 6 miesięcy na wyrób obuwia wojskowego za dodatkową poręką, jaką Bank krajowy za dostateczną uzna;

23. Fabryce ram i listew Dr Piątkiewicza i S-ki w Tarnopolu 15.000 koron na 3% do spłaty w 30 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem i pod kontrolą odpowiednią;

24. Fabryce guzików Binczer & Thorn w Podgórzu 25.000 koron na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem;

25. Fabryce farb J. Karmańskiego i S-ki w Dębnikach pod Krakowem 30.000 koron na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem;

26. Michałowi Mięśowiczowi, tkaczowi w Korczyni 5.000 koron na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem;

27. Chaimowi Hofstaetterowi, fabryce wyrobów żelaznych w Mogile, 35.000 koron na 3% do spłaty w 35 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem;

28. Fabryce szkła w Żółkwi 35.000 koron na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1905 za ubezpieczeniem takim samym, jak przy poprzedniej pożyczce i ściągnięciu reszty tejże;

29. Fabryce cegieł i dachówek Jana Beera w Rawie Ruskiej 40.000 koron na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem;

30. Fabryce maszyn „Wulkan“ w Przemyśle 60.000 koron na 3% do spłaty w 30 równych ratach półrocznych od 1. lipca 1905 za ubezpieczeniem hipotecznem i pod specjalnymi warunkami, za ściągnięciem reszty dawniejszej pożyczki;

31. Pierwszemu Galicyjskiemu Towarzystwu dostaw dla armii na wykonanie dostaw wojskowych 65.000 koron na 3% i 6 miesięcy za odpowiednią poręką;

32. Towarzystwo szewców w Witkowie Nowym na wyrób obuwia wojskowego 4.000 koron na 3% i 6 miesięcy za poręką, którą Bank krajowy za dostateczną uzna;

33. Janowi Pasiecznikowi, białoskórnikowi w Stryju, 3.000 koron na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1905;

34. Samuelowi Tyrasowi, fabryce krochmalu i czernideł w Andrychowie, 10.000 K na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1906 za ubezpieczeniem hipotecznem i pod odpowiednią kontrolą co do użycia pożyczki;

35. E. i J. Stromengerowi, fabryce powozów we Lwowie, 30.000 koron na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1906 za ubezpieczeniem przez Bank kraj. za dostateczne uznanem i pod odpowiednią kontrolą co do użycia pożyczki;

36. Towarzystwu stolarzy w Tarnopolu 2.000 koron na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1906 pod specjalnymi warunkami i odpowiednią kontrolą co do użycia pożyczki.

Spis powyższy stwierdza, że bezpośrednio popieranie przemysłowców pożyczkami z funduszu przemysłowego było w ciągu ostatnich ośmnastu miesięcy bez porównania wydatniejsze, niż w latach poprzednich. Wobec 26 pożyczek w ogólnej kwocie 424 000 koron w r. 1902, wykazano powyżej 36 pożyczek z kwotą 762.400 koron, przy czem jeszcze zauważyć należy, że uchwały co do głównych pożyczek w r. 1903 przypadają dopiero na grudzień, gdyż skutek spóźnionego uchwalenia budżetu krajowego na r. 1903 i niewstawienia dotacyi na fundusz przemysłowy, przyznawanie pożyczek w ciągu roku 1903 było wstrzymane.

Wydatniejszą tę pomoc i zapewnienie jej przemysłowi krajowemu na przyszłość zawdzięcza się uchwale Wysokiego Sejmu z d. 29. października 1903, mocą której fundusz przemysłowy ma być przez coroczne wstawianie po 100.000 koron przez lat 35 do 5 milionów koron podwyższonym i upoważnieniu, które Wysoki Sejm dał Wydziałowi krajowemu do wzięcia zaliczki miliona koron w Banku krajowym na poczet tego funduszu, celem umożliwienia szybszej akcji w kierunku popierania przemysłu przez udzielanie pożyczek. Korzystając z tego upoważnienia, zawarł Wydział krajowy z Bankiem krajowym umowę, że ma funduszowi przemysłowemu przez lat cztery po 250 000 koron zaliczać i dzięki temu, oprócz własnych dochodów funduszu przemysłowego, który z końcem r. 1903 wynosił już 1,500.147 koron, zużyta została w r. 1904 na pożyczki dla przemysłowców dotacya 100.000 i 250.000 koron dostarczone przez Bank krajowy.

Zaznaczyć wszakże należy, że potrzeba wprowadzania kapitałów w przedsiębiorstwa przemysłowe jest tak wielkie, iż pomimo o tyle wydatniejszego zasilenia ich z funduszy przemysłowych, dużo jeszcze podań o pożyczki dla przedsiębiorstw, zbadanych i zasługujących na ewentualne uwzględnienie, nie mogło być Wydziałowi krajowemu przedstawionych i czeka na świeże przypyły funduszu przemysłowego.

W miarę wzmagania się ruchu przemysłowego w kraju, napływa również coraz więcej prośb o zasiłki bezzwrotne, już to na rozpoczęcie pracy zawodowej po ukończonych studiach, już to na dalsze studia w specjalnych zawodach, już to na inne rozmaite cele przemysłowe.

W czasie ośmnastu miesięcy, objętych niniejszem sprawozdaniem, przedstawiono Wydziałowi krajowemu następujące wnioski na udzielenie zasiłków:

A) Ukończonym uczniom szkół zawodowych na rozpoczęcie pracy zawodowej.

1. Franciszkowie Bruździe, ukończ. uczniowi szkoły stolarskiej w Kalwaryi, 200 koron na urządzenie własnego warsztatu.
2. Trzem uczestnikom kursu kaflarstwa i dachówkarstwa w Kołomyi po 80 koron, a jednemu 160 koron.
3. Franciszkowi Szaro, tkaczowi wykształconemu w Krośnie, na własną pracownię 250 koron.
4. Pawłowi Wdowiakowi w Dobraczynie na pracownię kilimarską 200 K.
5. Franciszkowie Moskwie, b. uczniowi szkoły stolarskiej w Kalwaryi, 200 koron na otworenie pracowni.
6. Ośmiu ukoń. uczniom szkoły szewskiej w Dobczycach na zakupienie narzędzi 160 koron.
7. Dla czterech ukończ. uczniów szkoły kowalskiej w Sułkowicach na kowadła i narzędzia 800 koron.
8. Dla czterech ukoń. uczniów szkoły tkackiej w Kosowie na krosna i przybory tkackie 480 koron.
9. Dla dwóch ukoń. uczniów szkoły zabawkarskiej w Jaworowie na narzędzia 160 koron.
10. Mikołajowi Czarnopyskiemu, ukończ. uczniowi szkoły tkackiej w Krośnie na urządzenie pracowni w Jezupolu 120 koron.
11. Sześciu ukończ. uczniom szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem a to 4 rzeźbiarzom i 2 stolarzom na sprawienie narzędzi łącznie 280 koron.
12. Józefowi Czubie, uczestnikowi kursu kamieniarskiego w szkole państwowej przemysłowej we Lwowie 100 koron na ukończenie studyów.
13. Dla pięciu starszych sukienników z Leżajska na dostarczenie im krosien sukienniczych 600 koron.
14. Józefowi Lutnikowi 100 koron na odbycie kursu kaflarskiego w kraj. szkole garncarskiej w Kołomyi.
15. Antoniemu Śnigurskiemu, koszykarzowi w Rudkach 40 koron na zakupno narzędzi koszykarskich.

B) Na specjalne cele przemysłowe.

1. Na koszt założenia Towarzystwa szewców „Kraj“ we Lwowie 600 kor.;
2. Stowarzyszeniu „Pomoc przemysłowa“ we Lwowie na rozwinięcie wyrobu guzików 500 koron;
3. Szkole sztuk pięknych i przemysłu artystycznego w Krakowie 600 kor.;
4. Na przeglądową wystawę przemysłową w Brzeżanach 400 koron;
5. Stowarzyszeniu „Pracy niewiast katolickich“ w Przemyśle na szkołę robót 700 koron;
6. Na wystawę pracy uczniów rękodzielniczych w Rzeszowie na nagrody 200 koron;
7. Kraj. Związkowi przemysłowemu we Lwowie 600 koron specjalnie na koszt wysłania delegata do Anglii w sprawie umowy co do sprzedaży wyrobów koszykarskich w Galicyi;
8. Komitetowi korporacji przemysłowych w Jarosławiu 500 koron na specjalne kursa naukowe;
9. Zakładowi wychowawczemu w Miejscu Piastowem na naukę rzemiosł 500 koron;
10. Towarzystwu „Pomoc przemysłowa“ w Brzeżanach na naukę wyrobu krawatek i inne kobiece roboty 400 koron;
11. Emilii Pydynkowskiej na Zakład haftów artystycznych i udzielanie w nim nauki 300 koron;
12. Komitetowi, urządzającemu wystawę metalową w Krakowie, 2 000 kor.
13. Komitetowi Jarmarku wyrobów krajowych we Lwowie 1.000 koron;
14. Komitetowi wystawy powiatowej w Krośnie 300 koron;
15. Warsztatowi kilimarskiemu Konstancyi bar. Lipowskiej w Nowym Sączu na utrzymanie chłopców wiejskich, którym nauki udziela, 480 koron;
16. Tow. pracowni konfekcyi damskiej im św. Józefa we Lwowie 500 koron, jako pomoc utrzymaniu pracowni;

17. Szkole chmielarskiej w Starem Siole 200 koron, na udzielaną tam pobocznie naukę koszykarstwa.

C) Na dalszą naukę poza granicami kraju.

1. Leonardowi Buchowieckiemu, uczniowi kursu elektrotechnicznego we Wiedniu, 200 koron;
2. Marcinowi Kamińskiemu, czeladnikowi masarskiemu ze Lwowa, na wykształcenie się w masarstwie wytwornem we Frankfurcie i Pradze po 70 koron miesięcznie na pół roku;
3. Tadeuszowi Jabłońskiemu z Krakowa na studia w szkole graficznej we Wiedniu 200 koron;
4. Stefanowi Starzyńskiemu, uczniowi szkoły tkackiej w Bernie, dodatkowo 200 koron;
5. Stanisławowi Przepilińskiemu, słuchaczowi akademii handlowej w Gracu, dodatkowo 100 koron;
6. Janowi Humeniukowi, uczniowi szkoły artystycznego przemysłu we Wiedniu, 500 koron;
7. Włodzimierzowi Czapkowi, rzeźbiarzowi we Lwowie, na specjalne studia w rysowaniu i modelowaniu zwierząt, dla celów szkoły zabawkarskiej w Jaworowie 600 kor.
8. Stefanowi Osowskiemu, technikowi na specjalne studia motorów i instalacji wodnych do przenoszenia siły w Szwajcaryi, 2200 koron;
9. Eustachemu Chrząszczewiczowi na odbycie kursu elektrotechnicznego w Cieplicach w Czechach, 200 koron;
10. Annie Zajączkowskiej na naukę malarstwa plakatowego w Monachium 600 koron;
11. Mieczysławowi Czajkowskiemu, uczniowi szkoły dla przemysłu artystycznego przy c. k. Muzeum dla sztuk i przemysłu we Wiedniu, 400 koron na odbycie czteromiesięcznego kursu zawodowych rysunków koszykarskich.
12. Kazimierzowi Straszewskiemu, dodatkowo do otrzymanego już stypendyum z fundacji ś. p. A. Dydyńskiego, 600 koron na studia nad urządzeniami elektrotechnicznymi.

Oprócz tego zostały rozdane w krajowych i rządowych szkołach zawodowych Al. IX. świadczenia stypendyjne na rok 1903, których wykaz szczegółowy się tu załącza.

V. Obroty krajowego funduszu przemysłowego.

Rachunek krajowego funduszu przemysłowego za I. i II. półrocze 1903 przedstawia się, jak następuje:

I. Zamknięcie rachunku stałego funduszu przemysłowego za I. półrocze 1903.

A.

Cyfry obrotowe funduszu przemysłowego za I. półrocze 1903.

Przychód.

	K	gr
Stan lokacji w Banku krajowym z dniem 31. grudnia 1902	696	—
Splaty pożyczek	76.120	84
Pobrane odsetki od lokacji w Banku krajowym	K 84.33	
„ „ „ dłużników	„ 16.611.46	
„ „ „ zwłoki	„ 550.63	17.246 42
Razem	94.063	26

Rozchód.

Pożyczki wydane:	
Lipowska br. Konstancya	K 4.000.—
Towarzystwo szewców w Pruchniku	„ 3.000.—
Młodzik Jan	„ 3.000.—

Gärtler Karol	K	3.000.—		
Tranda Witold	"	2.000.—		
Dudziński Karol	"	3.000.—		
Niespała Ant. i Kat.	"	10.000.—		
Bylica Jan	"	6.000.—		
Towarzystwo wyrobu i sprzedaży szat liturgicznych w Krośnie	"	10.000.—		
I. Fabryka wód mineralnych Rząca i Chmurski	"	30.000.—	K	gr
Siwiński Władysław	"	10.000.—	84.000	—
Koszta ogólne			6.223	26
Odpisy z poż. przez Bank kraj. wydan. (Koszak)			60	—
Stan lokacyi w Banku krajowym z 30. czerwca 1903			3.780	—
Razem			94.063	26

B.

Bilans

stałego funduszu przemysłowego z dniem 30. czerwca 1903.

Stan czynny.

Kapitał z pożyczek udzielonych:

		K	gr	
przemysłowi tkackiemu	28	139.843	62	
" skórnemu	9	138.702	40	
" drzewnemu	18	137.131	64	
" metalowemu	28	324.152	90	
" ceramicznemu	15	101.128	96	
Innym gałęziom przemysłu	58	553.236	26	K gr
	156			1,394.195 78

Udział w galic. akcyjnym Towarzystwie handlowem	18.000	—
" " akcyjnej garbarni w Rzeszowie	25.000	—
" " Spółce komandytowej T. Stryjeński i Spółka	20.000	—
" " akcyjnym Towarzystwie dla wyrobów tkackich i sukienniczych w Łańcucie	50.000	—
Stan lokacyi w Banku krajowym z dniem 30. czerwca 1903	3.780	—
Razem	1,510.975	78

Stan bierny.

Aktywa przyjęte od Wydziału krajowego:	K	gr	
z dniem 1. stycznia 1888	222.820	16	K gr
mniej odpisy z polecenia Wydziału kraj.	68.928	64	153.891 52
Dotacya 17 rat z funduszu krajowego od roku 1887—1902			1,100.000 —
Przyrost dotacyi do dnia 30. czerwca 1903			257.084 26
Razem			1,510.975 78

C.

Wyprowadzenie cyfrowe stanu pożyczek po dzień 30. czerwca 1903:

	K	gr
Stan pożyczek z dniem 30. grudnia 1902	1,386.316	62
Wydane pożyczki w I. półroczu 1903	84.000	—
Razem	1,470.316	62
Spląty pożyczek wynosiły	76.120	84
Stan pożyczek z dniem 30. czerwca 1903	1,394.195	78

II. Zamknięcie rachunku stałego funduszu przemysłowego za II. półrocze 1903.

A.

Cyfry obrotowe funduszu przemysłowego za II. półrocze 1903.

P r z y c h ó d.

	K	gr
Stan lokacyi w Banku kraj. z dniem 30. czerwca 1903	3.780	—
Spłaty pożyczek	122.086	44
	K	gr
Pobrane odsetki od lokacyi w Banku krajowym	654	46
" " " dłużników	17.442	90
" " zwłoki	514	36
Dywidenda od udziału w Akcyjnym Towarzystwie dla wyrobów tkackich i sukienniczych w Łańcucie	2.500	—
Odpis z udziału w galicyjskiem akc. Towarzystwie handlowem	6.000	—
Razem	152.978	16

R o z c h ó d.

	K	gr
Pożyczki wydane:		
Towarzystwo tkackie w Koszowie	9.000	—
Krajowy Związek przemysłowy	10.000	—
Siwiński Władysław	10.000	—
Rappaport, Löwenthal i Gans	20.000	—
Dr. Ciesielski Teofil	4.000	—
Prowizya Banku krajowego za rok 1903	414	48
Koszta ogólne	1.567	66
Odpisy pożyczek przez Bank krajowy wydanych:		
Tow. handlu skór i wyrobów tkackich w Łańcucie	3.203	28
Musiał Leon	2.619	12
Bracia Sosnowscy	8.000	—
Faranowski Włodzimierz	8.285	12
Sakowicz Jan	1.703	87
Jankowski Władysław	146	63
Strata na udziałach galic. akc. Towarzystwa handlowego	6.000	—
Stan lokacyi w Banku krajowym z dniem 31. grudnia 1903	68.038	—
Razem	152.978	16

B.

B i l a n s

stałego funduszu przemysłowego z dniem 31. grudnia 1903.

Stan czynny.

	K	gr
Kapitał pożyczek udzielonych:		
Przemysłowi tkackiemu	29	150.025 11
" skórnemu	7	130.777 42
" drzewnemu	14	125.037 96
" metalowemu	26	299.135 09
" ceramicznemu	15	95.411 08
Innym gałęziom przemysłu	53	524.722 68
	144	
Udział w spółce komand. T. Stryjeński i S ka	20.000	—
" " akc. garbarni w Rzeszowie	25.000	—
" " Tow. dla wyrob. tkackich w Łańcucie	50.000	—
" " Tow. handlowem	12.000	—
Stan lokacyi w Banku krajowym z dniem 31. grudnia 1903	68.038	—
Razem	1,500.147	34

Stan bierny.

Aktywa przyjęte od Wydziału krajowego:		K	gr		
z dniem 1. stycznia 1888	.	222.820	16	K	gr
mniej odpisy	.	68.928	64	153.891	52
Dotacja krajowa 17 rat z funduszu krajowego od r. 1887—1903		.	.	1,100.000	—
Przyrost dotacyi po 31. grudnia 1903	.	K 246.121	10	.	.
" " w roku 1903	.	" 134	72	246.255	82
Razem		.	.	1,500.147	34

C.

Wyprowadzenie cyfrowe stanu pożyczek po dzień 31. grudnia 1903.

		K	gr
Stan pożyczek z dniem 30. czerwca 1903	.	1,394.195	78
Wydane pożyczki w II. półroczu 1903	.	53.000	—
Razem		1,447.195	78
Splaty pożyczek wynosiły	.	122.086	44
Stan pożyczek z dniem 31. grudnia 1903	.	1,325.109	34

VI. Preliminarz na r. 1905.

X. Preliminarz, który Komisya kraj. dla spraw przemysłowych Wydziałowi krajowemu na rok 1905 przedstawiła, podaje % się w załączeniu. Zamyka on się kwotą 651.010 i obejmuje na:

Szkoły przemysłowe uzupełniające	.	77.985	K
Szkoły zawodowe i warsztaty naukowe	.	250.268	"
Ogólne cele szkolnictwa przemysłowego	.	109.997	"
Wydatki Komisji kraj. dla spraw przemysłowych	.	20.360	"
Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe i handlowe	.	156.800	"
Szkoły i stypendya handlowe	.	35.600	"
Razem		651.010	"

XI. Dołącza się w końcu ./ szczególowe budżety szkół przemysłowych uzupełniających i zawodowych oraz sumaryusz rubr. XII. budżetu krajowego tak, jak wyszedł z obrad Wysokiego Sejmu na rok 1904.

Kończąc niniejsze sprawozdanie przedstawia, Komisya krajowa dla spraw przemysłowych następujące wnioski:

Wydział krajowy raczy:

I. Przedłożyć Wysokiemu Sejmowi sprawozdanie niniejsze do wiadomości;

II. Załączony tu ./ preliminarz wydatków na cele przemysłowe (rubr. XII) wcielić do preliminarza krajowego na r. 1905 i przedłożyć go Wysokiemu Sejmowi do uchwalenia;

III. Przedstawić Wysokiemu Sejmowi do uchwalenia rezolucję, iż opierając się na faktycznem pokrywaniu $\frac{1}{3}$ części kosztów utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w Galicyi ze skarbu państwa w latach 1902 i 1903 oraz przyjmując do wiadomości oświadczenie c. k. Rządu, że skłonnym jest nadal, jak dotąd, szkoły te subwencyonować — zgadza się Sejm na reorganizację tych szkół na podstawie rozporządzenia c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z d. 4. maja 1898 i opartego na niem statutu normalnego, z tem atoli zastrzeżeniem, że w razie gdyby c. k. Rząd, przynajmniej w wysokości $\frac{1}{3}$ wydatków szkoły te subwencyonować zaprzestał, zaprzestanie i kraj subwencyonować je z funduszków krajowych.

IV. Przedstawić Wysokiemu Sejmowi potrzebę ponowienia rezolucyi, wzywających c. k. Rząd:

1. ażeby w zamian za nieaktywowany dotąd oddział ceramiczny przy lwowskiej państwowej szkole przemysłowej i w miejsce krajowej szkoły gancarskiej w Kołomyi, przystąpił do utworzenia wyższego zakładu naukowego dla przemysłu ceramicznego we Lwowie;

2. ażeby przy szkołach państwowych we Lwowie i Krakowie, bez redukcji dotychczasowej organizacyi tychże, urządził specjalne oddziały elektrotechniczne;

3. ażeby przystąpił do urządzenia stałych kursów dla palaczy i dozorców maszyn parowych oraz dla maszynistów kolejowych przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie;

4. ażeby przy Akademii handlowej we Lwowie utworzył t. zw. jednoroczny kurs abiturjentów dla aspirantów bankowych i dążył do tego również przy wyższej szkole handlowej w Krakowie.

We Lwowie, dnia 23. lipca 1904.

Z Komisji kraj. dla spraw przemysłowych.

Instrukcja

dla biura Komisji krajowej dla spraw przemysłowych.

§. 1. Kierownikiem biura Komisji jest szef tego Departamentu Wydziału krajowego, któremu sprawy przemysłowe są przydzielone.

§. 2. Personal biura składa się obecnie:

- 1 z sekretarza;
2. z referenta przemysłowego;
3. z aplikanta.

Urzędników tych mianuje Wydział krajowy, na przedstawienie Komisji krajowej dla spraw przemysłowych. - Płace ich i emolumenty oznacza Wydział krajowy na przedstawienie Komisji i przedkłada Sejmowi we wnioskach budżetowych.

Za zgodą Wydziału krajowego przydziela Komisya krajowa do biura pisarza dziennego, do wykonywania wszelkich czynności manipulacyjnych.

§. 3. Urzędnicy biura Komisji podlegają Marszałkowi krajowemu, jako Prezesowi Komisji, a bezpośrednio kierownikowi biura, według zasad i przepisów, normujących stosunek służbowy urzędników Wydziału krajowego do swoich przełożonych.

§. 4. Wszystkie sprawy, wpływające do Komisji, rozdziela kierownik biura pomiędzy sekretarza i referenta przemysłowego w ten sposób, że sprawy, należące do zakresu działania stałego Komitetu dla spraw szkolnych, przydzielane będą stale sekretarzowi, te zaś, które należą do zakresu działania stałego Komitetu dla spraw przemysłowych i handlowych, przydzielane będą stale referentowi przemysłowemu (§. 2. regulaminu Komisji, łącznie z §. 2. statutu).

Pod nieobecność kierownika biura należy przydzielanie spraw do sekretarza.

Kierownik biura orzeka, które sprawy mają być traktowane jako currentia, które zaś wniesione na posiedzenia Komitetów stałych, albo przed posiedzeniem oddane do zaopiniowania członkom lub korespondentom Komisji, albo innym rzeczoznawcom.

§. 5. W szczególności załatwia sekretarz następujące czynności:

- a) czuwa nad całym tokiem spraw i czynności Komisji i jej biura, nad prawidłowym wykonywaniem manipulacji, nad ewidencją aktów i t. p.;
- b) prowadzi stale referat spraw szkolnych i stypendyjnych i załatwia sprawy przydzielone mu przez kierownika biura według §. 4. niniejszej instrukcji;
- c) prowadzi protokoły obrad Komisji pełnej, Komitetu stałego dla spraw szkolnych, tudzież komisji specjalnych, ankiet i t. p. z zakresu spraw szkół przemysłowych;

d) utrzymuje w porządku czasopisma, książki, próbki, modele i t. p., znajdujące się w biurze Komisji;

e) kieruje wydatkami Komisji, o ile specjalnymi uchwałami w poszczególnych wypadkach inaczej nie będzie postanowione.

§. 6. Referent przemysłowy:

a) prowadzi stale referat spraw przemysłowych i handlowych i załatwia sprawy, które mu według §. 4. niniejszej instrukcji przydzielone będą;

b) udziela opinii technicznej w sprawach zawodowych szkół przemysłowych, o ile kierownik biura opinii tej zażąda;

c) z polecenia kierownika biura zwiedza zakłady przemysłowe, które wniosły podania o zasiłek lub pożyczkę z funduszu przemysłowego, albo zasiłek

lub pożyczkę już otrzymały, albo podały o uwolnienie od autonomicznych dodatków do podatków;

d) prowadzi protokoły obrad stałego komitetu dla spraw przemysłowych i handlowych, tudzież zwoływanych dla tych spraw komisji specjalnych, ankiet i t. p.;

e) utrzymuje stałą ewidencję zakładów przemysłowych, które w jakikolwiek sposób z funduszków krajowych zasilone zostały.

§. 7. Aplikant wypracowuje ekspedycje, które mu czy to bezpośrednio przez kierownika biura, czy przez sekretarza przydzielone zostaną, jest pomocny sekretarzowi w pełnieniu jego czynności, prowadzi pod nadzorem i odpowiedzialnością sekretarza ewidencję przyływów Komisji i utrzymuje w porządku jej archiwum.

§. 8. Wszelkie pisma, przygotowane imieniem Komisji przez biuro tejże, ulegają aprobachie kierownika biura i dopiero potem oddawane są do odpisu i ekspedycji.

Czystopisy podpisuje kierownik biura.

§. 9. Zarówno sekretarz jak i referent przemysłowy są obowiązani brać udział w posiedzeniach Komisji pełnej i obu jej Komitetów stałych. Mają oni w tych obradach głos doradczy.

§. 10. Uchwały, zapadające na posiedzeniach Komisji pełnej, komitetów stałych i przygodnych, mają być przez prowadzącego pióro sekretarza lub referenta przemysłowego na dotyczących aktach zapisywane.

§. 11. Za czynności urzędowe poza Lwowem pobiera sekretarz i referent przemysłowy diety po 10 K, a po za granicami kraju po 20 K dziennie, tudzież zwrot kosztów podróży, według norm ustanowionych dla urzędników Wydziału krajowego.

Partykularze sekretarza i referenta przemysłowego, potwierdzone co do użycia czasu przez kierownika biura, przedkładane będą Wydziałowi krajowemu.

§. 12. Akta, udzielane w krótkiej drodze Komisji przez Wydział krajowy, tudzież akty Komisji, oddawane do właściwego departamentu Wydziału krajowego, będą zapisywane w przeznaczonych do tego księgach oddawczych, w których odbiór a następnie zwrot potwierdzi odbierający swoim podpisem.

Akta, udzielane członkom Komisji, będą doręczane za filurą, czasopisma i książki za rewersem.

Za ścisłe przestrzeganie tego przepisu, tudzież za akta Wydziału krajowego, poruczone Komisji, jest sekretarz osobiście odpowiedzialny.

§. 13. Urlopów do 8 dni udziela urzędnikom Komisji kierownik biura, urlopów dłuższych Wydział krajowy.

§. 14. Godziny urzędowe biura Komisji są te same, co godziny urzędowe Wydziału krajowego — a urzędnicy Komisji mają ich ścisłe przestrzegać.

Alegat II. do sprawozdania Komisji kraj. dla spraw przemysłowych za rok 1903/4.

Wykaz

kosztów utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w roku 1902/3.
(Według preliminarzy).

Liczba porządkowa	Siedziba szkoły	Fundusze miejscowe						Subwencje				Razem
		Gminy	Fundacye	Kasy oszczędności	Tow. zaliczkowe	Opłaty szkolne	Inne fundusze	Rad powiatow.	Izb handl. przemysł.	Funduszu krajowego	Skarbu państwa	
K o r o n												
1	Biała . . .	600	—	400	—	280	—	400	800	1.830	1.830	6.140
2	Bochnia . . .	1.000	—	—	—	—	—	—	—	1.069	1.069	3.138
3	Brody . . .	600	—	—	—	—	—	—	1.000	908	908	3.416
4	Brzeżany . . .	400	—	—	—	—	—	300	—	1.009	1.009	2.718
5	Buczacz . . .	400	—	—	—	—	100	400	200	1.000	1.000	3.100
6	Chrzanów . . .	400	—	—	100	—	—	400	—	1.300	1.300	3.500
7	Drohobycz . . .	600	—	50	20	—	—	300	—	2.109	1.389	4.468
8	Gorlice . . .	200	—	—	300	—	—	400	300	1.048	1.048	3.291
9	Jarosław . . .	500	—	—	—	—	—	400	—	1.210	1.210	3.320
10	Jasło . . .	400	—	—	50	—	—	240	200	1.060	1.060	3.010
11	Kałusz . . .	200	—	—	—	—	—	200	—	1.164	1.164	2.728
12	Kołomyja I. . .	1.200	480	—	—	—	—	300	—	1.074	1.074	4.128
13	" II. . .	1.000	—	—	—	—	—	100	—	1.098	1.098	3.296
14	Kraków na Kleparzu	2.324	16	—	—	—	—	—	—	2.340	2.340	7.020
15	" w ogrodzie angielskim	1.344	16	—	—	—	—	—	—	1.360	1.360	4.080
16	" na Smoleńsku . .	1.344	16	—	—	—	—	—	—	1.360	1.360	4.080
17	" " Kaźmierzu . .	1.344	16	—	—	—	—	—	—	1.360	1.360	4.080
18	" " Dajworze . .	1.444	16	—	—	—	—	—	—	1.460	1.460	4.380
19	Krosno . . .	500	—	—	—	—	—	200	—	1.271	1.271	3.242
20	Lwów im. św. Anny	1.925	—	—	—	—	—	—	—	1.925	1.925	5.775
21	" " " Antoniego	1.583	—	—	—	—	—	—	—	1.584	1.583	4.750
22	" " Czackiego . .	1.602	—	—	—	—	—	—	—	1.603	1.602	4.807
23	" " Elżbiety . . .	946	—	—	—	—	—	—	—	947	947	2.840
24	" " Konarskiego . .	1.329	—	—	—	—	—	—	—	1.329	1.329	3.987
25	" " św. Marcina . .	1.583	—	—	—	—	—	—	—	1.584	1.583	4.750
26	" " A. Mickiewicza .	1.290	—	—	—	—	—	—	—	1.290	1.290	3.870
27	" " Piramowicza . .	946	—	—	—	—	—	—	—	947	947	2.840
28	" " Staszica . . .	1.610	—	—	—	—	—	—	—	1.610	1.610	4.830
29	" " Bernsteina (izraelicka)	—	2.700	—	—	—	200	—	—	900	900	4.700
30	Łańcut . . .	240	—	—	—	—	—	300	—	947	947	2.434
	Do przeniesienia .	28 854	3 260	450	470	280	300	3.940	2.500	39.696	38.968	118.718

Liczba porządkowa	Siedziba szkoły	Fundusze miejscowe						Subwencye				Razem
		Gminy	Fundacye	Kasy oszczędności	Tow. zaliczkowe	Opłaty szkolne	Inne fundusze	Rad powiatow.	Izb handl. przemysł.	Funduszu krajowego	Skarbu państwa	
	Z przeniesienia	28,854	3,260	450	470	280	300	3,940	2,500	39,696	38,968	118,718
31	Myślenice . .	400	—	—	—	—	—	400	—	846	846	2,492
32	Nowy Sącz . .	400	—	200	—	—	400	600	200	1,450	1,450	4,700
33	Nowy Targ . .	200	—	—	144	—	100	400	—	1,174	1,174	3,192
34	Podgórze . .	956	—	—	—	—	—	100	200	957	957	3,170
35	Przemyśl I. .	600	—	—	—	—	—	600	—	1,137	1,136	3,473
36	" II. .	400	—	200	—	—	—	—	—	1,294	1,294	3,188
37	Rzeszów . .	240	300	100	—	—	—	200	200	1,310	1,310	3,660
38	Sambo . .	300	—	—	—	—	—	200	—	1,467	1,467	3,434
39	Sanok . .	738	—	—	—	—	—	—	—	1,151	1,151	3,040
40	Sądowa Wi- sznia . .	100	—	—	—	—	—	100	—	1,350	1,350	2,900
41	Stanisławów .	600	—	200	—	—	—	200	—	2,665	1,945	5,610
42	Stary Sącz . .	600	—	—	—	—	—	300	200	891	891	2,882
43	Stryj . .	600	—	—	200	—	400	200	—	1,110	1,110	3,620
44	Tarnopol . .	1,206	—	—	—	—	—	200	200	870	870	3,346
45	Tarnów . .	800	—	300	—	—	—	400	300	1,070	1,070	3,940
46	Tarnobrzeg .	200	—	—	—	—	200	400	—	815	815	2,430
47	Wadowice . .	800	—	400	—	—	—	200	—	968	968	3,336
48	Wieliczka . .	800	—	—	—	—	—	100	—	943	940	2,783
49	Złoczów . .	300	—	—	—	—	—	300	200	1,025	1,025	2,850
50	Żółkiew . .	600	—	—	—	—	—	400	—	874	874	2,748
51	Zywiec . .	400	—	—	—	—	—	200	200	1,210	1,210	3,220
	Razem .	40,094	3,560	1,850	814	280	1,400	9,440	4,200	64,373	62,821	188,832
		61,638										

Sprawozdanie roczne

o stanie szkół przemysłowych uzupełniających w r. 1902/3.

Na podstawie lustracji, dokonanych w roku szkolnym 1902/03, mam zaszczyt przedłożyć następujące sprawozdanie roczne z dołączeniem tabeli statystycznej, dotyczącej się wszystkich szkół uzupełniających.

1. Liczba dokonanych lustracji.

Przeprowadziłem dokładnie lustrację następujących 24 szkół przemysłowych uzupełniających: 1. w Brzeżanach, 2. w Buczaczu, 3. w Drohobyczu, 4. w Gorlicach, 5. w Jarosławiu, 6. w Jaśle, 7. w Kałuszu, 8. w Krośnie, 9. w szkole Bernsteina we Lwowie, 10. w Łańcucie, 11. w Myślenicach, 12. w Nowym Sączu, 13. w Nowym Targu, 14. w Rzeszowie, 15. w Samborze, 16. w Sanoku, 17. w Sądowej Wiszni, 18. w Starym Sączu, 19. w Stryju, 20. w Tarnobrzegu, 21. w Tarnopolu, 22. w Wadowicach, 23. w Złoczowie, 24. w Żywcu.

Szczegółowe sprawozdania z powyższych wizytacji miałem zaszczyt przedkładać ustnie na posiedzeniach Komitetu szkolnego Komisji krajowej dla spraw przemysłowych, który w razie potrzeby uchwalał stosowne zarządzenia, odnoszące się do poszczególnych zakładów.

2. Umieszczenie szkół.

Z wyjątkiem szkoły w Tarnobrzegu, ulokowanej wadliwie i niewygodnie, pomieszczenie reszty w tym roku zlustrowanych szkół można uważać za odpowiednie, szkół zaś w Jarosławiu, Nowym Sączu, Rzeszowie, Wadowicach i Złoczowie nawet jako zupełnie dobre, w tych bowiem szkołach, co się rzadko zdarza — i nauka rysunku odbywa się pod tym względem w warunkach wcale pomyślnych. Tyczy się to przedewszystkiem szkół w Rzeszowie i Nowym Sączu, chociaż w tej ostatniej miejscowości sala rysunkowa, lubo bardzo obszerna, nie posiada odpowiedniego oświetlenia. Nie najlepiej umieszczona jest szkoła w Brzeżanach, gdzie wszakże jeszcze w ciągu bieżącego roku szkolnego ma być urządzona osobna sala rysunkowa. Najniekorzystniejsze warunki umieszczenia mają szkoły w Sądowej Wiszni, w Stryju i w Tarnopolu, tem gorsze, że w tych zakładach nadmiar i oświetlenie wieczorne bardzo wiele pozostawia do życzenia.

Niemożliwe wprost stosunki panują pod tym względem w lwowskiej szkole im. Bernsteina, skutkiem czego Rada szkolna krajowa wezwała Kuratoryę, aby jak najprędzej zaradzono złemu.

Przy tej sposobności nie należy przemilczeć tej okoliczności, że w niektórych, jeszcze w roku szkolnym 1901/02 zlustrowanych szkołach lwowskich, wykazane i wytknięte podówczas wadliwości pomieszczenia nauki rysunku, mają już być usunięte, o czem nie omieszkam przekonać się podczas lustracji tych szkół w bieżącym roku szkolnym.

3. Frekwencya szkolna.

Najślabszą to stroną naszych szkół przemysłowych uzupełniających, którą, zdaniem kierowników i nauczycieli, należy położyć przeważnie na karb samych majstrów i pracodawców, zachowujących wobec praktykantów swoich stanowisko własnej korzyści, z pominięciem obowiązku, jaki na nich wkłada dobro i przyszłość ich opiece

powierzonej młodzieży. Pod tym względem pożądanę jest energiczniejsze niż dotychczas postępowanie wydziałów szkolnych tudzież władz przemysłowych I. instancji, a mianowicie dochodzenie z ich strony, o ile majstrowie istotnie wstrzymują uczniów od regularnego uczęszczania do szkoły, a w danym razie stosowanie ustawą przepisanych środków zaradczych. Przy sposobności lustracji starałem się, o ile możliwości nawiązywać wzajemne porozumienie się z dotyczącymi organami, niekiedy z pomyślnym skutkiem, częściej atoli zdawało się, jakoby przeświadczenie o nieodzownej konieczności troskliwego czuwania nad frekwencją szkolną nie dość było u nas zakorzenione.

Nie można także zataić, że miejscowe Wydziały szkolne może dlatego tak mało dają znać o sobie, że czasem nie są nawet należycie ukonstytuowane, co znowu należy przypisać tej okoliczności, iż statut normalny szkół przemysłowych uzupełniających, ułożony przez Wydział krajowy w porozumieniu z Radą szkolną krajową a zatwierdzony przez Ministerstwo Wyznań i Oświecenia jeszcze w roku 1898, do tej pory nie wszedł jeszcze w życie.

Na załączonej tabeli statystycznej procent uczniów średnio uczęszczających przedstawia się po większej części korzystniej, niż to stwierdzono podczas lustracji dotyczących zakładów, co wskazywałoby na to, że wykazy statystyczne tych szkół może nie dość ściśle bywają zestawiane i niekiedy niezupełnie odpowiadają istotnemu stanowi rzeczy. Procent uczniów obecnych w szkole w czasie wizytacji przedstawiał się w poszczególnych zakładach następująco: w Starym Sączu 75%; w Brzeżanach 67%; w Buczaczu 41%; w Kałuszu 62%; w Krośnie 56%; we Lwowie w szkole Bernsteina 41·3%; w Myślenicach 55·3%; w Samborze 47%; w Nowym Targu 49%; w Nowym Sączu 57·9%; w Rzeszowie 47·5%; w Sanoku 73%; w Żywcu 98%; w Sądowej Wiszni 94%; w Stryju 50·94%; w Tarnobrzegu 76%; w Tarnopolu 87%; w Wadowicach 73%; w Złoczowie 71·6%. Z powyższego wynika, że frekwencja wogóle dużo pozostawia do życzenia, a w niektórych zakładach spada nawet poniżej 50%.

4. Wyniki nauki były następujące:

Bardzo pomyślne: w szkołach w Gorlicach i w Żywcu;
pomyślne: w szkołach w Drohobyczu, Jarosławiu, Nowym Sączu, Sanoku, Tarnopolu, Wadowicach i w Złoczowie;

dostateczne: w szkołach w Starym Sączu, w Brzeżanach, Kałuszu, Rzeszowie i w Tarnobrzegu;

nierównomierne: w szkole Bernsteina we Lwowie i w szkole w Nowym Targu;

mierne: w szkołach w Krośnie, Łańcucie, Myślenicach i w Stryju;

słabe: w szkołach w Buczaczu, w Jaśle, (z wyjątkiem dobrej nauki rysunków zawodowych), w Samborze i w Sądowej Wiszni

Bardzo pomyślnie rozwijała się nauka rysunków w szkołach w Żywcu, Nowym Sączu, Krośnie, Jaśle i w Brzeżanach.

Na 24 szkół, w których dokonano lustracji osiągnęło:

Wynik bardzo pomyślny:	8·3%	szkół
" pomyślny:	28·3%	"
" dostateczny:	20·8%	"
" mierny	16·0%	"
" nierównomierny, t. j. w niektórych przedmiotach			
lepszy, w innych zaś gorszy:	8·3%	"
" słaby:	16·0%	"

5. Kierownicy i nauczyciele.

Kierownicy spełniają obowiązki swoje przeważnie gorliwie, często z zupełnem zrozumieniem i poświęceniem. W wyjątkowych przypadkach nieporadności lub opieślności udziela się kierownikom pouczeń i przedstawia się im doniosłość sprawy, której służą. Najmniej stosunkowo umieją sobie kierownicy radzić z nieregularną frekwencją uczniów, lecz na ich usprawiedliwienie starczy poniekąd to, co już wyżej powiedziano o wydziałach szkolnych miejscowych.

Grona nauczycielskie, składają się, osobiwie w miastach większych, z nauczycieli wprawnych i doświadczonych, którzy, mimo niejakich trudności w opanowywaniu przedmiotów specjalnie zawodowych, dochodzą do coraz lepszego i gruntowniejszego pojmowania zadań szkoły przemysłowej uzupełniającej, czyniąc także w metodzie udzielania nauki rysunków znaczne postępy, dzięki zawodowym kursom wakacyjnym, jakie się dla nich w c. k. szkole przemysłowej we Lwowie urządza. Troskliwej opieki i pouczenia wymagają ci nauczyciele, którzy nie dość jeszcze są obznajomieni z materiałem naukowym i sposobem praktycznego prowadzenia nauki w tej kategorii szkół, a to tem bardziej, że dostrzegane braki najczęściej nie pochodzą ze złej woli.

6. Środki naukowe.

Podobnie jak w tych 25 szkołach uzupełniających, w których przeprowadzono lustrację w ubiegłym roku szkolnym, tak i w tych 24 zakładach, poddanych z kolei lustracji w roku 1902/03, dostrzeżono bardzo wielkie braki środków naukowych, osobiwie zaś modeli do nauki rysunków zawodowych. Z tych ostatnich, zaledwie 3 szkoły uzupełniające, a mianowicie w Brzeżanach, Drohobyczu i Nowym Sączu, nieźle są zaopatrzone w środki naukowe, pozostałych natomiast 21 szkół cierpi mniej-sze lub większe pod tym względem niedostatki. Uważam przeto za jedno z najgłówniejszych zadań swoich dołożenie wszelkich starań ku zapobieżeniu rzeczonym niedostatkom. Pewne wyniki usiłowań w tym kierunku można już teraz zaznaczyć, a w pierwszym rzędzie subwencję z funduszków krajowych w kwocie 1.500 K, którą wypłacono w 3 ratach po 500 K. Niemniej c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświecenia przyznało na zakupno środków naukowych nadzwyczajną subwencję w wysokości 1000 K, a prócz tego, staraniem Rady szkolnej krajowej, zdolano pozyskać modele od kilku pozakrajowych c. k. szkół przemysłowych i zawodowych, już to bezpłatnie lub za cenę materiału. Tym sposobem otrzymały dotychczas środki naukowe następujące szkoły: II. szkoła uzupełniająca w Kołomyi, II. w Przemyśle i szkoły w Tarnowie, w Krakowie, w Bochni, w Chrzanowie, Buczaczu, Rzeszowie, Lwowie, Sądowej Wiszni, Tarnobrzegu, Tarnopolu i w Złoczowie.

Najlepiej stosunkowo zaopatrzone są dotychczas szkoły lwowskie, którym także gmina miasta Lwowa dostarczyła bardzo pięknych modeli dla ślusarzy, muraży i cieśli. Wszystko to jednak uważane być może tylko jako zadatek dalszej w tym kierunku działalności, to bowiem, co zrobiono dotychczas, bynajmniej niema jeszcze znamion stałej i dobrze zorganizowanej akcyi. Potrzeba więc nieodzownie, aby, podobnie jak Ministerstwo Wyznań i Oświecenia w zakresie zawodowych szkół państwowych, także Wydział krajowy w zakresie naszych szkół i warsztatów zawodowych zarządził, iżby w zakładach tych wyrabiano całe serye modeli do użytku w szkołach przemysłowych uzupełniających. Zarządy szkół zawodowych powinny co roku utrzymywać w ewidencji swoje zapasy warsztatowe i dotyczące wykazy komunikować na żądanie kierownikom szkół uzupełniających, którzy na tej podstawie wiedzieliby, gdzie czego szukać mają.

Antoni Stefanowicz

krajowy inspektor szkół.

Tabela statystyczna

szkół przemysłowych uzupełniających z r. 1902/3.

Liczba porządkowa	Szkoła przemysłowa uzupełniająca	czas trwania nauki w miesiącach	Liczba uczniów				z uczniów zapisanych		szkoła istnieje od roku	U w a g a.
			klas (oddziałów)	wpisanych na początku roku szkolnego	tych, którzy po- zostali do końca roku szkolnego	było średnio uczęszczających	osiągnęło cel nauki			
1	Biała	8	6	253	210	63%	155	1891	Ma 2 kl. przygoto- wawczej i 2 kl. handl.	
2	Bochnia	8	4	97	87	75 „	59	1890	Ma 1 kl. przyg. i spec. kurs rysunków	
3	Brody	8	3	129	111	70 „	65	1893	ma 1 kl. przygotow.	
4	Brzeżany	8	4	117	87	66 „	61	1885	ma 2 oddziały kursu przygotowawczego	
5	Buczacz	8	3	119	83	51 „	75	1895	ma kl. przygotow.	
6	Chrzanów	8	3	173	167	65 „	117	1900	„ „	
7	Drohobycz	8	4	186	157	62 „	124	1882	„ „	
8	Gorlice	8	3	134	91	75 „	65	1890	„ „	
9	Jarosław	8	3	116	116	60 „	64	1881	„ „	
10	Jasło	8	3	62	55	70 „	29	1888	„ „	
11	Kałusz	8	3	104	90	69 „	76	1896	„ „	
12	Kołomyja I.	7 1/2	3	110	96	64 „	54	1884	„ „	
13	„ II.	7 1/2	3	122	96	71 „	75	1902	„ „	
14	Kraków (na Kleparzu) .	8	7	317	247	74 „	173	1896	Ma 2 kl. przygotow.	
15	„ (w ogr. angiel.)	8	4	179	132	69 „	116	1884	„ „	
16	„ (na Smoleńsku)	8	4	154	135	68 „	101	„	„ „	
17	„ (na Kaźmierzu)	8	4	138	122	70 „	73	„	„ „	
18	„ (na Dajworze)	8	4	127	99	60 „	86	1893	„ „	
19	Krosno	8	3	69	53	56 „	39	1892	Ma kl. przygotow.	
20	Łańcut	8	3	66	59	63 „	52	1895	„ „	
21	Lwów (św. Anny)	8	4	137	135	75 „	102	1894	Ma klasę przyg. i 2 oddziały kl. I.	
22	„ (św. Antoniego)	8	3	107	80	71 „	67	1890	Ma kl. przygotow.	
23	„ (Czackiego)	8	3	174	140	71 „	100	1894	„ „	
24	„ (Elżbiety) . .	8	2	51	44	78 „	30	„	Niema kl. przygotow.	
25	„ (Konarskiego)	8	3	110	89	75 „	85	„	Niema kl. przygotow. natomiast 2 odz. kl. I.	
26	„ (św. Marcina)	8	3	94	70	78 „	61	„	Ma kl. przygotow.	
27	„ (Mickiewicza)	8	3	114	104	69 „	72	„	Ma kurs analfabetów	
28	„ (Piramowicza)	8	2	75	60	73 „	55	1885	Niema kl. przygot.	
29	„ (Staszica) . .	8	4	174	134	69 „	96	1891	Ma kl. przygotow.	
30	„ (Bernsteina) .	6	3	94	60	62 „	60	około 1860	Niema klasy przygoto- wawczej, natomiast kurs malarstwa dekor.	
31	Myślenice	8	3	56	53	55 „	28	1897	Ma kl. przygotow.	
32	Nowy Sącz	8	4	169	147	61 „	107	1885	Ma 2 kl. przygot.	
33	Nowy Targ	8	4	98	65	67 „	54	1892	„ „	
34	Przemyśl I.	8	3	148	128	70 „	93	1880	Ma kl. przygotow.	
35	„ II.	8	3	121	93	71 „	67	1897	„ „	
36	Podgórze	8	3	147	111	70 „	107	1891	„ „	

Liczba porządkowa	Szkoła przemysłowa uzupełniająca	czas trwania nauki w miesiącach	Liczba uczniów			z uczniów zapisanych		szkoła istnieje od roku	U w a g a.
			klas (oddziałów)	wpisanych na początku roku szkolnego	tych, którzy po- zostali do końca roku szkolnego	było średnio uczęszczających	osiągnęło cel nauki		
37	Rzeszów	8	3	128	104	62%	62	1882	Ma kl. przygotow.
38	Sambor	7 ¹ / ₂	3	89	50	43 "	40	1890	" "
39	Sanok	8	3	85	78	66 "	57	1893	" "
40	Stanisławów	7 ¹ / ₂	6	232	185	83 "	170	1888	Ma kurs handl. i od- działy równorzędne
41	Stary Sącz	8	3	107	95	72 "	65	1889	Ma kl. przygotow.
42	Sądowa Wisznia	8	3	76	58	75 "	51	1894	" "
43	Stryj	7 ¹ / ₂	4	133	104	60 "	75	1892	Ma klasę przygotow. i kurs spec. nauki rysunków.
44	Tarnopol	8	3	88	78	88 "	59	1891	Ma kl. przygotow.
45	Tarnów	8	4	137	96	60 "	48	1881	Ma kl. przygotow. i kurs specyal. nauki rysunków budowlanych
46	Tarnobrzeg	7 ¹ / ₂	3	78	70	74 "	41	1899	Ma kl. przygotow.
47	Wadowice	8	4	96	81	73 "	59	1889	Ma kl. przygotow. i oddz. równorzędne
48	Wieliczka	8	3	96	76	82 "	37	1890	Ma kl. przygotow.
49	Złoczów	7	3	183	168	64 "	76	1899	" "
50	Zółkiew	8	3	88	68	65 "	55	1888	" "
51	Żywiec	8	3	125	112	6 "	89	1896	" "
	Razem		175	6382	5229	68%	3827		

UWAGA. Na 5.229 uczniów, którzy pozostali do końca roku szkolnego, osiągnęło cel nauki 3.827, czyli 73·2⁰/₁₀.

L. 1.606/03.

Do Wydziału krajowego we Lwowie.

Na posiedzeniu Wysokiego Sejmu z dnia 2. listopada 1903 zapadła uchwała następująca: Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby na najbliższej sesji sejmowej przedstawił wnioski swe w przedmiocie prawnego uregulowania zobowiązań rządowych co do przyczyniania się $\frac{1}{3}$ częścią do kosztów utrzymania uzupełniających szkół przemysłowych.

Przebieg tej sprawy, ciągnącej się od r. 1898, skreślony jest w sprawozdaniach Wydziału krajowego, corocznie Sejmowi składanych. Ponieważ w myśl uchwały z d. 5. maja 1900 Wysoki Sejm upoważnił Wydział krajowy do podjęcia reorganizacji szkół przemysłowych uzupełniających w kraju na podstawie rozporządzenia Ministra wyznań i oświecenia z d. 24. maja 1898 L. 12.810, tylko wtedy, jeśli c. k. rząd zabezpieczy dla każdej z tych szkół subwencję państwową w wysokości $\frac{1}{3}$ ogólnych kosztów utrzymania, przeto od trzech lat prowadzono z c. k. rządem pertraktacye co do formy tego zabezpieczenia, pozostawiając w zawieszeniu całe uporządkowanie stanu rzeczonych szkół.

Otóż ten tak długo ciągnący się stan przejściowy w reorganizacji szkół przemysłowych uzupełniających nie przyczynił się wcale do ich ulepszenia — owszem spowodował zamęt oddziaływający bardzo ujemnie tak na ład administracyjny jak i stan nauki w rzeczonych szkołach. Przeważna część istniejących Wydziałów szkolnych jest bardzo mało lub wcale nieczynną, przy niektórych szkołach są one zdekompletowane i powinno przyjść do nowego ich ukonstytuowania, w żadnym zaś z Wydziałów nie ma delegata Rady szkolnej krajowej, gdyż Rada szkolna krajowa, nie wszedłszy jeszcze formalnie w przysługujące jej z nowego statutu prawa, do mianowania swych delegatów wcale nie przystąpiła.

Że wobec braku lub nieudolnego funkcyonowania tego jedyne go organu administracyjnego i nadzorczego, jakim jest na miejscu Wydział szkolny, wszystkie sprawy szkół przemysłowych cierpią, że nie ma dostatecznej energii w zapewnieniu szkole regularnej frekwencji i podniesienia nauki na poziom, na jakim stać powinna, rozumie się samo przez się. Tymczasem ostatnia odpowiedź Rady szkolnej krajowej, udzielona Wydziałowi krajowemu pod d. 17. czerwca 1903 L. 16.523, którą się tu (Exhibit LWkr. 57.323/03 z aktu Komisji L. 817/03) zwraca, nie daje punktu wyjścia dla naprawy tych stosunków, jeżeli Wysoki Sejm trwać będzie przy swej uchwałie z d. 5. maja 1900.

Rada szkolna krajowa, opierając się na reskrypcie p. Ministra wyznań i oświecenia z d. 11. maja 1903 L. 5.434, donosi, że Ministerstwo chętnie będzie i na przyszłość tak, jak dotychczas, wspierało subwencjami galicyjskie szkoły przemysłowe uzupełniające, nie może jednak przyjąć stałego zobowiązania subwencjonowania każdej szkoły uzupełniającej kwotą w wysokości $\frac{1}{3}$ części ogólnych kosztów jej utrzymania.

Stan faktyczny kosztów utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających przedstawia się za sześćciolecie 1896 do 1901 r., jak następuje:

	Ze źródeł miejscowych	z funduszu krajowego	ze skarbu państwa
w r. 1896	54.922	43.167	42.000
" " 1897	56.372	46.864	46.000
" " 1898	56.522	48.906	49.800
" " 1899	54.930	55.193	50.000
" " 1900	57.440	55.094	54.300
" " 1901	60.154	63.526	55.100
Razem K	340.340	312.750	297.200

czyli z przecięcia rocznie ze źródeł miejscowych 56.723, z funduszu krajowego 52.125, ze skarbu państwa 49.533 koron.

Zaznaczyć tu należy, że w powyższem zestawieniu wzięto z funduszu krajowego cyfry zamknięć rachunkowych, ze skarbu państwa cyfry faktycznych asygnat, a przy obliczeniu prestacyi ze źródeł miejscowych pozostano przy cyfrach preliminarzowych.

Otóż z porównania cyfr dotacyi kraju i państwa wynika, że faktyczny wydatek roczny kraju był w powyższem sześcioleciu przeciętnie tylko o 2.592 K wyższym od wydatku państwa, przyczem należy zauważyć, że w wydatkach kraju mieszczą się także cyfry ogólnej natury, jak np. wydatki na nowe, dopiero w ciągu roku budżetowego aktywowane szkoły, wydatki na druki i na nagrody za najlepsze rysunki, których to wydatków rząd do swej kwoty subwencyjnej nie przyjmuje.

Już więc w powyższem sześcioleciu, pomimo znaczniejszych różnic w poszczególnych latach, przedstawia się rzecz tak, iż skarb państwa mniej więcej taką samą kwotą jak kraj do utrzymania poszczególnych szkół przemysłowych uzupełniających w Galicyi się przyczyniał i że trzecią cokolwiek większą część wydatku ponosili czynnikami miejscowe.

Korzystniej jeszcze przedstawia się ten stosunek w latach 1902 i 1903.

Wedle zamknięcia rachunkowego za r. 1902 wynosił wydatek kraju 60.332 K, faktyczny zaś wydatek rządu (asygnata do LWkr. 65.491/902) 62 390 K. W roku 1903 zaś preliminarzowy wydatek kraju — po potrąceniu kredytów na nieaktywowane lub dopiero w ciągu roku otwarte szkoły i na cele ogólne tych szkół — 63.175 K, a wydatek faktyczny rządu (asygnata do LWkr. 77.103/03) 63.660 K. Tu zatem mamy już do czynienia z wyższym na te same szkoły udziałem rządu, a że równocześnie w mniejszym stosunku podnoszą się prestacye czynników miejscowych, więc doszło się niemal do zrównania wydatków wszystkich tych trzech źródeł na utrzymanie szkół przemysłowych w kraju.

Stan rzeczy z ostatnich lat ośmiu udowadnia zatem, że chociaż na c. k. Ministerstwie oświecenia nie ciążyło ustawowe zobowiązanie do przyczyniania się $\frac{1}{3}$ częścią ze skarbu państwa do kosztów utrzymania rzeczonych szkół, faktycznie pokrywało ono tę $\frac{1}{3}$ część dobrowolnie.

Dalsze ponawianie żądania do c. k. Ministerstwa, ażeby nietylko uiszczało, jak to już faktycznie czyni, lecz także zabezpieczyło dla każdej ze szkół przemysłowych uzupełniających subwencję państwową w wysokości $\frac{1}{3}$ ogólnych kosztów utrzymania na przyszłość, byłoby zdaniem Komisji bezcelowem, gdyż zabezpieczenie takie, wedle zasad konstytucyjnych, dałoby się przeprowadzić tylko w drodze ustawodawczej, bo Ministerstwo, jako władza wykonawcza, nie może zasadniczo trwałości swego zobowiązania na przyszłość zabezpieczyć.

Musiałoby tedy przyjść do uchwalenia ustawy krajowej o szkołach przemysłowych uzupełniających, względnie ustawy państwowej o stałem przyczynianiu się skarbu państwa do utrzymania szkół tych w Galicyi. Czy jednak byłoby w obecnej chwili wskazaniem dążyć do takiego ustawodawczego załatwienia sprawy, pozwala sobie Komisya wyrazić powątpiewanie, nie sądzi bowiem, ażeby na tej drodze dała się łatwo wysokość udzielanych już subwencyi państwowych utrzymać.

Komisya wyraża przekonanie, że na razie, zanim nadejdzie stosowna chwila ustawodawczego uregulowania szkół przemysłowych uzupełniających, należałoby pozostać przy wzmiankowanem na wstępie rozporządzeniu Ministerstwa z d. 24. maja 1898 i opartym na nim statucie normalnym, ale podjąć z całą energią ścisłe przeprowadzenie zawartych tam postanowień.

(Następują wnioski, które już w całości w tekście sprawozdania podano.)

Wykaz

kosztów utrzymania szkół zawodowych w roku 1902/3.

(Według preliminarzy).

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Fundusze miejscowe				Subwencye			Razem
		Gminy	Fund. i kasy oszczędności	Z innych źródeł miejsc.	Ze sprzedaży wyrobów	Rad powiatowych	Funduszu krajowego	Skarbu państwa	
K o r o n									
1	Czerwona Wola, szkoła koszyk.	—	—	—	2.300	400	2.400	2.000	7.100
2	Dynów " "	—	—	100	300	200	1.420	1.000	3.020
3	Dźurów " "	—	—	—	1.800	300	1.200	1.000	4.300
4	Jurków " "	20	—	—	600	600	1.010	1.000	3.230
5	Leżajsk " "	200	100	—	—	200	2.850	—	3.350
6	Niżniów " "	—	—	—	2.200	500	1.420	1.400	5.520
7	Rudki " "	—	—	—	4.000	610	962	1.200	6.772
8	Siedlec " "	—	—	—	1.200	400	1.080	1.000	3.680
9	Warzyce " "	—	—	—	3.600	—	2.330	1.600	7.530
10	Wielowieś " "	100	—	—	1.600	200	1.662	1.000	4.562
11	Wojśław " "	—	—	100	1.600	400	860	1.200	4.160
12	Zator " "	360	—	—	2.400	200	1.046	1.200	5.206
13	Albigowa, subw. pracow. koszyk.	—	—	—	—	—	600	400	1.000
14	Bilinka " "	—	—	—	—	—	800	400	1.200
15	Żurawno " "	—	—	—	—	—	840	400	1.240
16	Grybów, kraj. nauk. warsztat kołodziejski.	—	—	—	6.400	200	2.640	3.200	12.440
17	Grzymałów, kraj. nauk. warsztat kołodziejski	—	—	—	7.000	1.000	5.180	3.400	16.580
18	Kamionka strumiłowa, szkoła kołodz. i ciesielska	—	—	—	10.300	—	10.670	3.600	24.570
19	Tłumacz, szkoła kołodziejska	—	—	—	4.000	1.000	5.580	3.600	14.180
20	Stanisławów " stolarska	1.600	400	—	6.000	200	4.759	4.500	17.459
21	Kalwarya " "	200	—	—	3.000	—	17.600	4.000	24.800
22	Jaworów " zabawkarska	—	—	—	6.000	200	2.372	2.500	11.072
23	Kołomyja " garncarska	—	—	—	5.550	—	8.890	6.000	20.440
24	Touste, subwencyonowana pracownia garncarska	—	—	—	—	—	800	—	800
25	Podgórze, kursa ceramiczne	1.000	—	—	—	200	9.918	5.000	16.118

Nazwa zakładu

Fundusze miejscowe

Subwencje

Razem

Gminy

Fund. i kasy
oszczędnościZ innych źró-
deł miejsc.Ze sprzedaży
wYROBÓWRad
powiatowychFunduszu
krajowegoSkarbu
państwa

K o r o n

26	Dobczyce, szkoła szewska	—	—	—	2 500	200	3.090	1 000	6.790
27	Stary Sącz " "	—	—	—	10.300	600	3.696	1.400	15.996
28	Witków " "	—	—	—	3.800	—	3.962	1.600	9.362
29	Krosno " tkacka	—	—	—	800	—	9.824	8.000	18.624
30	Gliniany, nauk warsztat tkacki	240	—	—	—	100	3.472	2.400	6.212
31	Gorlice " " "	300	—	—	—	400	740	900	2.340
32	Korczyna " " "	—	—	—	—	—	2.400	1.400	3.800
33	Kosów " " "	80	—	—	—	300	3.200	1.500	5.080
34	Łańcut " " "	500	—	—	—	600	2.050	1.500	4 650
35	Rychwałd " " "	—	—	—	—	400	2.310	1.000	3.710
36	Wilamowice " " "	400	—	—	—	100	1.540	1.000	3.040
37	Budzanów, subwenc. pracownia tkacka	—	—	—	—	—	1.280	400	1.680
38	Horodenka, subwenc. pracownia tkacka	—	—	—	—	—	(budynek)	—	—
39	Rakszawa, szkoła sukiennicza	—	—	—	—	1.000	9.092	6.000	16.092
40	Bobowa " koronkarska	—	—	—	700	200	900	800	2.600
41	Kańczuga " "	48	—	—	2.400	200	1.722	1.200	5.570
42	Zakopane " "	—	—	—	3.200	—	4.960	1.600	9.760
43	Jaworów, subwenc. pracownia koronkarska	—	—	—	—	—	800	400	1.200
44	Maków, szkoła hafciarska	96	—	—	2.300	50	3.164	1,200	6.810
45	Stryj, subwenc. warsztat powroźniczy	—	—	—	—	—	600	—	600
46	Sieniawa, kurs podmajstrzych murarskich	—	—	—	—	—	900	—	900
47	Kursa majsterskie	—	—	—	—	—	8.000	—	8.000
	Razem	5.144	500	200	95.850	10.960	156.591	83.900	353.145

Frekwencja szkół przemysłowych zawodowych w r. 1902/3.

Liczba porząd.	Nazwa zakładu	Liczba uczniów (uczenie)						Pracowało razem uczniów (uczenie)	Uwaga	
		zwyčajnych w klasie				nadwycz. i zakł. subw.	Razem			
		I	II	III	IV					
I. Dla wyrobów koszykarskich.										
1	Czerwona Wola szk. kosz.	18	14	—	—	11	43	w koszykarstwie	W Bilince u- czyło się także 4 dziewcząt koszykarstwa	
2	Dynów	12	10	—	—	8	30			
3	Dźurów	5	6	4	1	—	16			
4	Jurków	11	—	—	—	—	11			
5	Leżajsk	13	—	—	—	—	13			
6	Niżniów	10	4	6	—	—	20			
7	Rudki	6	5	11	—	—	22			
8	Siedlec	5	2	4	—	13	24			
9	Skołyszyn (Warzyce)	2	4	—	—	9	15			
10	Wielowieś	9	7	—	—	7	23			
11	Wojśław	1	3	—	—	4	8			
12	Zator	6	6	—	—	3	15			
13	Albigowa, subwenc. pracownia koszykarska	13	10	5	9	—	37			
14	Bilinka, (Siekierczyce), subwenc. prac. koszykarska	6	10	14	6	12	48			
15	Żurawno, subwenc. prac. koszykarska	2	2	2	2	4	12	337		
II. Dla wyrobów kołodziejskich.										
16	Grybów szk. kołodz.	8	6	11	2	—	27	w kołodziejstwie	137	
17	Grzymałów	6	4	2	3	—	15			
18	Kamionka Str.	15	15	9	7	—	46			
19	Tłumacz	17	14	15	—	3	49			
III. Dla wyrobów stolarskich.										
20	Kalwarya szk. stolars.	7	2	5	3	4	21	w stolarstwie	83	
21	Stanisławów	25	15	7	10	5	62			
IV. Dla zabawek z drzewa.										
22	Jaworów, szkoła wyrobu zabawek	20	12	5	—	4	41	w wyrobie zabawek	41	
V. Dla wyrobów ceramicznych.										
23	Kołomyja, szk. garncarska	6	2	3	—	7	18	w przemyśle ceramicznym	45	
24	Podgórze kursa ceramiczne	10	11	—	—	1	22			
25	Touste, subw. prac. garnc.	—	—	—	—	5	5			
Do przeniesienia		233	164	103	43	100	643			

Liczba porząd.	Nazwa zakładu	Liczba uczniów (uczenie)						Pracowało razem uczniów (uczenie)	Uwaga
		zwyczajnych w klasie				nadzwycz. i zakł. subw.	Razem		
		I	II	III	IV				
	Z przeniesienia	233	164	103	43	100	643		
	VI. Dla wyrobów szewskich.								
26	Dobczyce, szk. szewska	4	5	6	8	—	23	w szewstwie	125
27	Stary Sącz " "	7	10	5	2	—	24		
28	Witków " "	7	7	7	6	—	27		
29	Kraków, kurs majsterski szewski	—	—	—	—	17	17		
30	Lwów, kurs majsterski szewski	—	—	—	—	18	18		
31	Jarosław, kurs majsterski szewski	—	—	—	—	16	16		
	VII. Dla wyrobów tkackich.								
32	Gliniany, szkoła tkacka	10	3	6	—	9	28	w tkactwie	Dwie panie uczyły się nie- których przed- miotów
33	Gorlice " "	3	2	3	—	—	8		
34	Korczyna " "	3	3	4	—	—	10		
35	Kosów " "	16	6	—	—	—	22		
36	Krosno " "	17	3	8	—	—	28		
37	Łańcut " "	12	7	—	—	—	19	w tkactwie	same dziew- częta
38	Rychwałd " "	8	3	—	—	—	11		
39	Wilamowice " "	4	2	2	—	6	14		
40	Rakiszawa, szk. sukiennicza	20	8	3	—	3	34		
41	Budzanów, subwenc. pra- cownia tkacka	4	2	2	1	—	9		
42	Horodenka, warsztat tkacki	1	1	3	1	—	6		z tego dwie uczenice
	VIII. Dla wyrobów koronkarskich.								
43	Kańczuga, szk. koronk.	12	12	10	—	—	34	w koron- karstwie	126
44	Zakopane " "	16	8	7	—	20	51		
45	Bobowa " "	6	—	—	—	10	16		
46	Jaworów, sub. prac. koronk.	2	6	5	7	5	25		
	IX. Dla wyrobów hafciarskich.								
47	Maków, szkoła hafciarska	32	18	—	—	—	50	w hafciarstwie	50
	X. Dla wyrobów powroźniczych.								
48	Stryj, subw. pracownia po- wroźnicza	2	2	1	—	—	5	w powro- źnictwie	5
	XI. Kurs podmajstrzych murarskich.								
49	Sieniawa	—	—	—	—	32	32	w murarstwie	32
	Razem	419	272	175	68	236	1170		1170

Sprawozdanie

z czynności krajowej ceramicznej Stacji doświadczalnej przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie za czas od 15. grudnia 1902 do 15. lipca 1904.

W myśl statutu Stacji ceramicznej przedkładam:

I. Stacja jako zakład naukowy doświadczalny.

Słuchacze III-go i IV-go roku technologii chemicznej odbyli w Stacji ceramicznej ćwiczenia laboratoryjne z ceramiki w lecie 1903 pod moim kierownictwem i zwiedzili przy moim współudziale: 1. fabrykę dachówek felcowanych i kamienia sztucznego we Lwowie; 2. zbiory ceramiczne w Muzeum przemysłowym miejskim; 3. pracownię malowania porcelany firmy Kazimierza Lewickiego we Lwowie. — Dalszych naukowych wycieczek do fabryk krajowych i zagranicznych nie przedsięwzięto ze słuchaczami tutejszej Szkoły politechnicznej dla braku funduszy, potrzebnych na ten cel.

II. Stacja jako zakład do badania materiałów surowych i do popierania przemysłu ceramicznego orzeczeniami technicznymi.

a) W czasie sprawozdawczym zbadała Stacja ceramiczna, jak załącznik 1. okazuje, 79 glin i 16 piasków z 34 miejscowości, a z 20 tu powiatów pochodzących.

Rozwijający się krajowy przemysł ceramiczny w dziale wyrobu cegieł, fabrykacji rurek drenowych i dachówek felcowanych jest pobudką, że coraz liczniejsze grono właścicieli gruntów i przemysłowców zgłasza się do Stacji ceramicznej z żądaniem zbadania glin i piasków co do ich przydatności do celów przemysłowych ceramicznych. — Liczba tych interesentów zwiększać się będzie z każdym rokiem w miarę, jak nasze miasteczka i gminy wiejskie będą się przebudowywać na murowane domy i jak groza pożarów zniewalać będzie ludność do pokrywania swych domów mieszkalnych i gospodarczych dachówką felcowaną, tanim i najlepszym materiałem ogniotrwałym do krycia dachów w naszym kraju.

b) Rokrocznie powtarzające się klęski pożarowe w kraju, niszczące mienie naszych miast, miasteczek i gmin wiejskich, wskazują na nagłą potrzebę rozszerzenia fabrykacji dachówek felcowanych w kraju. W tym celu przedłożyłem Wydziałowi krajowemu sprawozdanie z uzasadnieniem technicznym i finansowym o potrzebie zakładania powiatowych fabryk dachówek felcowanych przy współudziale finansowym Rad powiatowych, funduszu krajowego i Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie. Drugie zaś sprawozdanie wniosłem na ręce Komisji krajowej dla spraw przemysłowych dla zakładania nadto fabryk rolniczych na obszarach dworskich (gdzie się znajdują dobre gliny, przydatne do dachówek felcowanych i rurek drenowych) a to przy współudziale obszarów dworskich, funduszu krajowego i Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie.

c) Handel porcelany i szkła pod firmą Kazimierz Lewicki we Lwowie, zachęcany chętnym zakupem majoliki „fladrowanej“, nawiązał ze Spółką garncearzy w Toustem, byłych uczniów kraj. warsztatu garncarskiego tamtejszego, stosunek handlowy z prawem wyłącznym sprzedaży tych wyrobów „fladrowanych“ we Lwowie i kilku innych miastach kraju. Farb do dekoracji wyrobów fladrowanych dostarcza Spółce Stacja ceramiczna za opłatą umiarkowaną, mając na względzie potrzebę istnienia i rozwój tej Spółki, subwencyonowanej z funduszu

przemysłowego krajowego. — Również udziela Stacya ceramiczna tejże Spółce produkcyjnej potrzebnej pomocy fachowej.

d) Fabryce pieców kaflowych i majolik p. Jana Lewińskiego we Lwowie odradzałem sporządzania płytek ściennych okładzinowych i innych z gliny *sproszkowanej garncarskiej*, wytłaczanych maszyną zapomocą ciśnienia. Płytki takie wypalone przy temperaturze garncarskiej nie dają czerepu zwięzłego, przepuszczają łatwo wilgoć, czy to z zaprawy wapiennej czy murowej, są na uderzenia mało wytrzymałe a obłożona takimi płytkami ściana, razi oko różnorodnością odcienia koloru; szkliwo zaś na tych płytkach jest mało połyskujące i z bardzo widocznymi rysami. Ponieważ temi płytkami zostały obłożone ściany tuneli i korytary nowego dworca kolei we Lwowie, przeto przytoczyłem powyższy stan rzeczy, aby nie pomawiano Stacyi ceramicznej, że nie uczyniła swych fachowych prześtróg co do tych płytek przy budowie tak wybitnego obiektu, widocznego dla przejezdnej publiczności krajowej i zagranicznej.

e) Wydziałowi krajowemu, Komisji krajowej dla spraw przemysłowych, c. k. Namiestnictwu, zakładom przemysłowym i osobom prywatnym, udzielała stacya ceramiczna opinii fachowych.

f) Oprócz powyżej przytoczonych główniejszych czynności, uskutecznia Stacya ceramiczna liczne doświadczenia dla celów przemysłowych i ceramicznych.

Edmund Krzen w. r.

inż. kierownik Stacyi ceramicznej doświadczałnej.

glin i piasków z oznaczeniem ich przydatności do celów ceramicznych przemysłowych za czas od 15. grudnia 1902 do 15. lipca 1904, zbadanych przez kraj. ceramiczną Stację doświadczalną przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie.

Liczba porz.	Piasek, glina pochodzi:	
	Gmina	Powiat
1	Albigowa grunta włośc.	Zawcut
2	Berezówka obszar dworski .	Buczacz
3	" " "	Bóbrka
4	Borynieze " "	"
5	Brzostowa góra grunt włośc.	Kolbuszowa
6	Brzozdowiec obszar dworski .	Bóbrka
	" " "	"
7	Dolina posiadłość pryw. .	Dolina
	" " "	"
	" " "	"
	" " "	"
	" " "	"
8	Dunajów obszar dworski .	Przemysłany
9	Drohomyże " "	Żydaczów
	" " "	"
	" " "	"
10	Dydnia " "	Brzozów
	" " "	"
11	Gaje smoleńskie obszar dw. .	Brody
12	Grabiny grunt pryw. .	Ropczyce
13	Grabownica obszar dworski .	Dobromil
	" " "	"
14	Gwoździec stary obszar dw. .	Kołomyja
	" " "	"
15	Hranki obszar dworski .	Bóbrka
16	Kobelnicza włońska obsz. dw.	Jaworów
	" " "	"
	" " "	"
17	Komarówka obszar dworski .	Buczacz
	" " "	"

Projekt rozporządzenia

w sprawie robót i dostaw przez władze samorządne, oraz instytucje i zakłady im podległe.

I. Sposób rozdawania.

§. 1. Dostawy i roboty rozdaje się z reguły przez publiczny przetarg.

§. 2. Przetarg ograniczony, z wyłączeniem publicznego ogłoszenia, może być zarządzony tylko w następujących wypadkach:

- a) jeżeli idzie o roboty, które wymagają szczególnej biegłości;
- b) jeżeli uskutecznienie roboty lub dostawy wymaga nadzwyczajnego pośpiechu ze względów bezpieczeństwa publicznego;
- c) jeżeli raz ogłoszona publiczna rozprawa nie dała żadnego wyniku.

§. 3. Rozdanie robót lub dostaw z wolnej ręki z wykluczeniem publicznej konkurencji może nastąpić:

- a) jeżeli wartość roboty lub dostawy nie przenosi kwoty 2.000 K;
- b) jeżeli idzie o zamówienie dodatkowe, nie przenoszące $\frac{1}{5}$ wartości pierwotnej roboty, o ile w interesie jednolitości i należytego wykonania całości roboty lub dostawy powinna być wykonana przez pierwszego przedsiębiorcę.

II. Ogłaszanie przetargów.

§. 4. Dostawy i roboty ogłasza się przez przybicie na tablicy w lokalu urzędowym i przez umieszczenie ogłoszenia w dzienniku, który w tym celu Wydział krajowy wydawać będzie. Dalsze sposoby ogłoszenia pozostawia się do woli władzy, względnie instytucji przetargu rozpisującej.

§. 5. Wydział krajowy ogłasza w miarę potrzeby, a przynajmniej raz na tydzień, zestawienie dostaw i robót rozpisanych w tym czasie. Szczegółowe w tej mierze postanowienia wydane będą w osobnym rozporządzeniu.

§. 6. Rysunki, plany, warunki robót i dostaw mają być dla interesantów dostępne, względnie im za zwrotem kosztów reprodukcji na żądanie wydane.

§. 7. Szczególnie obszerne roboty mają być rozdzielane na grupy, przy czem unikać należy oddania ryczałtowego robót generalnemu przedsiębiorcy.

§. 8. Oferenci winni podawać w ofertach ceny jednostkowe, a nie ogólne opusty w procentach.

§. 9. Termin do wnoszenia ofert ma wynosić przy robotach i dostawach mniejszych dwa do trzech tygodni, przy większych co najmniej pięć tygodni od dnia ukazania się rozpisania przetargu w dzienniku krajowym.

Rozdanie musi nastąpić najpóźniej w ciągu trzech tygodni od upływu terminu ofertowego.

§. 10. Wadyum, które do oferty dołączyć należy, ma wynosić najwyżej 5% sumy ofertowej; oferentom ma być wręczone zaraz przy złożeniu dokładne potwierdzenie uiszczenia wadyum.

III. Rozstrzygnięcie przetargu.

§. 11. Przy dostawach lub robotach, które rozpisano w drodze publicznego przetargu, najniższa oferta nie uprawnia do otrzymania roboty lub dostawy.

§. 12. Do konkurencji wchodzi jedynie oferty na czas i w formie przepisanej wniesione.

§. 13. Z ofert wniesionych wyłącza się dalej oferty pochodzące od osób:

a) które w ciągu ostatnich dwóch lat uznano za niezdatne lub nierzetelne wyrokiem sądu zwyczajnego lub polubownego;

b) które roboty odnośne dają w całości lub w części skuteczniać w domach karnych;

c) które do roboty tej nie posiadają wymaganego uprawnienia przemysłowego, albo występują jako zastępcy lub ajenci firm obcych.

Również należy wykluczyć oferty, w których ceny są tak nisko oznaczone, iż bezwarunkowo nie można oczekiwać należytego wykonania roboty lub dostawy, wreszcie te, które nie zawierają dokładnych cen, lecz tylko ogólnikowe zapewnienie cen najniższych z pomiędzy oferentów.

§. 14. Z pozostałych ofert poddaje się trzy oferty najniższe bliższemu zbadaniu, i oddaje się robotę lub dostawę tej z nich, która zdaniem właściwego organu okazuje się najlepsza tak co do jakości dostawy przedmiotu lub roboty, jakoteż rzetelności i uzdolnienia oferenta.

§. 15. Przy przetargach ograniczanych do pewnych osób, ma się oddać robotę lub dostawę z reguły na podstawie oferty najniższej.

§. 16. W każdym wypadku rozdania robót lub dostaw, czy to się odbywa drogą publicznego przetargu, czy też ograniczonego, lub z wolnej ręki, należy przestrzegać nadto następujących zasad:

W pierwszym rzędzie należy uwzględnić miejscowych producentów i rzemieślników, w drugim rzędzie innych krajowych oferentów, wreszcie, w braku tychże, oferentów z innych krajów austriackich i zagranicznych.

Przy równych zresztą ofertach mają pierwszeństwo:

a) bezpośredni wytwórcy;

b) drobni rękodzielnicy, o ile nie chodzi o roboty lub dostawy, wymagające znacznego nakładu kapitału i maszynowych urządzeń.

Oferty zbiorowe, jużto przedsiębiorców tej samej gałęzi, jużto stowarzyszeń rękodzielniczych, które mają na celu współwystępowanie robót lub dostaw, mają być przed innemi uwzględniane w miarę zachodzących okoliczności.

§. 17. Przedsiębiorcy, któremu robotę lub dostawę oddano, musi być postawiony warunek, że wykona je wyłącznie siłami krajowemi, z materiałów wyłącznie krajowych i za pomocą urządzeń lub maszyn pochodzenia krajowego, chyba że udowodni przez poświadczenie kompetentnych organów, iż z ważnych powodów temu warunkowi zadość uczynić nie może.

O dopuszczalności takich wyjątków rozstrzyga Wydział krajowy.

W razie jakiegokolwiek uchybienia w tym kierunku, oddanie roboty lub dostawy staje się nieważne i rozprawa ofertowa ponownie ma być rozpisana.

§. 18. Najdalej do dnia 8 po rozstrzygnięciu przetargu należy zwrócić wadya oferentom nieuwzględnionym.

§. 19. Oferenta, któremu robotę lub dostawę oddano, należy bezzwłocznie na piśmie zawiadomić, przyczem warunki wszelkie mają być z możliwą jasnością i dokładnością wyszczególnione, a zwłaszcza należy ściśle określić terminy ukończenia roboty lub dostawy, obliczenia wzajemnego i kolaudacyi, a to stosownie do rozmiarów i czasu trwania robót.

Oferent ze swej strony przesłał potwierdzenie w liście kupieckim wolnym od stempla.

Zawieranie formalnych kontraktów na piśmie ma nastąpić tylko w bardzo ważnych wypadkach.

IV. Sposób wypłaty.

§. 20. Wypłaty skutecznią się w miarę skutecznionej roboty lub dostawy sukcesywnie, w ratach aż do wysokości 90% całej należności.

§. 21. W ciągu trzech miesięcy od dnia oddania robót ma nastąpić ostateczna kolaudacya. W 14 dni po tej kolaudacyi należy wypłacić dalsze 5%, resztę zaś najpóźniej do dwóch miesięcy po ostatecznej kolaudacyi, która będzie dokonana po upływie zastrzeżonego ugodą terminu gwarancyjnego.

§. 22. Kaucye, które mają wynosić najwyżej 5% sumy ofertowej, mają być bezzwłocznie po upływie terminu gwarancyjnego zwrócone.

§. 23. O ile nic innego wyraźnie w umowie nie postanowiono, połączone z zawarciem umowy kosztu, stemple i należności, ponoszą obie strony po połowie.

Wykaz

zasilków stypendyjnych, przedstawionych Wydziałowi kraj. do udzielenia uczniom szkół przemysłowych i handlowych w roku szk. 1902/3.

Liczba porząd.	Nazwisko i imię stypendysty (stypendystki) lub ryczałt	Z a k ł a d	Wysokość zasiłku	
			miesięcznie <i>K</i>	rocznie lub jedno- razowo <i>K</i>
1	Ryczałt	Szkoła koszykarska w Czerwonej-Woli	—	400
2	"	" " " Dźurowie	—	400
3	"	" " " Skołyszynie	—	400
4	"	" " " Niżniowie	—	400
5	"	" " " Wielowski	—	300
6	"	" " " Wojsławiu	—	250
7	"	" " " Zatorze	—	400
8	"	" " kołodziejska w Grzymałowie	—	700
9	"	" " " Tłumaczu	—	700
10	"	" zabawkarska w Jaworowie	—	600
11	"	" szewska w Witkowie nowym	—	800
12	"	" " " Starym Sączu	—	600
13	"	" " " Dobczycach	—	500
14	"	" tkacka w Krośnie	—	2.000
15	"	" " " Glinianach	—	700
16	"	" " " Gorlicach	—	300
17	"	" " " Kosowie	—	500
18	"	" " " Łańcucie	—	500
19	"	" " " Rychwałdzie	—	350
20	"	" sukiennicza w Rakszawie	—	1.600
21	"	" koronkarska w Zakopanem	—	400
22	"	" hafciarska w Makowie	—	500
23	Gruca Piotr		6	—
24	Kogut Franciszek		6	—
25	Kumorkiewicz Stefan		6	—
26	Orzechowski Paweł		6	—
27	Pudło Jan		6	—
28	Paciorek Stanisław		6	—
29	Sekula Władysław	Warsztat naukowy kołodziejski w Grybowie	6	—
30	Suchan Władysław		6	—
31	Zdebski Jan		6	—
32	Gagola Wojciech		6	—
33	Obrzut Jan		6	—
34	Dziedziak Wojciech		6	—
35	Główczyk Wojciech		6	—
36	Matula Ludwik		6	—

Liczba porząd.	Nazwisko i imię stypendysty (stypendystki) lub ryczałt	R y c z a ł t	Wysokość zasiłku	
			miesię cznie	rocznie lub jedno- razowo
			K	K
37	Mikołajczyk Franciszek	Warsztat naukowy kołodziejski w Gry- bowie	6	—
38	Smolarz Józef		6	—
39	Gucwa Andrzej		6	—
40	Kielbasa Władysław		6	—
41	Grybel Floryan		6	—
42	Pytel Antoni		6	—
43	Święs Feliks		6	—
44	Romańczyk Paweł		4	—
45	Forczek Stanisław		4	—
46	Sekuła Jan		4	—
47	Helmetzki Leon		4	—
48	Jeleniowski Szczepan		4	—
49	Obrzut Karol		4	—
50	Tyrkiel Andrzej		4	—
51	Siekaniec Franciszek		6	—
52	Kędzierski Jan		4	—
53	Stankiewicz Władysław		4	—
54	Wandasiewicz Franc.		4	—
55	Wandasiewicz Ludwik	Szkola koszykarska w Dynowie	4	—
56	Kuś Jan		4	—
57	Cichocki Adolf	Szkola koszykarska w Jurkowie	4	—
58	Wolański Stanisław		3	—
59	Sikorowicz Władysław		3	—
60	Koczwara Józef		6	—
61	Cieśla Jan		6	—
62	Grzebień Piotr		3	—
63	Mróz Józef		3	—
64	Bidnik Piotr		3	—
65	Kuśnierz Elias		3	—
66	Szumski Iwan	Szkola koszykarska w Rudkach	3	—
67	Goliński Józef		3	—
68	Feszczyński Iwan		3	—
69	Pilipczak Stefan		3	—
70	Rygiel Wojciech		3	—
71	Hryniów Fedko		3	—
72	Kozela Antoni		10	—
73	Walawski Wojciech		3	—
74	Dębosz Jan		3	—
75	Solarczyk Stanisław	Szkola koszykarska w Siedlcu	3	—
76	Sit Stanisław		3	—
77	Dziuba Wawrzyniec		3	—
78	Maj Stanisław		3	—
79	Jagła Jan		3	—
80	Korkosz Józef		8	—
81	Sawczyn Tomasz		8	—
82	Terlecki Józef		6	—
83	Hildenbrand Ludwik		6	—
84	Chrzan Władysław	Szkola kołodziejska w Kamionce stru- miłowej	6	—
85	Mruczkowski Józef		6	—
86	Rusin Piotr		6	—
87	Sikorski Michał		6	—
88	Święcicki Roman		6	—

Liczba porząd.	Nazwisko i imię stypendysty (stypendystki) lub ryczałt	Z a k ł a d	Wysokość zasiłku	
			miesię- cznie	rocznie lub jedno- razowo
			K	K
89	Weretelnik Jan	Szkoła kołodziejska w Kamionce stru- miłowej	6	—
90	Galtoman Aleksander		3	—
91	Korduk Jakób		3	—
92	Szumski Jan		3	—
93	Filarowski Karol		3	—
94	Fiśkiewicz Daniel		3	—
95	Haber Franciszek		3	—
96	Kaliszczak Jan		3	—
97	Kruczkowski Wawrz.		3	—
98	Menartowicz Bronisław		3	—
99	Rękas Józef		3	—
100	Składnik Paweł		3	—
101	Batiuk Jan		3	—
102	Łotoszyński Andruch		3	—
103	Maksymowicz Zenon		3	—
104	Charków Stefan		3	—
105	Hryniuch Iwan		3	—
106	Kiełański Piotr		3	—
107	Kisiński Karol		3	—
108	Sawczyn Prokop		3	—
109	Wasilewski Jan		3	—
110	Tkaczuk Teodor	Szkoła stolarska w Stanisławowie	8	—
111	Audykowski Ludwik		8	—
112	Dyszkant Jan		8	—
113	Jurek Hugo		8	—
114	Obara Józef		8	—
115	Wasyliszyn Szymon		8	—
116	Wieliczko Joachim		8	—
117	Nyżnyk Danyło		8	—
118	Prokopowicz Włodzim.		8	—
119	Wilhelmi Adolf		8	—
120	Zurakowski Michał		8	—
121	Awakowicz Jan		8	—
122	Forostkiewicz Jan		8	—
123	Karczewski Michał		8	—
124	Stapor Leon		8	—
125	Czobotar Bazyli		8	—
126	Matys Maryan		8	—
127	Mokrzycki Antoni		8	—
128	Otto Józef		8	—
129	Rudkowski Józef		8	—
130	Sławiński Kazimierz		8	—
131	Keklak Bazyli	Szkoła stolarska w Kalwaryi	12	—
132	Abram Józef		12	—
133	Jarguz Józef		12	—
134	Łyczak Józef		12	—
135	Pająk Antoni		12	—
136	Godula Władysław	Szkoła garncarska w Kołomyi	10	—
137	Turek Piotr		8	—
138	Budzianowski Jan		10	—
139	Całyński Bronisław		10	—
140	Hopszta Maryan		10	—

Liczba porząd.	Nazwisko i imię stypendysty (stypendystki) lub ryczałt	Z a k ł a d	Wysokość zasiłku	
			miesięcznie	rocznie lub jednora- zowo
			K	K
141	Klimaszewski Kazim.	Szkoła garncarska w Kołomyi	10	—
142	Pałkowski Józef		10	—
143	Wańkiewicz Józef		10	—
144	Polek Józef		10	—
145	Zejmówna Elżbieta	Szkoła tkacka w Wilamowicach	4	—
146	Dańkówna Anna		4	—
147	Gańdorówna Anna		4	—
148	Foksówna Katarzyna		4	—
149	Mikówna Rozalia		4	—
150	Dańkówna Rozalia		4	—
151	Mikówna Elżbieta		4	—
152	Mucha Marya		3	—
153	Rusin Katarzyna		3	—
154	Korkówna Zofia		3	—
155	Wąsianka Franciszka		3	—
156	Mucha Marya II.		3	—
157	Wojtaczówna Zofia	Szkoła koronkarska w Bobowej	3	—
158	Ćwiktówna Tekla		3	—
159	Padołówna Wiktorya		3	—
160	Myśliwiec Bronisława		3	—
161	Zagórska Marya		3	—
162	Boguszówna Władysł.		3	—
163	Pruś Katarzyna		3	—
164	Styczyński Witold		16	—
165	Tobiasz Roman		16	—
166	Cichocki Aureli		15	—
167	Cyran Jan		15	—
168	Fedewicz Michał	Państwowa szkoła przemysłowa we Lwowie	15	—
169	Iwaszko Julian		15	—
170	Kurczyński Stanisław		15	—
171	Moroz Mikołaj		15	—
172	Ambroży Stanisław		15	—
173	Dudziński Julian		15	—
174	Watukiewicz Feliks		15	—
175	Modelski Izidor		15	—
176	Bartkiewicz Ludwik		10	—
177	Szwechłowicz Teofil		10	—
178	Kopaczyńska Julia		10	—
179	Lewkowicz Albina		10	—
180	Czerny Róża		10	—
181	Dudzińska Karolina		10	—
182	Leśniakówna Aniela		10	—
183	Hajek Stefania		10	—
184	Zawada Anna		8	—
185	Witeszczak Edmunda		8	—
186	Alterówna Józefa	Państwowa szkoła przemysłowa w Kra- kowie	8	—
187	Linhart Helena		8	—
188	Duliński Piotr		30	—
189	Hryniewicz Teodor		30	—
190	Benedek Bolesław		20	—
191	Martin Gustaw		20	—
192	Terlikiewicz Lucyan		20	—

Liczba porząd.	Nazwisko i imię stypendysty (stypendystki) lub ryczałt	Z a k ł a d	Wysokość zasiłku	
			miesię- cznie	rocznie lub jedno- razowo
			K	K
193	Rogalski Władysław	Państwowa szkoła przemysłowa w Kra- kowie	20	—
194	Socha Marcin		20	—
195	Cholewa Stanisław		6	—
196	Grzywna Leon		6	—
197	Jodłowski Jan		6	—
198	Kozłowski Józef		6	—
199	Pańczyk Józef		6	—
200	Samek Franciszek		6	—
201	Stec Jan		6	—
202	Sułowski Józef		6	—
203	Synowiec Józef		6	—
204	Wilkosz Jan		6	—
205	Borecki Jan		6	—
206	Górecki Władysław		6	—
207	Kotarba Piotr		6	—
208	Kwinta Jan		6	—
209	Sumera Wawrzyniec		6	—
210	Tylko Wojciech	Szkoła ślusarska w Świątnikach	6	—
211	Cehak Wiktor		6	—
212	Cholewa Edward		6	—
213	Cholewa Stanisław		6	—
214	Cholewa Władysław		6	—
215	Grabowski Ludwik		6	—
216	Kotarba Karol		6	—
217	Król Wojciech		6	—
218	Ler Karol		6	—
219	Półtorak Jan		6	—
220	Rychlik Michał		6	—
221	Schab Piotr		6	—
222	Tatara Stanisław		6	—
223	Trybała Władysław		6	—
224	Wiatrak Szczepan		6	—
225	Wielgus Wojciech		6	—
226	Muniak Kazimierz		6	—
227	Mikulski Jan		6	—
228	Kubit Władysław		6	—
229	Kosik Julian		6	—
230	Skiba Jan		6	—
231	Ziemiński Władysław	Szkoła dla przemysłu drzewnego w Za- kopianem	4	—
232	Pietruszek Stanisław		4	—
233	Dużyk Franciszek		4	—
234	Woroniecki Kazimierz		4	—
235	Forowicz Julian		4	—
236	Setmajer Adam		4	—
237	Chyc Franciszek		4	—
238	Kasprowicz Józef		4	—
239	Majerczyk Franciszek		4	—
240	Nawieśniak Jan		4	—
241	Starzak Wincenty		4	—
242	Stawiarski Antoni		4	—
243	Bryński Michał		4	—
244	Zagała Józef		4	—

Liczba porząd.	Nazwisko i imię stypendysty (stypendystki) lub ryczałt	Z a k ł a d	Wysokość zasiłku	
			miesię- cznie	rocznie lub jedno- razowo
			K	K
245	Kotoński Franciszek		4	—
246	Wałach Jan		4	—
247	Lesicki Józef		4	—
248	Wiacek Piotr		4	—
249	Hoły Stanisław		4	—
250	Król Stanisław		4	—
251	Malinowski Jan		4	—
252	Bachleda Edward		4	—
253	Hoły Jan		4	—
254	Kwaśniewski Józef		4	—
255	Winczewski Maryan		4	—
256	Schiffer Franciszek		4	—
257	Wróbel Wojciech		4	—
258	Kleryk Gąsienica Stan.		4	—
259	Gorecki Tadeusz		4	—
260	Szajna Stanisław	Szkola dla przemysłu drzewnego w Zakopanem	3	—
261	Śmigieński Jan		3	—
262	Cudziech Stanisław		3	—
263	Gończyk Jan		3	—
264	Król Stanisław		3	—
265	Czech Stanisław		3	—
266	Niepoński Józef		3	—
267	Parzucha Władysław		3	—
268	Sznycar Jan		3	—
269	Wesołowski Michał		3	—
270	Hoły Karol		3	—
271	Majerczyk Franc. II.		3	—
272	Gut Wojciech		3	—
273	Lachner Józef		3	—
274	Golonka Jakób		3	—
275	Śliwiński Władysław		3	—
276	Ryczałt na zasiłki i utrzy- manie internatu	Szkola dla przemysłu drzewnego w Kołomyi	—	1700
277	Ryczałt	Szkola kowalska w Sułkowicach	—	500

Stypendya handlowe

w roku 1902/3:

1	Tadeusz Ligieza	Wyższa szkoła handlowa w Krakowie	—	200
2	Franciszek Bryjak		—	200
3	Teofil Makomaski		—	200

w roku 1903/4:

4	Wincenty Waligóra	Wyższa szkoła handlowa w Krakowie	—	200
5	Michał Pohoski		—	200

nadto uchwalono w roku 1903 dać Dyrekcji wyższej szkoły handlowej w Krakowie ryczałtową kwotę 200 K, a w roku 1904 kwotę 800 K na udzielanie chwilowych zapomóg uczniom.

Alegat X. do sprawozdania Komisji krajowej dla spraw przemysłowych za r. 1903^{1/4}.

Preliminarz ogólny

wydatków funduszu krajowego na cele popierania przemysłu w kraju na rok 1905.

(do Rubryki XII. wydatków budżetu krajowego).

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliminowana na rok 1904	Preliminuje się na rok 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nadzw- yczajny	Razem		mniej	więcej
k o r c n y									
	I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.								
1	W Białej	1.830	2.060	2.060	—	2.060	1.830	—	230
2	" Bochni	1.069	1.092	1.092	—	1.092	1.069	—	23
3	" Brodach	947	873	873	—	873	947	74	—
4	" Brzeżanach	1.035	1.106	1.106	—	1.106	1.035	—	71
5	" Buczaczu	1.000	1.100	1.100	—	1.100	1.000	—	100
6	" Chrzanowie	993	1.152	1.152	—	1.152	929	—	223
7	" Drohobyczu	1.890	1.961	1.961	—	1.961	1.890	—	71
8	" Gorlicach	1.045	1.161	1.161	—	1.161	1.046	—	115
9	" Jarosławiu	1.210	1.088	1.088	—	1.088	1.210	122	—
10	" Jasle	1.085	1.171	1.171	—	1.171	1.085	—	86
11	" Jaworowie	—	800	—	—	—	—	—	—
12	" Kałuszu	1.196	1.200	1.200	—	1.200	1.196	—	4
13	" Kętach	800	800	800	—	800	800	—	—
14	" Kołomyji I.	1.070	1.070	1.070	—	1.070	1.070	—	—
15	" " II.	1.172	1.346	1.356	—	1.356	1.172	—	184
16	" Krakowie na Kleparzu	2.380	2.340	2.392	—	2.392	2.372	—	20
17	" " w Ogrodzie angielskim	1.380	1.280	1.302	—	1.302	1.372	70	—
18	" " na Smoleńsku	1.360	1.280	1.302	—	1.302	1.352	50	—
19	" " " Kazimierzu	1.380	1.280	1.272	—	1.272	1.372	100	—
20	" " " Dajworze	1.478	1.390	1.412	—	1.412	1.470	58	—
21	" Krośnie	1.316	1.346	1.346	—	1.346	1.316	—	30
22	W Łwowie im. św. Anny	1.953	2.025	2.025	—	2.025	1.954	—	71
23	" " " św. Antoniego	1.583	1.595	1.595	—	1.595	1.584	—	11
24	" " " Czackiego	1.602	1.625	1.625	—	1.625	1.603	—	22
25	" " " Elżbiety	953	955	955	—	955	954	—	1
26	" " " Konarskiego	1.329	1.315	1.315	—	1.315	1.329	14	—
27	" " " św. Marcina	1.583	1.595	1.595	—	1.595	1.584	—	11
28	" " " Mickiewicza	1.290	1.295	1.295	—	1.295	1.290	—	5
29	" " " Pirałowicza	953	955	955	—	955	954	—	1
30	" " " Staszica	1.610	1.625	1.625	—	1.625	1.610	—	15
31	" " " Bernsteina (izrael.)	900	950	950	—	950	1.000	50	—
32	W Łęczajsku	—	800	—	—	—	—	—	—
33	" Łańcut	947	1.015	1.015	—	1.015	947	—	68
34	" Myślenicach	839	910	910	—	910	839	—	71
35	" Nowym Sączu	1.450	1.527	1.527	—	1.527	1.550	23	—
36	" Nowym Targu	1.174	1.082	1.082	—	1.082	1.174	92	—
37	" Podgórzu	977	1.061	1.061	—	1.061	977	—	84
38	" Przemysłu I. w śródmieściu	1.136	1.175	1.175	—	1.175	1.137	—	38
	Do przeniesienia	45.915	48.401	46.921	—	46.921	46.019	653	1.555

Liczba porządk.	Poszczególnienie	Proponowana subwencja rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliminowana na rok 1904	Preliminuje się na rok 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nadzw- yczajny	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
	Z przeniesienia	45.915	48.401	46.921	—	46.921	46 019	653	1.555
39	W Przemysłu II. na przedmieściu lwowskiem	1.234	1.311	1.311	—	1.311	1.234	—	77
40	W Rzeszowie	1.300	1.381	1.381	—	1.381	1.300	—	81
41	" Samborze	1.467	1.497	1.421	—	1.421	1.467	46	—
42	" Sanokn	1.151	1.151	1.151	—	1.151	1.151	—	—
43	" Sądowej Wiszni	1.360	1.256	1.256	—	1.256	1.360	104	—
44	" Stanisławowie	2.330	2.350	2.410	—	2.410	2.430	20	—
45	" Starym Samborze	800	800	800	—	800	800	—	—
46	" Starym Sączu	891	896	896	—	896	891	—	5
47	" Stryju	1.110	1.110	1.110	—	1.110	1.110	—	—
48	" Tarnopolu	842	1.177	1.177	—	1.177	842	—	335
49	" Tarnowie	1.545	1.360	1.360	—	1.360	1.770	410	—
50	" Tarnobrzegu	815	834	834	—	834	815	—	19
51	" Trembowli	800	800	800	—	800	800	—	—
52	" Turce	800	800	800	—	800	800	—	—
53	" Wadowicach	968	947	947	—	947	968	21	—
54	" Wieliczce	1.190	1.225	1.225	—	1.225	1.190	—	35
55	" Złoczowie	1.145	1.455	1.405	—	1.405	1.145	—	260
56	" Żółkwi	874	880	880	—	880	874	—	6
57	" Żywcu	1.210	1.200	1.200	—	1.200	1.210	10	—
58	Na uzupełnienie przyborów i druki	1.500	1.000	1.200	—	1.200	1.200	—	—
59	Na nagrody za najlepsze rysunki	—	—	1.000	—	1.000	1.200	200	—
60	Na remuneracye dla nauczycieli	—	1.500	1.500	—	1.500	—	—	1.500
61	Na nowo założyć się mające szkoły	—	—	1.000	—	1.000	1.000	—	—
62	Na wykonanie w kraju wzorów i modeli dla szkół	—	—	—	4.000	4.000	2.400	—	1.600
	Razem	69.247	73.331	73.985	4.000	77.985	73.976	1.464	5.473
	II. Szkoły zawodowe i warsztaty naukowe.								4.009
	A) dla wyrobów z drzewa i łożyny.								
63	Szkoła koszykarska w Czerwonej Woli	2.200	2.200	2.400	—	2.400	2.400	—	—
64	Szkoła koszyk. w Rudkach: a) na utrzymanie b) na budowę, zasiłek Wydz. powiat.	1.200	1.500	1.210	600	1.810	1.002	—	808
65	Kraj. szkoła koszyk. w Dynowie	1.000	800	1.250	—	1.250	1.180	—	70
66	Kraj. szkoła koszyk. w Dźurówie	1.000	1.000	1.530	—	1.530	1.200	—	330
67	Kraj. szkoła koszyk. w Jurkowie	1.000	800	610	400	1.010	1.010	—	—
	Do przeniesienia	6.400	6.300	7.000	6.000	13.000	11.792	—	1.208

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliminowana na rok 1904	Preliminuje się na rok 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nadzw- yczajny	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
	Z przeniesienia .	6.400	6.300	7.000	6.000	13.000	11.792	—	1.208
68	Kraj. szkoła koszyk. w Le- żajsku	600	1.000	1.077	—	1.077	1.292	215	—
69	Kraj. szkoła koszyk. w Niż- niowie	1.300	1.200	1.330	—	1.330	1.370	40	—
70	Kraj. szkoła koszyk. w Nie- znanowicach	1.000	1.000	1.440	—	1.440	1.040	—	400
71	Kraj. szkoła koszyk. w Wa- rzycach (dawniej Skoły- szynie)	1.600	1.600	1.530	—	1.530	2.260	730	—
72	Kraj. szkoła koszyk. w Wie- lowski	1.000	1.000	940	—	940	1.212	272	—
73	Kraj. szkoła koszyk. w Woj- sławiu	1.200	1.200	860	—	860	860	—	—
74	Kraj. szkoła kosz. w Za- torze	1.200	1.200	950	—	950	1.040	90	—
74a	Subwencya dla szkoły ko- szyk. w Siekierczycach .	—	400	—	—	—	—	—	—
74b	Subwencya dla szkoły ko- szyk. w Trembowli . .	—	300	—	—	—	—	—	—
75	Subwencya dla szkoły ko- szyk. w Albigowej . .	400	400	600	—	600	600	—	—
76	Subwencya dla szkoły ko- szykarskiej w Bilince .	400	400	800	—	800	800	—	—
77	Subwencya dla szkoły ko- szyk. w Chyszewicach .	—	300	600	—	600	—	—	600
78	Subwencya dla szkoły ko- szykarskiej w Milczycach	—	300	600	—	600	600	—	—
79	Subwencya dla szkoły ko- szyk. w Przewrotnem .	—	300	600	—	600	—	—	600
80	Subwencya dla szkoły ko- szykarskiej w Żurawnie .	400	400	840	—	840	840	—	—
81	Kraj. nauk. warsztat koło- dziejski w Grybowie: a) na utrzymanie . .	3.500	3.600	2.980	400	3.380	2.980	—	400
	b) na budowę I. rata poź. kom. 4½% 54.000 K na 33 lat	—	—	—	3.240	3.240	1.350	—	1.890
82	Kraj. nauk. warstat kołodz. w Grzymałowie . . .	3.400	3.400	3 284	1.000	4.284	3.180	—	1.104
83	Kraj. szkoła kołodz. i cie- siel. w Kamionce strum. .	3.600	3.600	11.900	—	11.900	11.900	—	—
84	Kraj. szkoła kołodz. w Tłu- maczu	3.600	3.600	6.480	—	6.480	7.220	740	—
85	Kraj. szkoła stolar. w Sta- nisławowie: a) na utrzymanie . .	5.000	5.000	7.950	—	7.950	7.930	—	20
	b) na budowę szkoły III. rata półroczna od 4% poż. hip. 50.000 K na 29 lat	—	—	—	1.500	1.500	—	—	1.500
	Do przeniesienia .	34.600	36.500	51.761	12.140	63.901	58.266	2.087	7.722

[illegible]

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota prelimitowana na rok 1904	Preliminuje się na rok 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nadzw- yczajny	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
	<i>D) dla wyrobów tkackich.</i>								
97	Kraj. szkoła tkacka w Krośnie	8.000	8.000	10.612	—	10.612	10.104	—	508
98	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Glinianach	2.400	2 500	3.146	—	3.146	2.946	—	200
99	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Gorlicach	900	900	740	—	740	740	—	—
99a)	Kraj. nauk. warsztat tkack. w Korczynie	1.440	1.400	—	—	—	2.800	2.800	—
100	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Kosowie:								
	a) na utrzymanie	1.500	1.800	3.140	—	3.140	3.360	220	—
	b) na budowę studni	—	—	—	300	300	—	—	300
101	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Łańcucie:								
	a) na utrzymanie	1.500	1.500	3.290	—	3.290	2.210	—	1.080
	b) na budowę szkoły III. i ostatnia rata	—	—	—	5.000	5.000	5.000	—	—
102	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Rychwałdzie.	1.000	1.000	2.830	—	2.830	2.830	—	—
103	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Wilamowicach	1.000	1 500	1.800	—	1.800	1.540	—	260
104	Subwencya dla Tow. tkack. w Korczynie	—	—	2.500	—	2.500	—	—	2.500
105	Subwencya dla produkcji warsztatu tkackiego w Budzanowie.	400	400	880	—	880	880	—	—
106	Kraj. szkoła sukiennicza w Rakszawie:								
	a) na utrzymanie	7.000	7.000	12.530	3.700	16.230	13.580	—	2.650
	b) reszta na budowę internatu	—	—	—	5.000	5.000	10 000	5.000	—
	Razem	25 140	26.000	41.468	14.000	55.468	55.990	8.020	7.498
								522	
	<i>E) dla wyrobów powroźniczych</i>								
107	Subwencya dla pracowni powroźniczej w Stryju	—	—	800	—	800	600	—	200
	<i>F) dla wyrobów koronkarskich i haftu.</i>								
108	Subwencya dla szkoły koronkarskiej w Kańczu-dze	1.400	1.400	1.722	—	1.722	1.722	—	—
	Do przeniesienia	1.400	1.400	1.722	—	1.722	1.722	—	—

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliminowana na rok 1904	Preliminuje się na rok 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nadzw- yczajny	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
	Z przeniesienia .	1.400	1.400	1.722	—	1.722	1.722	—	—
109	Kraj. szkoła koronkarska w Zakopanem	1.600	1.600	5.120	—	5.120	5.040	—	80
110	Kraj. szkoła koronkarska w Bobowej	1.000	1.000	850	—	850	600	—	250
111	Szkoła koronkarska w Jaworowie (ryczałt)	400	500	1.200	—	1.200	1.200	—	—
112	Kraj. szkoła hafciarska w Makowie	1.400	1.400	2.044	—	2.044	1.924	—	120
113	Subwencya dla szkoły koronkarskiej u SS. Miłosierdzia w Przeworsku	—	—	600	—	600	600	—	—
	Razem .	5.800	5.900	11.536	—	11.536	11.086	—	450
	<i>G) dla wyrobów kape- lusznich.</i>								
114	Subwencya warsztatu kapeluszniczego w Myślenicach:								
	a) na budowę warsztatu spółkowego II. półroczna rata 4½% pożyczki kom. 60.000 K na 33 lat	3.000	—	1.800	—	1.800	1.800	—	—
	b) na utrzymanie instruktora.	—	3.000	1.680	—	1.680	—	—	1.680
	Razem .	3.000	3.000	3.480	—	3.480	1.800	—	1.680
	<i>H) Subwencyonowane zakłady dla nauki robót kobiecych.</i>								
115	Szkoła rzemieślnicza dla kobiet w Krakowie	3.400	3.400	3.000	—	3.000	2.000	—	1.000
116	Szkoła kursów handlowych dla kobiet w Krakowie .	—	—	2.000	—	2 000	—	—	2.000
117	Szkoła przemysłu artystycznego dla kobiet w Krakowie	—	—	600	—	600	600	—	—
118	Szkoła robót utrzymywana przez Tow. „Pracy kobiet“ we Lwowie . .	1.200	2.000	1.400	—	1.400	1.400	—	—
119	Szkoła specjalna robót kobiecych u PP. Benedyktyn w Przemysłu .	700	700	840	—	840	840	—	—
120	Tow. „pracy kobiet“ w Kołomyi	1.000	2.000	1.600	—	1.600	1.600	—	—
	Do przeniesienia .	6.300	8.100	9.440	—	9.440	6.440	—	3.000

[illegible]

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliminowana na rok 1904	Preliminuje się na rok 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nadzw- yczajny	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
	III. Wydatki ogólne na cele szkolnictwa przemysłowego.								
129	Kraj. ceramiczna stacya doświad. przy c.k. szkole politechn. we Lwowie .	—	—	9.660	400	10.060	10.160	100	—
130	Kraj. mechaniczna stacya doświad. przy c.k. szkole politechn. we Lwowie .	—	—	3.140	—	3.140	3.140	—	—
131	Szkoła rzemieślnicza w Drohowyżu .	8.000	8.000	—	—	—	24.000	24.000	—
132	Subwencya dla szkoły rzemieślniczej OO. Salezjanów w Oświęcimiu .	—	—	4.000	—	4.000	4.000	—	—
133	Muzeum przemysłowe we Lwowie .	—	—	6.000	—	6.000	6.000	—	—
133a	Muzeum technologiczne we Lwowie .	—	—	5.000	—	5.000	—	—	5.000
134	Muzeum przemysłowe w Krakowie .	—	—	6.000	—	6.000	6.000	—	—
135	Subwencya dla Tow. „Powszechność i Praca“ w Miejsu Piastowem (do rozporządzałości Wydz. kraj.) .	—	—	2.000	—	2.000	—	—	2.000
136	Na stypendya przemysłowe: a) zasiłki dla kandydatów kształcących się na nauczycieli szkół przemysłowo-upełniających b) inne stypendya przemysłowe	—	—	3.600	—	3.600	3.600	—	—
		—	—	30.000	—	30.000	30.000	—	—
137	Wędrowny nauczyciel dla majster. kursów szewskich .	—	—	2.400	—	2.400	—	—	2.400
138	Na nauczycieli wędrownych dla tkactwa, koszykarstwa i innych .	—	—	4.000	—	4.000	6.000	2.000	—
139	Na kursa majsterskie .	—	—	12.000	—	12.000	10.000	—	2.000
140	Na nowe warsztaty zawodowe, powstać mające w r. 1905 .	—	—	8.000	—	8.000	10.000	2.000	—
141	Na druki dla szkół zawodowych .	—	—	500	—	500	1.000	500	—
142	Zaliczki na płace funkcyjaryuszy w krajowych szkołach przemysłowych i w biurze kraj. Kom. przemysłowej .	—	—	4.000	—	4.000	4.000	—	—
143	Czyrniańska Teofila, stały dar z łaski .	—	—	800	—	800	800	—	—
	Do przeniesienia .	8.000	8.000	101.100	400	101.500	118.700	28.600	11.400

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliminowana na rok 1904	Preliminuje się na rok 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nadzw- yczajny	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
	Z przeniesienia	8.000	8.000	101.100	400	101.500	118.700	28.600	11.400
144	Standejska Marya, wdowa po instruktorsze krajow. naukowego warsztatu tkackiego w Korczynie:								
	a) pensya wdowia 1.140								
	b) dla córki Alojzy Stefanii do 18. września 1908 114								
	c) dla syna Jana Stanisława do 15. maja 1905 . 43	—	—	1.297	—	1.297	—	—	1.297
145	Koszta inspekcji i nadzoru szkół przemysłowych:								
	a) kosztą podróży i diety . . . 3.000								
	b) lustrator adm. rachunk.:								
	α) płaca . . . 3.600								
	β) dod. aktyw. 600	—	—	7.200	—	7.200	6 000	—	1.200
	Razem	8.000	8.000	109.597	400	109.997	124.700	28.600	13.897
								14.703	
	IV. wydatki komisji krajowej dla spraw przemysłowych.								
146	Prenumerata czasopism i zakupno dzieł . . .	—	—	400	—	400	400	—	—
147	Biuro Komisji kraj. dla spraw przemysłowych:								
	a) kosztą podróży, diety i inne wydatki .	—	—	8.000	—	8.000	6.000	—	2.000
	b) sekretarz:								
	α) płaca	—	—	4.800	—	4.800	4.800	—	—
	β) dodatek aktyw. .	—	—	840	—	840	840	—	—
	c) aplikant	—	—	1.400	—	1.400	1.400	—	—
	d) mundant	—	—	600	—	600	600	—	—
	e) referent techniczny:								
	α) płaca	—	—	3.600	—	3.600	3.600	—	—
	β) dodatek aktyw. .	—	—	720	—	720	720	—	—
	Razem	—	—	20.360	—	20.360	18.360	—	2.000

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencja rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliminowana na rok 1904	Preliminuje się na rok 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nadzw- yczajny	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
	V. Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe								
148	Zasiłki bezzwrotne na cele przemysłowe	—	—	20.000	—	20.000	20.000	—	—
149	Na wydawnictwo „Przewodnika przemysłowego“	—	—	2.000	—	2.000	2.000	—	—
150	Dotacja kraj. funduszu przemysłowego (II. rata z 35-lecia)	—	—	—	100.000	100.000	100.000	—	—
151	Zasiłki na wystawy przemysłowe	—	—	—	15.000	15.000	—	—	15.000
152	Subwencja dla krajowego Związku przemysłowego	—	—	15.000	—	15.000	30.000	15.000	—
153	Na cele lustracji spółek przemysłowo - wytwórczych	—	—	4.800	—	4.800	4.800	—	—
	Razem	—	—	41.800	115.000	156.800	156.800	15.000	15.000
	VI. szkoły handlowe i zasiłki na popieranie wykształcenia handlowego.								
154	Szkoła handlowa w Krakowie	—	—	16.000	—	16.000	16.000	—	—
155	Akademia handlowa we Lwowie	—	—	16.000	—	16.000	16.000	—	—
156	Na stypendya dla młodzieży handlowej	—	—	3.600	—	3.600	3.600	—	—
	Razem	—	—	35.600	—	35.600	35.600	—	—

P R E L I M I N A R Z

wydatków funduszu krajowego

na cele popierania przemysłu w kraju

na rok 1904.

(Rubryka XIII budżetu krajowego).

CZĘŚĆ I.

P R E L I M I N A R Z E

poszczególnych zakładów.

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

1. Biała. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903	Wniosek na rok 1904			Uzasadnienie:
	prelimi- nowano	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
	K o r o n y				

Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600
b) z Rady powiatowej	400	400	—	400
c) z Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie	800	800	—	800
d) z kasy oszczęd. w Białej	400	400	—	400
e) od cechu sukienniczego	—	40	—	40
f) wkładki uczniów na przybory	280	300	—	300
g) od Rządu	1.830	1.830	—	1.830
h) z funduszu krajowego	1.830	1.830	—	1.830
Razem	6.140	6.200	—	6.200

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	900	900	—	900	Z tego przypada 300 K. za kierownictwo kursu handlowego. Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	4.640	4.640	—	4.640	
2. Środki naukowe	360	420	—	420	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	240	240	—	240	
Razem	6.140	6.200	—	6.200	

2. Bochnia. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.000	1.000	—	1.000
b) od Rządu	1.069	1.069	—	1.069
c) z funduszu krajowego	1.069	1.069	—	1.069
Razem	3.138	3.138	—	3.138

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
c) nauka	2.138	2.138	—	2.138	
2. Środki naukowe	500	500	—	500	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.138	3.138	—	3.138	

3. Brody. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904		Razem	Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		
	K o r o n y				
2. Subwencye:					
a) od gminy	600	600	—	600	
— od Rady powiatowej	—	—	—	—	
b) od Izby handlowo-przem.	1.000	1.000	—	1.000	
c) od Rządu	908	947	—	947	
d) z funduszu krajowego	908	947	—	947	
Razem	3.416	3.494	—	3.494	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.496	2.624	—	2.624	Więcej wedle potrzeby obliczonej podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	400	350	—	350	Mniej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	120	120	—	120	
Razem	3.416	3.494	—	3.494	

4. Brzeżany. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

2. Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
c) od Rządu	1.009	1.035	—	1.035	
d) z funduszu krajowego	1.009	1.035	—	1.035	
Razem	2.718	2.770	—	2.770	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
c) nauka	1.958	2.020	—	2.020	Więcej wedle potrzeby obliczonej podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	260	250	—	250	Mniej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	2.718	2.770	—	2.770	

5. Buczacz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie:
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
	K	o r o n y			
Subwencye:					
gminy	400	400	—	400	Na podstawie uchwały Rady z dnia 30. listopada 1895. ad b) Na podstawie uchwały powiatowej z dnia 29. lutego ad c) Na podstawie aktu fun- dacyjnego z dnia 3. grudnia 1895.
Rady powiatowej	400	400	—	400	
Stowarzyszenia rzemieśl- niczego	100	100	—	100	
Izby handl. przemysł.	200	200	—	200	
Rządu	1.000	1.000	—	1.000	
Funduszu krajowego	1.000	1.000	—	1.000	
Razem	3.100	3.100	—	3.100	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.336	2.336	—	2.336	
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	164	164	—	164	
Razem	3.100	3.100	—	3.100	

6. Chrzanów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	Gmina miasta Chrzanowa uchwałą z dnia 4. października 1899 r. L. 5868 zobowiązała się dawać roczną subwencję w kwocie 400 K. i dostarczać lokaln. opału i oświetlenia (LW. 47.126/00). ad b) Rada pow. w Chrzanowie uchwałą z dnia 8. stycznia 1900 r. L. 4227 zobowiązała się płacić roczną subwencję w kwocie 200 K- (LW. 47.126/00) Kwotę 400 K. wstawił Wydział szkoły na podstawie uchwały Rady powiatowej z dnia 31. stycznia 1901.
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Izby handl. przemysł.	—	200	—	200	
d) od Tow. zaliczkowego	100	100	—	100	
e) od Rządu	1.300	993	—	993	
f) z funduszu krajowego	1.300	929	—	929	
Razem	3.500	3.022	—	3.022	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	Mniej z powodu zwinięcia I. klasy kursu przygotowawczego. Więcej wedle potrzeby.
b) nauka	2.560	2.022	—	2.022	
2. Środki naukowe	360	400	—	400	
3. Potrzeby kancelaryjne	180	200	—	200	
Razem	3.500	3.022	—	3.022	

7. Drohobycz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :
	K	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K o r o n y			

Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600	Gmina daje subwencji 840 K. lecz z tej kwoty pokryte być muszą wydatki na opał i usługę, wynoszące około 200 K.
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
c) od Kasy oszczędności	50	50	—	50	
d) od Tow. zaliczkowego	20	20	—	20	
e) od Rządu	1.389	1.890	—	1.890	
f) z funduszu krajowego	2.109	1.890	—	1.890	
Razem	4.468	4.750	—	4.750	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	500	—	500	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.638	3.800	—	3.800	
2. Środki naukowe	280	300	—	300	Więcej wedle potrzeby.
3. Potrzeby kancelaryjne	150	150	—	150	
Razem	4.468	4.750	—	4.750	

8. Gorlice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	200	200	—	200	Od roku 1900 gmina obniżyła subwencyę z dotychczasowych 400 K. na 200 K. natomiast jednak corocznie czyni starania u Izby handl. o subwencyę w kwocie 300 K. (LW. 4634/01).
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Tow. zaliczkowego	300	300	—	300	
d) od Izby kandyd. przem.	300	300	—	300	
e) od Rządu	1.043	1.045	—	1.045	
f) z funduszu krajowego	1.048	1.046	—	1.046	
Razem	3.291	3.291	—	3.291	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.341	2.341	—	2.341	
2. Środki naukowe	450	450	—	450	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.291	3.291	—	3.291	

9. Jarosław. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
K o r o n y					
Subwencye :					
a) od gminy	500	500	—	500	
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Rządu	1.210	1.210	—	1.210	
d) z funduszu krajowego	1.210	1.210	—	1.210	
Razem	3.320	3.320	—	3.320	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.400	2.400	—	2.400	
2. Środki naukowe	400	400	—	400	
3. Wydatki administracyjne	120	120	—	120	
Razem	3.320	3.320	—	3.320	

10. Jasło. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400
b) od Rady powiatowej	240	240	—	240
c) z Izby handl. przemysł.	200	200	—	200
d) od Towarz. zaliczkow.	50	50	—	50
e) od Rządu	1.060	1.085	—	1.085
f) z funduszu krajowego	1.060	1.085	—	1.085
Razem	3.010	3.060	—	3.060

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.310	2.310	—	2.310	
2. Środki naukowe	200	250	—	250	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.010	3.060	—	3.060	

11. Kałusz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :
	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem		
K o r o n y					

Subwencye:

a) od gminy	200	200	—	200
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200
c) od Rządu	1.164	1.196	—	1.196
d) z funduszu krajowego	1.164	1.196	—	1.196
Razem	2.728	2.792	—	2.792

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.048	2.112	—	2.112	
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	2.728	2.792	—	2.792	

12. Kołomyja. I. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.200	1.068	—	1.068	W myśl uchwały Rady miasta z dnia 31. stycznia 1888. L. 404 gmina pokrywa niedobór, tudzież dostarcza lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
c) z funduszu rzemieślniczego odsetki od kap. 13.281.44 K.	480	480	—	480	
d) od Rządu	1.074	1.070	—	1.070	
e) z funduszu krajowego	1.074	1.070	—	1.070	
Razem	4.128	3.988	—	3.988	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600	Mniej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.828	2.808	—	2.808	
2. Środki naukowe	600	400	—	400	} Wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	100	180	—	180	
Razem	4.128	3.988	—	3.988	

13. Kołomyja. II. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :
	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem		
	K o r o n y				
Subwencye:					
a) od gminy	1.000	1 172	—	1.172	Rada gminna aktem notar. z dnia 17. września 1902 r. (LW. 51.886/02) zobowiązała się przyczynić w wysokości $\frac{1}{3}$ części kosztów jednak nie wyżej jak 1 500 K. ad b) Rada powiat. aktem notar. z dnia 4. lipca 1902 roku LR. 8.053 (LW. 51.886/02), zobowiązała się płacić po 100 K. rocznie poczynwszy od r. 1902 przez cały czas istnienia tej szkoły.
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100	
c) od Rządu	1.098	1.172	—	1.172	
d) z funduszu krajowego	1.098	1.172	—	1.172	
Razem	3.296	3.616	—	3.616	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.636	2.636	—	2.636	
2. Środki naukowe	200	400	—	400	} Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	60	180	—	180	
Razem	3.296	3.616	—	3.616	

14. Kraków. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na Kleparzu.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	2.324	2.372	—	2.372	Dotowanie pięciu szkół uzup. przemysłowych w Krakowie, postawiono na równi z przeważną częścią szkół przemysłowych w kraju, t. j. że gmina, rząd i kraj, poza drobnymi datkami z funduszu Dietla, przyczyniać się mają do kosztów utrzymania $\frac{1}{3}$ częścią ogólnych wydatków a gmina ponadto obowiązana jest dostarczać jeszcze bezpłatnie lokal, opał, oświetlenie i usługę.
b) z funduszu dr. Dietla	16	16	—	16	
c) od Rządu	2.340	2.380	—	2.380	
d) z funduszu krajowego	2.340	2.372	—	2.372	
Razem	7.020	7.140	—	7.140	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	5.840	5.960	—	5.960	
2. Środki naukowe	350	350	—	350	
3. Wydatki administracyjne	350	350	—	350	
Razem	7.020	7.140	—	7.140	

15. Kraków. Szkoła przem. uzupeł. w Ogrodzie angielskim.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie:
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
	K	o r o n y			
Subwencye:					
a) od gminy	1.344	1.372	—	1.372	
b) z funduszu dr. Dietla	16	16	—	16	
c) od Rządu	1.360	1.380	—	1.380	
d) z funduszu krajowego	1.360	1.372	—	1.372	
		<hr/>			
Razem	4.080	4.140	—	4.140	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.200	3.260	—	3.260	
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	200	200	—	200	
Razem	4.080	4.140	—	4.140	

16. Kraków. Szkoła przem. uzupeł. na Smoleńsku.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.344	1.352	—	1.352
b) z funduszu dr. Dietla	16	16	—	16
c) od Rządu	1.360	1.360	—	1.360
d) z funduszu krajowego	1.360	1.352	—	1.352
Razem	4.080	4.080	—	4.080

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.200	3.200	—	3.200	
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	200	200	—	200	
Razem	4.080	4.080	—	4.080	

17. Kraków. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na Kaźmierzu.

Przychód.	W roku 1903	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie:	
	prelimi- nowano	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem		
	K	o	r	o		n
Subwencye:						
a) od gminy	1.344	1.372	—	1.372		
b) z funduszu dr. Dietla	16	16	—	16		
c) od Rządu	1.360	1.380	—	1.380		
d) z funduszu krajowego	1.360	1.372	—	1.372		
Razem	4.080	4.140	—	4.140		

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	3.200	3.200	—	3.200	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	260	—	260	Wiecej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	200	200	—	200	
Razem	4.080	4.140	—	4.140	

18. Kraków. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na Dajworze.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.444	1.470	—	1.470	
b) z funduszu dr. Dietla	16	16	—	16	
c) od Rządu	1.460	1.478	—	1.478	
d) z funduszu krajowego	1.460	1.470	—	1.470	
Razem	4.380	4.434	—	4.434	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	3.520	3.574	—	3.574	Wiecej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	180	180	—	180	
Razem	4.380	4.434	—	4.434	

19. Krosno. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :	
	K	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem		
	K	o	r	o	n	y

Subwencye:

a) od gminy	500	500	—	500
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200
c) od Rządu	1.271	1.316	—	1.316
d) z funduszu krajowego	1.271	1.316	—	1.316
Razem	3.242	3.332	—	3.332

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
b) nauka	2.432	2.432	—	2.432	
2. Środki naukowe	250	340	—	340	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	160	160	—	160	
Razem	3.242	3.332	—	3.332	

20. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im św. Anny.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.925	1.953	—	1.953	Dotowanie dziewięciu szkół uzup. prze- mysł. we Lwowie postawiono na ró- wni z przeważną częścią szkół prze- mysłowych w kraju t. j. że gmina, kraj i państwo przyczyniać się mają w 1/3 ogólnych kosztów, a gmina nadto obowiązana jest dostarczać bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rządu	1.925	1.953	—	1.953	
c) z funduszu krajowego	1.925	1.954	—	1.954	
Razem	5.775	5.860	—	5.860	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
b) nauka	4.480	4.480	—	4.480	
2. Środki naukowe	715	800	—	800	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	5.775	5.860	—	5.860	

21. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Antoniego.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :
	1903				
	prelimi- nowano	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
K o r o n y					

Subwencye:

a) od gminy	1.583	1.583	—	1.583
b) od Rządu	1.583	1.583	—	1.583
c) z funduszu krajowego	1.584	1.584	—	1.584
Razem	4.750	4.750	—	4.750

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	3.490	3.490	—	3.490
2. Środki naukowe	700	700	—	700
3. Potrzeby kancelaryjne	80	80	—	80
Razem	4.750	4.750	—	4.750

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

22. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Czackiego.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.602	1.602	—	1.602
b) od Rządu	1.602	1.602	—	1.602
c) z funduszu krajowego	1.603	1.603	—	1.603
Razem	4.807	4.807	—	4.807

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	3.547	3.547	—	3.547
2. Środki naukowe	700	700	—	700
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80
Razem	4.807	4.807	—	4.807

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

23. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Elżbiety.

Przychód.	W roku 1903	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie:
	prelimi- nowano	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
	K o r o n y				

Subwencye:

a) od gminy	946	953	—	953
b) od Rządu	947	953	—	953
c) z funduszu krajowego	947	954	—	954
Razem	2.840	2.860	—	2.860

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	1.840	1.840	—	1.840

Wedle potrzeby obliczonej na podsta-
wie ilości godzin.

2. Środki naukowe	480	500	—	500
3. Wydatki administracyjne	40	40	—	40

Więcej wedle potrzeby.

Razem	2.840	2.860	—	2.860
-----------------	-------	-------	---	-------

24. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Konarskiego.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.329	1.329	—	1.329
b) od Rządu	1.329	1.329	—	1.329
c) z funduszu krajowego	1.329	1.329	—	1.329
Razem	3.987	3.987	—	3.987

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	2.747	2.747	—	2.747

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie
ilości godzin.

2. Środki naukowe	700	700	—	700
3. Wydatki administracyjne	60	60	—	60

Razem	3.987	3.987	—	3.987
-----------------	-------	-------	---	-------

25. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Marcina.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie:	
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem		
	K	o	r	o	n	y

Subwencye:

a) od gminy	1.583	1.583	—	1.583
b) od Rządu	1.583	1.583	—	1.583
c) z funduszu krajowego	1.584	1.584	—	1.584

Razem	4.750	4.750	—	4.750
-----------------	-------	-------	---	-------

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
b) nauka	3.490	3.490	—	3.490	
3. Środki naukowe	700	700	—	700	
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	

Razem	4.750	4.750	—	4.750
-----------------	-------	-------	---	-------

26. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. A. Mickiewicza.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.290	1.290	—	1.290
b) od Rządu	1.290	1.290	—	1.290
c) z funduszu krajowego	1.290	1.290	—	1.290

Razem	3.870	3.870	—	3.870
-----------------	-------	-------	---	-------

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
b) nauka	2.830	2.830	—	2.830	
2. Środki naukowe	500	500	—	500	
3. Wydatki administracyjne	60	60	—	60	

Razem	3.870	3.870	—	3.870
-----------------	-------	-------	---	-------

27. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Piramowicza.

Przychód.	W roku	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie:	
	1903	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem		
	prelimi- nowano					
	K	o	r	o	n	y

Subwencye:

a) od gminy	946	953	—	953
b) od Rządu	947	953	—	953
c) z funduszu krajowego	947	954	—	954

Razem	2.840	2.860	—	2.860
-----------------	-------	-------	---	-------

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	1.840	1.840	—	1.840

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

2. Środki naukowe	480	500	—	500
3. Wydatki administracyjne	40	40	—	40

Więcej wedle potrzeby.

Razem	2.840	2.860	—	2.860
-----------------	-------	-------	---	-------

28. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Staszica

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.610	1.610	—	1.610
b) od Rządu	1.610	1.610	—	1.610
c) z funduszu krajowego	1.610	1.610	—	1.610

Razem	4.830	4.830	—	4.830
-----------------	-------	-------	---	-------

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	3.570	3.570	—	3.570

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

2. Środki naukowe	700	700	—	700
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80

Razem	4.830	4.830	—	4.830
-----------------	-------	-------	---	-------

29. Lwów. Izraelicka Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Bernsteina.

Przychód.	W roku 1903	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie:
	prelimi- nowano	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
K o r o n y					

Subwencye:

a) z fund. Marka Bernsteina .	2.700	2.600	—	2.600
b) od zboru izraelickiego .	200	200	—	200
c) od Rządu .	900	900	—	900
d) z funduszu krajowego .	900	1.000	—	1.000
Razem .	4.700	4.700	—	4.700

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo . . .	600	600	—	600	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka . . .	2.400	2.400	—	2.400	
2. Środki naukowe . . .	500	500	—	500	
3. Wydatki administracyjne .	150	150	—	150	
4. Lokal, opał i oświetlenie .	900	900	—	900	
5. Usługa . . .	150	150	—	150	
Razem .	4.700	4.700	—	4.700	

30. Łańcut. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy . . .	240	240	—	240
b) od Rady powiatowej .	300	300	—	300
c) od Rządu . . .	947	947	—	947
d) z funduszu krajowego .	947	947	—	947
Razem .	2.434	2.434	—	2.434

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo . . .	300	300	—	300	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka , . . .	1.784	1.784	—	1.784	
2. Środki naukowe . . .	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne .	150	150	—	150	
Razem .	2.434	2.434	—	2.434	

31. Myślenice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
K o r o n y					

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400
c) od Rządu	846	839	—	839
d) z funduszu krajowego	846	839	—	839
Razem	2.492	2.478	—	2.478

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Mniej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.792	1.728	—	1.728	
2. Środki naukowe	200	250	—	250	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	2.492	2.478	—	2.478	

32. Nowy Sącz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400
b) od Rady powiatowej	600	600	—	600
c) od Kasy oszczędności	200	200	—	200
d) od Dyrekcyi c. k. kolei państwowej	400	400	—	400
e) od Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie	200	200	—	200
f) od Rządu	1.450	1.450	—	1.450
g) z funduszu krajowego	1.450	1.550	—	1.550
Razem	4.700	4.800	—	4.800

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	500	600	—	600	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.400	3.400	—	3.400	
2. Środki naukowe	500	500	—	500	
3. Wydatki administracyjne	300	300	—	300	
Razem	4.700	4.800	—	4.800	

33. Nowy Targ. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
	K	o r o n y			
Subwencye:					
a) od gminy	200	200	—	200	
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Stow. przem. i rękodz.	100	100	—	100	
d) od Tow. zaliczkowego	144	144	—	144	
e) od Rządu	1.174	1.174	—	1.174	
f) z funduszu krajowego	1.174	1.174	—	1.174	
Razem	3.192	3.192	—	3.192	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.432	2.432	—	2.432	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	240	240	—	240	
3. Potrzeby kancelaryjne	120	120	—	120	
Razem	3.192	3.192	—	3.192	

34. Podgórze. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:					
a) od gminy	956	976	—	976	Gmina zobowiązała się przyczyniać subwencją w ogólności $\frac{1}{3}$ ogólnych kosztów utrzymania szkoły tudzież dostarczać lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rady pow. w Wieliczce	100	100	—	100	
c) od Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie	200	200	—	200	
d) od Rządu	957	977	—	977	
e) z funduszu krajowego	957	977	—	977	
Razem	3.170	3.230	—	3.230	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.320	2.380	—	2.380	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	350	350	—	350	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.170	3.230	—	3.230	

35. Przemysł. I. Szkoła przemysłowa uzupełniająca w śródmieściu.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
	K	o	r	o	n
				y	
Subwencye:					
a) od gminy	600	600	—	600	
b) od Rady powiatowej	600	600	—	600	
c) od Rządu	1.136	1.136	—	1.136	
d) z funduszu krajowego	1.137	1.137	—	1.137	
Razem	3.473	3.473	—	3.473	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
b) nauka	2.593	2.593	—	2.593	
2. Środki naukowe	320	320	—	320	
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	3.473	3.473	—	3.473	

36. Przemysł. II. Szkoła przemysłowa uzup. na przedmieściu lwowskiem.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	400	600	—	600
b) od Kasy oszczędności	200	200	—	200
c) od Rządu	1.294	1.234	—	1.234
d) z funduszu krajowego	1.294	1.234	—	1.234
Razem	3.188	3.268	—	3.268

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.388	2.388	—	2.388	
2. Środki naukowe	320	320	—	320	
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	3.188	3.268	—	3.268	

37. Rzeszów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie:
	K	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	

K o r o n y

Subwencye:

a) od gminy	240	260	—	260	Oprócz tego kosztu usługi, opału i oświetlenia wynoszące około 400 K. ponosi gmina.
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Kasy oszczędności	100	100	—	100	
d) z fund. Towarnickiego	300	300	—	300	
e) od Izby handl. przemysł.	200	200	—	200	
f) od Rządu	1.310	1.300	—	1.300	
g) z funduszu krajowego	1.310	1.300	—	1.300	
Razem	3.660	3.660	—	3.660	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	500	500	—	500	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.410	2.410	—	2.410	

2. Środki naukowe	600	600	—	600	
3. Potrzeby administracyjne	150	150	—	150	

Razem 3.660 3.660 — 3.660

38. Sambor. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	300	300	—	300	Gmina obowiązana jest do bezpłatnego dostarczania lokalu, opału, oświetlenia i usługi, a nadto przyczyniać się ma subwencją roczną w kwocie 200 K. (LW. 48.423 1890).
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Rządu	1.467	1.467	—	1.467	
d) z funduszu krajowego	1.467	1.467	—	1.467	
Razem	3.434	3.434	—	3.434	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	520	520	—	520	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin
b) nauka	2.534	2.534	—	2.534	

2. Środki naukowe	260	260	—	260	
3. Wydatki administracyjne	120	120	—	120	

Razem 3.434 3.434 — 3.434

39. Sanok. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		
	K	o	r	o	n
				y	

Subwencye:

a) od gminy	738	738	—	738
b) od Rządu	1.151	1.151	—	1.151
c) z funduszu krajowego	1.151	1.151	—	1.151
Razem	3.040	3.040	—	3.040

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.240	2.240	—	2.240
2. Środki naukowe	240	240	—	240
3. Wydatki administracyjne	160	160	—	160

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

Razem	3.040	3.040	—	3.040
-----------------	-------	-------	---	-------

40. Sądowa Wisznia. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	100	100	—	100
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100
c) od Rządu	1.350	1.360	—	1.360
d) z funduszu krajowego	1.350	1.360	—	1.360
Razem	2.900	2.920	—	2.920

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	300	300	—	300
b) nauka	2.380	2.380	—	2.380
2. Środki naukowe	200	200	—	200
3. Wydatki administracyjne	20	40	—	40

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

Więcej wedle potrzeby.

Razem	2.900	2.920	—	2.920
-----------------	-------	-------	---	-------

41. Stanisławów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :
	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem		
K o r o n y					

Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600	W myśl uchwały Rady powiatowej z dnia 14. października 1891 l. 1885 (LW. 45.870/91).
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Kasy oszczędności	200	100	—	100	
d) od Rządu	1.945	2.330	—	2.330	
e) z funduszu krajowego	2.665	2.430	—	2.430	
Razem	5.610	5.660	—	5.660	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
b) nauka	4.560	4.560	—	4.560	
2. Środki naukowe	400	400	—	400	Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	50	100	—	100	
Razem	5.610	5.660	—	5.660	

42. Stary Sącz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600	
b) od Rady powiatowej w Nowym Sączu	300	300	—	300	
c) od Izby handlowo-przemy- słowej w Krakowie	200	200	—	200	
d) od Rządu	891	891	—	891	
e) z funduszu krajowego	891	891	—	891	
Razem	2.882	2.882	—	2.882	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby, obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.042	2.042	—	2.042	
2. Środki naukowe	240	240	—	240	
3. Wydatki administracyjne	200	200	—	200	
Razem	2.882	2.882	—	2.882	

43. Stryj. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K o r o n y			

Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200
c) od Tow. zaliczkowego	200	200	—	200
d) od Zarz. c. k. kolei państw.	400	400	—	400
e) od Rządu	1.110	1.110	—	1.110
f) z funduszu krajowego	1.110	1.110	—	1.110
Razem	3.620	3.620	—	3.620

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	500	500	—	500
b) nauka	2.520	2.520	—	2.520
2. Środki naukowe	500	500	—	500
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100
Razem	3.620	3.620	—	3.620

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

44. Tarnopol. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye

a) od gminy	1.206	1.306	—	1.306
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200
c) z Izby handl. w Brodach	200	200	—	200
d) od Rządu	870	842	—	842
e) z funduszu krajowego	870	842	—	842
Razem	3.346	3.390	—	3.390

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.540	2.540	—	2.540
2. Środki naukowe	200	300	—	300
3. Wydatki administracyjne	206	150	—	150
Razem	3.346	3.390	—	3.390

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

Wedle potrzeby.

45. Tarnów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie:	
	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem			
	K	o	r	o	n	y
Subwencye:						
a) od gminy	800	800	—	800		
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400		
c) od Kasy oszczędności	300	75	—	75		
d) od Izby handl.-przem.	300	300	—	300		
e) od Rządu	1.070	1.545	—	1.545		
f) z funduszu krajowego	1.070	1.770	—	1.770	Więcej z powodu otwarcia kursu han- dlowego.	
Razem	3.940	4.890	—	4.890		

Rozchód.

1. Płaca:						
a) kierownictwo	600	600	—	600		
b) nauka	2.920	3.590	—	3.590		Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Środki naukowe	300	500	—	500		} Więcej wedle potrzeby.
3. Wydatki administracyjne	120	200	—	200		
Razem	3.940	4.890	—	4.890		

46. Tarnobrzeg. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:						
a) od gminy	200	200	—	200		
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400		
c) od JW. Zdzisława hr. Tar- nowskiego	200	200	—	200		
d) od Rządu	815	815	—	815		
e) z funduszu krajowego	815	815	—	815		
Razem	2.430	2.430	—	2.430		

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownictwo	300	300	—	300		
b) nauka	1.830	1.830	—	1.830		Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	200	—	200		
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100		
Razem	2.430	2.430	—	2.430		

47. Wadowice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :		
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem			
		K	o	r	o	n	y

Subwencye:

a) od gminy	800	800	—	800
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200
c) od Kasy oszczędności	400	400	—	400
d) od Rządu	968	968	—	968
e) z funduszu krajowego	968	968	—	968
Razem	3.336	3.336	—	3.336

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.636	2.636	—	2.636
2. Środki naukowe	200	200	—	200
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100
Razem	3.336	3.336	—	3.336

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

48. Wieliczka. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	800	800	—	800
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100
c) od Rządu	940	1.190	—	1.190
d) z funduszu krajowego	943	1.190	—	1.190
Razem	2.783	3.280	—	3.280

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.013	2.280	—	2.280
2. Środki naukowe	270	500	—	500
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100
Razem	2.783	3.280	—	3.280

Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
Więcej wedle potrzeby.

49. Złoczów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :
	prelimi- nowano	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
K o r o n y					

Subwencye:

a) od gminy	200	200	—	200
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300
c) od Izby handlowej	300	300	—	300
d) od Rządu	1.025	1.145	—	1.145
e) z funduszu krajowego	1.025	1.145	—	1.145
Razem	2.850	3.090	—	3.090

Rozchód.

1. płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.150	2.290	—	2.290

Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

2. Środki naukowe	200	300	—	300
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100
Razem	2.850	3.090	—	3.090

Więcej wedle potrzeby.

50. Żółkiew. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400
c) od Rządu	874	874	—	874
d) z funduszu krajowego	874	874	—	874
Razem	2.748	2.748	—	2.748

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	300	300	—	300
b) nauka	2.048	2.048	—	2.048

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

2. Środki naukowe	260	260	—	260
3. Potrzeby kancelaryjne	140	140	—	140
Razem	2.748	2.748	—	2.748

51. Żywiec. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	W roku 1903 prelimi- nowano	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K o r o n y			

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400	Rada gminna uchwałą z dnia 29 listo- pada 1895 obowiązała się dostarczyć bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi tudzież przyczyniać się do kosztów utrzymania kwotą 400 Koron rocznie [LW. 27.040/96]. ad b). Na mocy zobowiązania z dnia 28 lutego 1896 L. 239 [LW. 27.040/96].
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Izby handlowo-przemy- słowej w Krakowie	200	200	—	200	
d) od Rządu	1.210	1.210	—	1.210	
e) z funduszu krajowego	1.210	1.210	—	1.210	
Razem	3.220	3.220	—	3.220	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.400	2.400	—	2.400	
2. Środki naukowe	300	300	—	300	
3. Wydatki administracyjne	120	120	—	120	
Razem	3.220	3.220	—	3.220	

II. Szkoły fachowe i warsztaty naukowe.

A. Szkoły dla wyrobów z drzewa i łożyny.

52. Czerwona Wola. Szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.			Razem	Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne			
— Zapas kasowy z r. 1901.	—	449	—	—	—		
— Zasiłki na zapomogi uczniów	—	400	—	—	—		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	2.300	1.593	2.300	—	2.300		
— Za sprzedany materiał	—	822	—	—	—		
2. Subwencye :							
a) od Rady powiatowej	400	400	200	—	200		
b) od c. k. Rządu	2.000	2.000	2.200	—	2.200		
c) z funduszków krajowych	2.400	2.400	2.400	—	2.400	Jak na rok 1903.	
Razem	7.100	8.064	7.100	—	7.100		
Rozchód.							
1. Płace :							
a) instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200		
b) kosztu nadzoru	300	228	300	—	300		
c) remuneracye	—	240	—	—	—		
— Utrzymanie lokalu	—	—	—	—	—	Lokalu dostarcza bezpłatnie J. O. Książę Jerzy Czartoryski.	
2. Opał	380	418	380	—	380		
3. Oświetlenie	100	64	100	—	100		
4. Materiał surowy	1.800	2.602	1.800	—	1.800		
5. Farba, trzcina, gwoździe etc.	400	284	400	—	400		
6. Wynagrodzenie uczniów	790	535	690	—	690	Mniej na podstawie wynikłości za r. 1902.	
7. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	150	112	150	—	150		
8. Wydatki kancelaryjne	80	46	80	—	80		
9. Rozmaite inne wydatki	300	447	300	—	300		
10. Na zapomogi uczniom i przy- bory dla abiturientów	1.600	1.494	1.700	—	1.700	Więcej wedle potrzeby.	
Zapasy kasowy na r. 1903	—	394	—	—	—		
Razem	7.100	8.064	7.100	—	7.100		

53. Rudki. Szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.			Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne			
K o r o n y							
1. Ze sprzedaży wyrobów .	4.000	3.640	4.000	—	4.000		
2. Subwencye:							
a) od Rady powiatowej .	610	670	610	—	610		Wliczono tu dobrowolne zobowiązania pp. Mieczysława Le- wickiego, hr. K. Lanckoroń- skiego, Ludwika hr. Brückma- na i Albina Rayskiego. Więcej głównie z powodu wsta- wienia kredytu na dojazdy do Milczyc.
b) „ c. k. Rządu .	1.200	1.000	1.200	—	1.200		
c) z funduszków krajowych	962	1.424	1.002	—	1.002		
Razem	6.772	6.734	6.812	—	6.812		

Rozchód.

1. Płace:							
a) instruktor	1.440	1.440	1.440	—		1.440	
b) administrator	300	300	300	—		300	
c) przodownik	120	—	120	—		120	
d) instruktorowi na koszt do- jazdu do Milczyc	—	—	100	—		100	Kredyt potrzebny powodu na no- wo rozpoczętej produkcji w Milczycach.
2. Wynajem i utrzymanie lokalu	100	182	150	—		150	Więcej wedle potrzeby. Lokalu dostarcza JW. hr. Felicja Fre- drowa za rocznym czynszem 10 K., a reszta wstawionego kre- dytu służy na utrzymanie lo- kalu.
3. Opał	240	310	300	—		300	
4. Oświetlenie	50	51	50	—		50	
5. Usługa	72	72	72	—		72	ad 3). Więcej wedle potrzeby.
6. Materyał	1.600	1.807	2.000	—		2.000	} Wedle potrzeby odpowiednie do poz. 1 doch.
7. Wynagrodzenie uczniów . . .	2.000	1.501	1.800	—		1.800	
8. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	200	38	200	—		200	
9. Wydatki kancelaryjne i por- torya	50	41	50	—		50	
10. Rozmaite inne wydatki . . .	200	128	230	—		230	Więcej wedle potrzeby.
— Na kulturę łożyny	400	364	—	—		—	Odpada kredyt na zaprowadzenie własnej kultury łożyny.
— Zaliczka zwrotna udzielona Komitetowi na dalsze przepro- wadzenie kultury łożyny . . .	—	500	—	—		—	
Razem . . .	6.772	6.734	6.812	—		6.812	

54. Dynów. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wy- nikłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.				Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne				
					K	o		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	300	121	600	—	600	Więcej z powodu rozwoju szkoły.		
2. Subwencye:								
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina zobowiązała się uchwałą rady z dnia 13. sierpnia 1899 l. 762 poz. IV. (LW. 74.677/901) do dostarczania przez lat 6. budynku, oświetlenia, opału i usługi.		
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	ad 2a) Rada powiatowa uchwałą z dnia 23. czerwca 1900 zobo- wiązała się dawać przez lat 6. po 200 K. rocznie.		
b) od Tow. zaliczkowego	100	—	100	—	100			
c) od c. k. Rządu	1.000	400	1.000	—	1.000			
d) z funduszy krajowych	1.420	674	580	600	1.180	Mniej z powodu większych do- chodów ze sprzedaży wyrobów.		
Razem	3.020	1.395	2.480	600	3.080			

Rozchód.

1. P ł a c e:						
a) instruktor: płaca	. . .	1.080	973	1.080	—	1.080
b) administrator	. . .	200	40	200	—	200
2. Utrzymanie lokalu	. . .	—	—	100	—	100
3. Materiał	1.000	123	400	600	1.000
4. Wynagrodzenie uczniów	. . .	300	—	200	—	200
5. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	300	86	300	—	300
6. Rozmaite inne wydatki	. . .	140	173	200	—	200
Razem		3.020	1.395	2.480	600	3.080

Kredyt ten wstawia się na biele-
lenie sal i utrzymanie czystości
w budynku.

Kredyt nadzwyczajny wstawia się
na zakupno potrzebnego ma-
teryału zapasowego.

Wedle potrzeby.

Więcej wedle potrzeby.

55. Dżurów. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.			Razem	Uzasadnienie:	
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne				
			K	O	R	O	N	Y
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.800	1.681	1.800	—	—	1.800		
2. S u b w e n c y e :								
a) od Rady powiatowej	300	8	300	—	—	300	W myśl uchwały Rady powiato- wej w Śniatynie z dnia 24 marca 1892 (LW. 16.391/92), która oprócz 300 K. dostarcza pomieszczenia dla szkoły i po- mieszkania dla instruktora.	
b) od c. k. Rządu	1.000	1.000	1.000	—	—	1.000		
c) z funduszków krajowych	1.200	1.211	850	350	—	1.200		
Razem	4.300	3.900	3.950	350	—	4.300	Jak za r. 1903.	

Rozchód.

1. P ł a c e :

Instruktor	1.200	1.200	1.200	—	—	1.200		
2. Utrzymanie lokalu	150	42	200	—	—	200	Lokalu dostarcza bezpłatnie Wy- dział powiatowy, a wstawiony kredyt potrzebny jest na utrzy- manie lokalu.	
3. Opał	140	142	140	—	—	140		
4. Oświetlenie	50	26	50	—	—	50		
5. Usługa	60	—	60	—	—	60		
6. Materiał	1.400	796	1.000	350	—	1.350	Mniej wedle potrzeby.	
7. Wynagrodzenie uczniów	800	983	800	—	—	800		
8. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	300	9	300	—	—	300		
9. Rozmaite wydatki admini- stracyjne i kancelaryjne	200	118	200	—	—	200		
— Na pokrycie reszty kosztów utrzymania ubogich uczniów	—	584	—	—	—	—		
Razem	4.300	3.900	3.950	350	—	4.300		

56. Jurków. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wy- nikłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
K o r o n y						
cedaży wyrobów szkol-	600	258	1.500	—	1.500	Więcej z powodu rozwoju szkoły.
ncje:						
gminy Tworkowa	20	—	20	—	20	Na mocy uchwały z dnia 6. paź- dziernika 1898.
Rady powiatowej	600	600	600	—	600	W myśl zobowiązania Rady po- wiatowej z dnia 9. stycznia 1901 r. L. 5202/00. (LW. 61 443/01)
. k. Rządu	1.000	400	1.000	—	1.000	
nduszów krajowych	1.010	1.396	410	600	1.010	Jak na rok 1903.
Razem	3.250	2.654	3.530	600	4.130	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor fachowy	1.080	1.080	1.200	—	1.200	Więcej z powodu zwiększonych czynności.
b) administrator	200	150	200	—	200	
2. Utrzymanie lokalu	—	—	80	—	80	Na mocy deklaracyi z dnia 24. maja 1901 r. (LW. 61.443/01) JW. Adam br. Marasse do- starczać ma bezpłatnie, lokalu, usługi, 2 sęgi drzewa i 20 li- trów nafty, które nie wystarczają.
3. Materiał	1.000	318	1.000	600	1.600	Więcej z powodu wstawienia kre- dytu nadzwyczajnego na dalsze zakupno potrzebnego materiału zapasowego.
4. Wynagrodzenie uczniów	600	133	500	—	500	Wedle potrzeby.
5. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	200	51	300	—	300	
6. Rozmaite inne wydatki	150	122	250	—	250	
— Zaliczka Komitetowi na ma- teriał zapasowy	—	800	—	—	—	
Razem	3.230	2.654	3.530	600	4.130	

57. Leżajsk. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903.	Wy- nikłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
	K o r o n y					
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	1.000	—	1.000	
2. Subwencje:						
a) od gminy	—	—	200	—	200	ad 2 a) Rada gminna aktem notaryalnym z dnia 13. stycznia 1903 L. R. 16.975 (L. W. 97.049/902) zobowiązała się do bezpłatnego dostarczania pomieszczenia dla szkoły i pomieszkania dla instruktora tudzież do płacenia 200 K. rocznie gotówką. ad 2 b). Rada powiatowa w Łańcucie aktem notaryalnym z dnia 27. grudnia 1902 L. R. 2.637 zobowiązała się do płacenia zasiłku rocznego w kwocie 200 K. na czas istnienia szkoły. ad 2 c). Kasa zaliczkowa i oszczędności w Łańcucie aktem notaryal. z dnia 27. grudnia 1902 L. R. 2.638 zobowiązała się do płacenia zasiłku rocznego 100 K. na czas istnienia szkoły. ad 2 e). Mniej z powodu przeprowadzenia całkowitej organizacji szkoły i uwzględnienia subwencji czynników interesowanych.
b) od Rady powiatowej	—	—	200	—	200	
c) od kasy zaliczkowej	—	—	100	—	100	
d) od c. k. Rządu	—	—	600	—	600	
e) z funduszków krajowych	2.850	—	892	400	1.292	
Razem	2.850	—	2.992	400	3.392	
Rozchód.						
1. Płace:						
a) instruktor	2.850	—	1.080	—	1.080	Wedle potrzeby.
b) administrator		—	200	—	200	
2. Utrzymanie lokalu		—	50	—	50	
3. Opał		—	140	—	140	
4. Oświetlenie		—	50	—	50	
5. Usługa		—	72	—	72	Kredyt nadzwyczajny wstawia się na zakupno materiału zapasowego.
6. Materiał		—	600	400	1.000	
7. Wynagrodzenie uczniów		—	400	—	400	
8. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza		—	200	—	200	Wedle potrzeby.
9. Rozmaite inne wydatki		—	200	—	200	
Razem	2.850	—	2.992	400	3.392	

58. Niżniów. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1903	Wy- nikłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nad- zwyczaj- ne		
		K o r o n y				
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	2.200	2.492	2.500	—	2.500	Więcej z powodu rozwoju szkoły.
— Zwrot zaliczki na łozę z r. 1901	—	100	—	—	—	
2. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	
a) od Rady powiatowej	500	500	500	—	500	Wydział powiatowy deklaracyą z dnia 8. października 1901 r. L. 3228/00 (LW. 71011/00) zobowiązał się dawać coroczną subwencję w kwocie 500 K. Mniej z powodu preliminowanych większych dochodów ze sprzedaży wyrobów.
b) od c. k. Rządu	1.400	1.000	1.300	—	1.300	
c) z funduszków krajowych	1.420	843	1.370	—	1.370	
Razem	5.520	4.935	5.670	—	5.670	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
b) administrator	240	200	240	—	240	
c) katecheci	160	107	160	—	160	
d) nauczyciel rachunków i rysunków	240	—	240	—	240	
2. Wynajem budynku	500	500	500	—	500	Pomieszczenia dla szkoły dostar- cza bezpłatnie WP. Jan Urbań- ski. Wstawiony zaś kredyt słu- ży jako II rata na pokrycie kosztów adaptacji budynku, gdyż rozporządzeniem do LW. 17114/01 przyrzeczono opłacać Wydziałowi pow. przez 6 lat po 500 K. rocznie za ułoko- wanie szkoły. ad 3). Mniej wedle potrzeby.
3. Utrzymanie budynku	100	—	50	—	50	
4. Opał	440	479	440	—	440	
5. Oświetlenie	60	79	60	—	60	
6. Usługa	90	43	90	—	90	
7. Materyał	1.200	1.212	1.300	—	1.300	
8. Wynagrodzenie uczniów	800	981	1.000	—	1.000	} Więcej odpowiednio do poz. 1 doch.
9. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	250	31	250	—	250	
10. Różne inne wydatki	240	103	140	—	140	Mniej wedle potrzeby.
Razem	5.520	4.935	5.670	—	5.670	

59. Siedlec. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.			Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne			
K o r o n y							
Przebież wyrobów szkol-	1.200	1.058	1.400	—	1.400	Więcej z powodu rozwoju szkoły i wzrostu produkcji.	
z r. 1901 na urzą-	—	400	—	—	—		
e n c y e:							
Rady powiatowej	400	400	400	—	400	Rada powiatowa w Bochni uchwałą z dnia 14. lipca 1899 L. 1.636 obowiązała się przez 6 lat da- wać poczynsz od r. 1900 co- rocznie na utrzymanie szkoły 400 K. (LW. 2.770/1900).	
k. Rządu	1.000	800	1.000	—	1.000		
nduszków krajowych	1.080	879	440	600	1.040	Mniej wedle potrzeby.	
Razem	3.680	3.537	3.240	600	3.840		

Rozchód.

1. Płace:

a) instruktor	1.080	960	1.200	—	1.200		Więcej z powodu rozwoju szkoły i większego zajęcia.
b) administrator	240	200	240	—	240		
— Lokal, opał, oświetlenie i usługa	—	—	—	—	—		Lokal, opał, oświetlenia i usłu- gi dostarcza bezpłatnie gmina- w myśl uchwały Rady gmin- nej z dnia 31. sierpnia 1898 (LW. 2.770/1900).
2. Materiał	1.000	1.456	800	600	1.400		Więcej z powodu wstawienia kre- dytu nadzwyczajnego na za- kupno materiału zapasowego.
3. Wynagrodzenie uczniów	600	477	600	—	600		
4. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	360	16	200	—	200		Mniej z powodu, iż odpada kre- dyt na maszynę do robienia taśm tndzież na wzory i modele.
5. Różne wydatki administra- cyjne i kancelaryjne	150	128	200	—	200		Więcej wedle potrzeby.
— Na kurs starszych robotników	250	—	—	—	—		Odpada jako kredyt nadzwyczajny.
— Zaliczka Komitetowi na zaku- pno łoża	—	300	—	—	—		
Razem	3.680	3.537	3.240	600	3.840		

60. Warzyce. Krajowa szkoła koszykarska.

(przeniesiona ze Skołyszyna)

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wy- nikłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nad- zwyczaj- ne		
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	600	—	600	W tej wysokości z powodu iż szkoła otwartą została dopiero z rokiem szk. 1903/4.
2. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej . . .	—	—	240	—	240	
b) datek WP. Władysława Rie- gera	—	—	50	—	50	
c) od c. k. Rządu	—	—	1.600	—	1.600	
d) z funduszków krajowych . .	—	—	1.660	600	2.260	Wedle potrzeby jak niżej.
Razem	—	—	4.150	600	4.750	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	—	—	1.200	—	1.200	Jak dotychczas w szkole sko- łyszyńskiej.
b) nauczyciel przedmiotów po- mocniczych	—	—	360	—	360	
c) administrator	—	—	240	—	240	
2. Wynajem lokalu	—	—	600	—	600	Na podstawie umowy z właścicie- lem Warzyc WP. Władysławem Riegerem.
3. Opał	—	—	200	—	200	
4. Oświetlenie	—	—	70	—	70	Jak dotychczas w Skołyszynie
5. Usługa	—	—	180	—	180	
6. Materiał	—	—	400	600	1.000	
7. Wynagrodzenie uczniów . .	—	—	200	—	200	Kredyt nadzwyczajny wstawia się na zakupno materiału zapaso- wego. Odpowiednio do poz. 1 doch.
8. Środki naukowe	—	—	100	—	100	
9. Uzupełnienie inwentarza . .	—	—	200	—	200	Jak dotychczas w Skołyszynie.
10. Różne wydatki admini- stracyjne i kancelaryjne . .	—	—	400	—	400	
Razem	—	—	4.150	600	4.750	

61. Wielowieś. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wy- nikłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Bazem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.600	1.347	1.800	—	1.800	Więcej z powodu rozwoju szkoły.
— Rozmaite drobne	—	34	—	—	—	
— Zaliczka na sprzęty i narzę- dzia z r. 1901	—	340	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od gminy	100	100	100	—	100	Gmina zobowiązała się uchwałą rady z dnia 25. marca 1901 dostarczać dla szkoły budynek z ogródkiem i drewnianą tu- dzież po 100 K. rocznie (L.W. 66.576/901.) ad 2 b) Wydział powiatowy u- chwalał rady z dnia 27. marca 1901 (L.W. 66.576/901) zobo- wiązał się na cały czas istnie- nia szkoły płacić na utrzyma- nie po 200 K. rocznie. ad d) Mniej z powodu prelimino- wania większych dochodów ze sprzedaży wyrobów.
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	1.000	—	1.000	—	1.000	
d) z funduszy krajowych	1.662	2.494	862	350	1.212	
Razem	4.562	4.515	3.962	350	4.312	
Rozchód.						
1. Płace:						
a) instruktor:						
a) płaca	1.200 K.					
b) dod. na mieszk. 200 „	1.400	1.400	1.400	—	1.400	
b) administrator	200	150	200	—	200	
2. Utrzymanie lokalu	450	—	100	—	100	Mniej z powodu iż odpada kre- dyt nadzwyczajny na wybudo- wanie szopy na skład materya- łów i restaurację budynku. ad 3) JW. Zdzisław hr. Tarno- wski zobowiązał się deklaracją z dnia 8. kwietnia 1901 dostar- czać dla szkoły przez lat 10 po- sągi drzewa łupanego mię- kiego na miejscu w lesie tu- dzież po 10 kóp rocznie wika- ny na pniu w kępach. ad 6) Kredyt nadzwyczajny wsta- wia się na zakupno materya- łowego.
3. Opał	140	107	100	—	100	
4. Oświetlenie			60	—	60	
5. Usługa	72	39	72	—	72	
6. Materiał z dostawą	1.200	1.062	1.000	350	1.350	
7. Wynagrodzenie uczniów	800	962	800	—	800	Wedle potrzeby.
8. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	200	154	100	—	100	
9. Rozmaite inne i wydatki kan- celaryjne	100	241	130	—	130	
— Zaliczka Komitetowi na na- rządza i materiały	—	400	—	—	—	
Razem	4.562	4.515	3.962	350	4.312	

62. Wojsław. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wy- nikłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.			Razem	Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne			
			K o r o n y				
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.600	1.601	1.600	—	—	1.600	
— Rozmaite zwroty	—	4	—	—	—	—	
— Zaliczka z r. 1901 na materyał	—	400	—	—	—	—	
2. Subwencye :							
a) od Rady powiatowej	400	—	400	—	—	400	W myśl uchwały Rady powiato- wej w Śniatynie z dnia 17 sierpnia 1896, L. 966 (L. W. 54.044/96). Oprócz gotówki w kwocie 100 K. dostarcza WP. Sękowski lokalu, opału, oświetlenia i usługi. Jak na r. 1903.
b) od Wnego Pana Stefana Sękowskiego	100	—	100	—	—	100	
c) od c. k. Rządu	1.200	1.200	1.200	—	—	1.200	
d) z funduszków krajowych	860	447	860	—	—	860	
Razem	4.160	3.652	4.160	—	—	4.160	
Rozchód.							
1. Płace :							
a) instruktor	1.080	840	1.080	—	—	1.080	
b) administrator	200	200	200	—	—	200	
c) nauczyciel pomocniczy ry- sunków	240	210	240	—	—	240	
2. Wynajem lokalu	320	—	320	—	—	320	
3. Oświetlenie oraz dowóz i rą- banie drzewa	200	236	200	—	—	200	
4. Usługa	120	72	120	—	—	120	
5. Materyał	1.000	924	1.000	—	—	1.000	
6. Wynagrodzenie uczniów	600	409	600	—	—	600	
7. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	200	93	200	—	—	200	
8. Rozmaite inne wydatki	200	268	200	—	—	200	
— Zaliczka Komitetowi na za- kupno materyału	—	400	—	—	—	—	
Razem	4.160	3.652	4.160	—	—	4.160	

63. Zator. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	2.400	2.492	2.500	—	2.500	Wiecej na podstawie wynikłości za r. 1902.
2. S u b w e n c y e :						
a) od gminy	360	360	360	—	360	
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
d) z funduszków krajowych	1.046	1.059	1.040	—	1.040	Mniej wedle potrzeby.
Razem	5.206	5.311	5.300	—	5.300	

Rozchód.

1. P ł a c e :						
a) instruktor	1.200	1.080	1.200	—	1.200	
b) pomieszkanie dla instru- ktora	156	156	180	—	180	Wiecej z powodu podwyższenia czynszu.
c) administrator	240	200	240	—	240	
d) nauczyciel rysunków i ra- chunkowości	240	—	240	—	240	
2. Wynajem lokalu	540	540	540	—	540	Na podstawie kontraktu zawar- tego do r. 1904 włącznie z wła- ścicielem domu (LW. 17600 1901 r.).
3. Opał	130	45	110	—	110	
4. Oświetlenie	50	44	50	—	50	ad 3 i 5. Wedle potrzeby.
5. Usługa	30	2	20	—	20	
6. Materyał	1.000	1.428	1.200	—	1.200	} Odpowiednio do poz 1. doch.
7. Wynagrodzenie uczniów	1.400	1.553	1.300	—	1.300	
8. Środki naukowe	100	38	100	—	100	
9. Uzupełnienie inwentarza	20	3	20	—	20	
10. Rozmaite inne i wydatki kancelaryjne	100	222	100	—	100	
Razem	5.206	5.311	5.300	—	5.300	

64. Grybów. Krajowy naukowy warsztat kołodziejski.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie :		
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne				
			K	o	r	o	n	y

1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	6.400	7.039	7.000	—	7.000	Więcej na podstawie wynikłości za rok 1902.
— Zwrot zaliczki z r. 1901	—	20	—	—	—	
2. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie lo- kalu opału oświetlenia i u- sługi.
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
b) od c. k. Rządu	3.200	3.000	3.500	—	3.500	Więcej z powodów jak niżej.
c) z funduszków krajowych	2.640	4.272	2.980	—	2.980	
Razem	12.440	14.531	13.680	—	13.680	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik:						
α) płaca	1.800	K.				
β) dodatek na mieszkanie	300	n				
b) przodownik kowalski	2.000	1.500	2.100	—	2.100	Więcej z powodu potrzeby za- mianowania stałego kierownika z poborami jak obok. ad c, e. Więcej celem utrzymania odpowiednich sił.
c) przodownik kołodziejski	1.080	1.080	1.200	—	1.200	
d) pomocnik kołodziejski	840	800	840	—	840	
e) pomocnik kowalski	600	—	720	—	720	
f) administrator	480	480	480	—	480	
g) nauczyciel nauk dopełnia- jących	460	458	460	—	460	
h) katecheta	100	100	100	—	100	
2. Utrzymanie lokalu	—	—	240	—	240	Wstawia się na wydatki nieprze- widziane w dotychczasowym starym budynku.
— Opał i usługa	—	150	—	—	—	
3. Materiał kołodziejski i dost.	1.600	127	1.600	—	1.600	
4. Zakupno żelaza	2.000	2.398	2.000	—	2.000	
5. „ węgla i koksu	400	503	600	—	600	Więcej stosownie do poz. 1 doch.
6. Wyplatanie, lakierowanie i tapicerowanie wózków	300	976	500	—	500	
7. Wynagrodzenie uczniów za robotę	1.800	1.659	1.800	—	1.800	
8. Środki naukowe	240	179	240	—	240	
9. Narzędzia warsztatowe	200	301	200	—	200	
10. Ubezpieczenie od ognia in- wentarza i budynków	100	95	100	—	100	
11. Rozmaite wydatki	240	725	500	—	500	
— Restauracja budynku zakła- dowego	—	3.000	—	—	—	Więcej na podstawie wynikłości za rok 1902.
Razem	12.440	14.531	13.680	—	13.680	

65. Grzymałów. Krajowy naukowy warsztat kołodziejski.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	7.000	7.130	7.000	—	7.000	
— Zwrot zaliczki fund. styp. z r. 1901	—	83	—	—	—	
— Rozmaite inne	—	32	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	1.000	—	1.000	—	1.000	
b) od c. k. Rządu	3.400	3.400	3.400	—	3.400	
c) z funduszków krajowych	5.180	2.614	3.180	—	3.180	Mniej, z powodu, iż odpada kre- dyt nadzwyczajny na budowę szopy, lakierni i studni.
Razem	16.580	13.259	14.580	—	14.580	
Rozchód.						
1. Płace:						
a) instruktor kierujący i na- uczyciel rysunków	1.320	1.200	1.800	—	1.800	Więcej z powodu potrzeby za- mianowania odpowiedniego dla warsztatu kierownika.
b) instruktor kowalski	1.200	1.080	1.200	—	1.200	
c) przodownik kołodziejski	1.080	1.080	1.200	—	1.200	Więcej celem utrzymania odpow- iedniej siły.
d) pomocnik kowalski	840	96	840	—	840	
e) administrator						
α) płaca 1.200 K.						
β) dodat. na mie- szkanie 200 „	1.400	1.200	1.400	—	1.400	
f) nauczyciel nauk dopełn.	330	330	330	—	330	
g) katecheta	100	—	100	—	100	
— Utrzymanie lokalu	200	365	—	—	—	Odpada kredyt na roboty adaptar- cyjne.
2. Opał	140	81	140	—	140	
3. Oświetlenie	100	59	100	—	100	
4. Usługa	264	264	264	—	264	
5. Materiał kołodziejski	800	515	1.200	—	1.200	
6. Zakupno żelaza	2.000	1.417	1.500	—	1.500	
7. „ koks	500	342	400	—	400	
8. Lakiernik, tapicer i materiały	2.500	2.784	2.500	—	2.500	
9. Uczniom za robotę	1.000	633	800	—	800	
10. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	350	651	350	—	350	
11. Ubezpieczenie budynków wła- snych, materiałów i inwenta- rza	56	55	56	—	56	
12. Rozmaite inne wydatki	400	307	400	—	400	
— Na budowę szopy, lakierni i studni	2.000	—	—	—	—	
— Zaliczka zarządowi warsztatu na materiał drzewny	—	800	—	—	—	
Razem	16.580	13.259	14.580	—	14.580	

66. Kamionka strumiłowa. Krajowa szkoła kołodziejska i ciesielska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
			K o r o n y			
Z sprzedaży wyrobów szkoł-						
kołodziejsko-kowalskich .	10.000	8.837	9.000	—	9.000	Mniej na podstawie wynikłości za r. 1902.
ciesielskich	300	446	500	—	500	
bednarskich	—	17	—	—	—	
Subwencye:						
od c. k. Rządu	3.600	3.200	3.600	—	3.600	Więcej z powodu mniejszych do- chodów ze sprzedaży wyrobów i podwyższenia płac instrukto- rom.
z funduszy krajowych .	10.670	9.284	11.900	—	11.900	
Razem	24.570	21.784	25.000	—	25.000	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik:						
α) płaca	3.600 K.					
β) I. dod. pięciol. . . .	300 "					
γ) dodatek na mieszkanie	600 "	4.450	3.600	4.500	—	4.500
b) nauczyciel fachowy rysun- ków i nauki dopełniający	2.400	2.400	2.400	—	2.400	Więcej z powodu wstawienia całorocznego I dodatku pięcioletniego w kwocie 300 K, który kierownik pobiera od 1. marca 1903 r.
c) instruktor kołodziejski .	1.200	1.200	1.440	—	1.440	
d) instruktor ciesielstwa .	1.200	1.200	1.440	—	1.440	Więcej z powodu znacznego wzrostu czynności i długoletniej służby.
e) majster kowalski . . .	1.440	1.440	1.840	—	1.840	
f) przodownik kołodziejski .	840	—	840	—	840	
g) pomocnik kowalski . . .	480	489	480	—	480	
h) " kołodziejski	360		360	—	360	
i) katecheta obrz. rz. kat. .	100	117	100	—	100	
k) " " gr. kat.	100	100	100	—	100	
2. Wynajem budynku . . .	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
3. Opał	240	166	240	—	240	
4. Oświetlenie	200	207	200	—	200	
5. Usługa	240	236	240	—	240	
6. Materiał drzewny z dostawą	1.200	1.082	1.200	—	1.200	
7. Zakupno żelaza z dostawą .	2.800	2.170	2.400	—	2.400	
8. " węgla i koksu	700	811	800	—	800	
9. Uczniom IV. roku za wyro- bednarskie i kołodziejskie .	1.200	1.525	1.500	—	1.500	Stosownie do poz. 1 doch.
10. Za wypłatanie, lakierowanie i tapicerowanie wózków . .	2.500	1.707	2.000	—	2.000	
11. Środki naukowe, przybory do rysowania i pisanja i uzupeł- nienie inwentarza	1.200	1.116	1.200	—	1.200	
12. Ubezpieczenie budynków i in- wentarza	120	219	120	—	120	
13. Wydatki administracyjne i kancelaryjne	400	799	400	—	400	
Razem	24.570	21.784	25.000	—	25.000	

67. Tłumacz. Krajowy naukowy warsztat kołodziejski.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	4.000	—	6.000	—	6.000	Więcej z powodu otwarcia z ro- kiem szkol. 1903/4 drugiego roku nauki.
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej . . .	1.000	750	1.000	—	1.000	
b) od c. k. Rządu	3.600	1.200	3.600	—	3.600	
c) z funduszków krajowych . .	5.580	8.260	5.720	1.500	7.220	Więcej głównie z powodu wsta- wienia kredytu nadzwyczajnego i podwyższenia płac persona- lowi.
Razem	14.180	10.210	16.320	1.500	17.820	

Rozchód.

Płace:

a) kierownik	2.700	2.916	2.400	—	2.400	Mniej z powodu przyznania w tej wysokości wynagrodzenia.			
b) pomocniczy nauczyciel do rysunków									
α) płaca 1.700 K.									
β) dodatek na mieszkanie 300 „	1.500	—	2.000	—	2.000	Więcej z powodu potrzeby utrzymania sił odpowiednio ukwalifikowanych.			
c) przodownik kołodziejski . .	980	851	1.200	—	1.200	Kredyt ten potrzebny z powodu otwarcia II. roku nauki.			
d) przodownik kowalski . . .	860	750	1.200	—	1.200				
e) pomocnik kołodziejski . . .	—	—	360	—	360	Więcej na podstawie umowy za- wartej z Wydziałem powiatow- ym.			
f) nauczyciel do nauk wie- czornych	480	434	480	—	480				
g) katecheci obu obrządków . .	240	130	240	—	240	Stosownie do poz.: 1 doch. kre- dyt zaś nadzwyczajny wstawia się na dalsze zakupno potrze- bnego suchego materiału za- pasowego.			
2. Wynajem mieszkania dla kie- rownika i przodowników . . .	520	405	540	—	540				
3. Opał	300	454	300	—	300				
4. Oświetlenie	160	71	160	—	160				
5. Usługa	240	340	240	—	240				
6. Materiał drzewny	2.000	1.716	1.200	1.500	2.700				
7. „ żelazny z dostawą	1.400	503	2.400	—	2.400				
8. Węgiel i koks z dostawą . .	400	—	600	—	600				
9. Na wypłatanie, lakierowanie i t. p.	400	3	800	—	800				
10. Wynagrodzenie uczniów . .	800	40	1.000	—	1.000				
11. Środki naukowe	600	446	600	—	600				
12. Uzupełnienie inwentarza . .	200	424	200	—	200				
13. Rozmaite wydatki admini- stracyjne	400	727	400	—	400				
Razem	14.180	10.210	16.320	1.500	17.820				

68. Stanisławów. Krajowa szkoła stolarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wy- nikłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904		Razem	Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
			K o r o n y			
Przebież wyrobów szkol-	6.000	5.924	7.000	—	7.000	Więcej z powodu znacznego roz- szerzenia szkoły.
„ „ „ „ „	—	40	—	—	—	
„ na czynsz za lokal	—	500	—	—	—	
01 „ „ „ „ „	—	500	—	—	—	
encye:						
miny „ „ „ „ „	1.600	1.600	1.600	—	1.600	
ady powiatowej „	200	200	200	—	200	
sy oszczędności „	400	100	200	—	200	Mniej wedle rzeczywistego wpły- wu.
k. Rządu „	4.500	3.000	5.000	—	5.000	
uduszków krajowych „	4.759	8.976	6.530	1.400	7.930	Więcej z powodu rozszerzenia szkoły i regulacji plac perso- nalu jak niżej.
Razem „	17.459	20.340	20.530	1.400	21.930	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik i nauczyciel fa- chowy:						
α) <i>płaca</i>	2.700 K.					
β) <i>dodatek na</i> <i>mieszkanie</i>	600 „					
γ) <i>I dod. pięciol.</i>	200 „	3.467	3.300	3.500	—	3.500
b) nauczyciel snycerstwa	1.080	1.080	1.200	—	1.200	Więcej z powodu wstawienia czarocznego dodatku pięcio- letniego w kwocie 200 kor. który kierownik pobiera od 1. marca 1903 r.
c) werkmistrz stolarstwa	1.080	1.080	1.200	—	1.200	
d) werkmistrz tokarstwa	840	—	1.200	—	1.200	
e) nauczyciel rysunków odrę- cznych	960	960	1.080	—	1.080	ad 1 b, c, d, e, f). Więcej celem utrzymania odpowiednio do roz- szerzenia szkoły odpowiednio ukwalifikowanych sił.
f) nauczyciel pomoc. rysun- ków technicznych	240	240	600	—	600	
g) nauczyciel stylistyki, nie- mieckiego, polskiego i ra- chunków	750	650	750	—	750	
h) pomocnik stolarstwa	840	840	840	—	840	Kredyt ten wstawia się z powodu znacznie więzszonych czyn- ności kierownika.
i) pomocnik kancelaryjny	—	—	360	—	360	
k) katecheci obu obrządków	100	100	100	—	100	
— Wynajem lokalu	—	3.733	—	—	—	
2. Opał	320	308	600	—	600	Więcej z powodu rozszerzenia szkoły.
3. Oświetlenie	250	248	400	—	400	
4. Usługa	432	432	600	—	600	
5. Materiał	1.600	1.394	2.000	—	2.000	Więcej stosownie do poz. 1 doch.
6. Środki pomocnicze warszta- towe (bajcy, okucia, lustra i t. p.)	1.600	1.511	1.600	—	1.600	
7. Wynagrodzenie uczniom za roboty	2.400	2.469	2.800	—	2.800	
8. Środki naukowe dla szkoły i uczniów	600	478	600	400	1.000	Więcej z powodu rozszerzenia szkoły. Kredyt zaś nadzwy- czajny wstawia się na uzu- pełnienie i zakupno nowych narzędzi.
9. Na uzupełnienie inwentarza i zakupno narzędzi	500	575	500	1.000	1.500	
10. Rozmaite inne wydatki	400	942	600	—	600	
Razem	17.459	20.340	20.530	1.400	21.930	

69. Kalwarya. Krajowa szkoła stolarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	3.000	3.684	4.000	—	4.000	Więcej z powodu wzrostu pro- dukcyi i wprowadzenia działu maszynowego.
— Rozmaite	—	38	—	—	—	
2. Subwencye:						
— od gminy	200	—	200	—	200	Gmina obowiązuję się na utrzy- manie szkoły w nowym bu- dynku płaćć rocznie 200 K. Mniej z powodu iż kredyt nad- zwyczajny na budowę szkoły wstawia się pod osobną pozy- cyę do rubr. XII. wydał. fund. kraj. Wydatki więc zwyczajne preliminuje się większe o 470 K. z powodu jak niżej.
a) od c. k. Rządu	4.000	3.500	5.000	—	5.000	
b) z funduszków krajowych	17.600	16.850	8.070	—	8.070	
Razem	24.800	24.072	17.270	—	17.270	

Rozchód.

1. Płace:

a) instruktor kierujący:

α) płaca	2.700 K.						
β) I. dod. pięciol. <u>200 „</u>	2.600	2.600	2.900	—	2.900	Więcej z powodu przypadającego I. dodatku pięcioletniego od dnia 1. stycznia 1904 r.	
b) wermistrz dla stolarstwa maszynowego i tokarstwa .	600	—	900	—	900	Więcej gdyż pierwotnie wydatek był obliczony od 1. września a obecnie wstawia się na prowadzenie warsztatów mechanicznych od 1. lipca 1904.	
c) wekmistrz dla stolarstwa szkolnego meblowego .							
α) płaca	1.200 K.						
β) dod. na mieszk. <u>300 „</u>	1.500	1.500	1.500	—	1.500		
d) wermistrz snycerstwa .	1.200	1.080	1.200	—	1.200		
e) przodownik stolarski .	720	720	840	—	840	Więcej celem uzyskania odpowiedniej siły.	
f) maszynista	400	—	600	—	600		
g) nauczyciel pomocniczy rysunków	600	350	600	—	600	Więcej z powodu jak poz. 1 b.	
h) nauczyciel języka polskiego i korespondencyi przem. .	300	273	300	—	300		
i) nauczyciel języka niemieckiego	300	273	300	—	300		
k) nauczyciel rachunków i rachunkowości	400	395	400	—	400		
l) katecheta	160	60	160	—	160		

Do przeniesienia 8.780 7.251 9.700 — 9.700

Rozchód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.			Razem	Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne			
Do przeniesienia	8.780	7.251	9.700	—	9.700		
2. Opał maszynowy	200	—	400	—	400	}	Więcej jak poz. 1.
3. Pomocnik maszynisty, odź- wierny i służący	220	—	570	—	570		
4. Materyał	800	1.137	1.200	—	1.200	}	Więcej stosownie do poz. 1 doch.
5. Środki pomocnicze warsztatowe	800	1.228	1.200	—	1.200		
6. Wypłaty uczniom za roboty	1.400	1.528	1.600	—	1.600		
7. Środki naukowe i przybory dla ubogich uczniów	500	246	500	—	500		
8. Uzupełnienie inwentarza	200	402	200	—	200		
9. Różne inne wydatki	600	1.030	600	—	600		
10. Na wieczorny kurs majsterski	1.300	1.250	1.300	—	1.300		
— Na urządzenie warsztatów mechanicznych	10.000	10.000	—	—	—		Resztę kredytu potrzebnego na budowę nowej szkoły w której pomieszczony zostanie oddział maszynowy wstawiono pod osobną pozycją 417 b) rubr. XII. wyd. fund. kraj.
Razem	24.800	24.072	17.270	—	17.270		

70. Jaworów. Krajowy naukowy warsztat dla wyrobu zabawek.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
			K	o		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	6.000	4.595	7.000	—	7.000	Więcej z powodu wzrostu pro- dukcji i rozszerzenia szkoły.
— Zaliczka na materiały z r. 1901	—	800	—	—	—	
— Zwroty za opakowanie i do- stawę	—	146	—	—	—	
2. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie lokalu na warsztal, mieszkania dla instruktora, opału, światła i usługi.
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	Więcej z powodu wstawienia kre- dytu nadzwyczajnego na na- uczyciela rysun- ków i pomocnika dla stolarstwa.
b) od c. k. Rządu	2.500	700	3.000	—	3.000	
c) z funduszy krajowych	2.372	2.812	2.660	2.000	4.660	
Razem	11.072	9.253	12.860	2.000	14.860	

Rozchód.

1. Płace:

a) instruktor, płaca	1.800	1.440	1.800	—	1.800	Kredyt ten potrzebny jest ze względu na poprawne wykonywanie wyrobów.
b) administrator	600	500	600	—	600	
c) pomocnik do rzeźkiarstwa	360	885	360	—	360	
d) " " tokarstwa	360	—	360	—	360	Kredyt ten konieczny jest wobec znacznego rozwoju szkoły.
e) " " stolastwa	—	—	240	—	240	
f) " " wykańczania i malowania robót	360	—	360	—	360	
g) nauczyciel rysunków	—	—	1.440	—	1.440	Kredyt ten konieczny jest wobec znacznego rozwoju szkoły.
2. Utrzymanie lokalu i stróża	192	222	200	—	200	
3. Materiał drzewny	1.000	1.200	1.500	—	1.500	
4. Środki pomocnicze warsztatowe	1.500	761	1.000	—	1.000	Stosownie do poz. 1 doch.
5. Wypłaty uczniom za roboty	3.000	2.870	3.000	—	3.000	
6. Środki naukowe i przybory dla ubogich uczniów	400	153	400	—	400	
7. Uzupełnienie inwentarza	1.000	514	1.000	2.000	3.000	Więcej z powodu potrzeby kupna narzędzi.
8. Rozmaite inne wydatki kancelaryjne	500	330	600	—	600	
— Koszta opakowania i dostawa wyrobów	—	378	—	—	—	
Razem	11.072	9.253	12.860	2.000	14.860	

B) Szkoły garncarskie.

71. Kołomyja. Krajowa szkoła garncarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902 K o r o n y	Wniosek na rok 1904.			Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	5.500	4.807	5.500	—	5.500		
2. Ze sprzedaży materiałów	50	90	50	—	50		
3. Subwencye:							
— od gminy	—	—	—	—	—		Gmina dostarcza bezpłatnie po- mieszczenie dla szkoły wraz z opałem i oświetleniem, a za usługę dodaje służącemu 96 K.
— od Rady powiatowej	—	—	—	—	—		Rada powiat. przeznacza 100 K. na stypendya dla uczniów.
a) od c. k. Rządu	6.000	5.600	6.000	—	6.000		Wiecej z powodu wstawienia przypadających pięcioleci per- sonalowi szkolnemu.
b) z funduszków krajowych	8.890	8.293	9.290	—	9.290		
Razem	20.440	18.790	20.840	—	20.840		

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownik:

α) płaca	3.600 K.					
β) dod. na mieszk.	600 „					
γ) I. dod. pięciol.	400 „					
δ) II. „ „	400 „	4.600	4.000	5.000	—	5.000

Wiecej z powodu przypadającego
III. dodatku pięcioletniego od
dnia 1. stycznia 1904 r. w kwo-
cie 400 K. rocznie.

b) nauczyciel rysunków:

α) płaca	2.400 K.					
β) dod. na mieszk.	400 „					
γ) I. dod. pięciol.	300 „	3.100	3.100	3.100	—	3.100

Wiecej z powodu wstawienia ca-
łorocznego I. dodatku pięciolet-
tniego w kwocie 300 K., który
już pobiera od dnia 13. marca
1902.

c) przodownik do nauki tocze-
nia i formowania:

α) płaca	1.440 K.					
β) dod. na mieszk.	300 „	1.740	1.440	1.740	—	1.740

d) instruktor do nauki kaflar-
stwa:

α) płaca	1.440 K.					
β) dod. na mieszk.	300 „					
γ) I. dod. pięciol.	160 „	1.900	1.900	1.900	—	1.900

Pobiera I. dodatek pięcioletni od
dnia 1. stycznia 1900 w kwo-
cie 160 K.

e) przodownik do nauki mode-
lowania:

α) płaca	1.440 K.					
β) dod. na mieszk.	300 „	1.740	1.440	1.740	—	1.740

Do przeniesienia 13.080 11.880 13.480 — 13.480

Rozchód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wy- nikłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.			Razem
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
			K	o	r	o
				n	y	
Z przeniesienia . . .	13.080	11.880	13.480	—		13.480
f) nadzwyczajny nauczyciel przedmiotów pomocnicz. .	300	240	300	—		300
g) katecheta obrz. rzym. kat.	100	100	100	—		100
h) katecheta obrz. gr. kat. .	100	100	100	—		100
i) pomocnik kancelaryjny .	360	360	360	—		360
2. Rąbanie drzewa . . .	80	81	80	—		80
3. Usługa	760	828	760	—		760
4. Materiał i opał techniczny .	1.500	1.747	1.500	—		1.500
5. Wynagrodzenie uczniów, pra- ktykantów, czeladników i majstrów	2.000	1.494	2.000	—		2.000
6. Wynagrodzenie robotników dziennych	500	475	500	—		500
7. Środki naukowe	400	414	400	—		400
8. Uzupełnienie inwentarza i zakupno narzędzi	400	307	400	—		400
9. Ubezpieczenie inwentarza .	300	218	300	—		300
10. Różne inne wydatki i kancelaryjne	560	546	560	—		560
Razem .	20.440	18.790	20.840	—		20.840

Uzasadnienie:

72. Podgórz. Krajowy kurs dla przemysłu ceramicznego.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wy- nikłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.			Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne			
			K o r o n y				
— Reszta kredytu z r. 1901 na dalsze urządzenie . . .	—	2.400	—	—	—		
— Rozmaite	—	55	—	—	—		
1. Subwencye:							
a) od gminy	1.000	1.000	1.000	—	1.000	W myśl uchwały Rady gminnej z dnia 30. listopada 1899 obowiązującej na sześć lat. (LW. 49.256/1900). Rada powiatowa w Wieliczce wedle sprawozdania z dnia 5. października 1899 L. 5.191 postanowiła przyczynić się do utrzymania datkiem rocznym w kwocie 200 K. i przeznaczyła na stypendya również 200 K. (LW. 49.256/900). ad 1 d). Mniej z powodu iż odpada nadzwyczajny kredyt na budowę pieców do nauki praktycznej.	
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200		
c) od c. k. Rządu	5.000	2.000	5.000	—	5.000		
d) z funduszków krajowych	9.918	6.082	8.178	400	8.578		
Razem	16.118	11.737	14.378	400	14.778		
Rozchód.							
1. Subwencye:							
a) kierownik (płaca)	3.600	2.600	3.600	—	3.600	Wynagrodzenie płatne jest od godziny udzielonej nauki 3 mianowicie 1066 godzin po a K. i 266 godzin po 5 K. ad 1 c). Kredyt ten koniecznie potrzebny z powodu utworzenia laboratorium.	
b) wynagrodzenie nauczycieli	4.498	3.823	4.498	—	4.498		
c) laborant	—	—	400	—	400		
2. Wynajem lokalu	2.400	3.000	2.400	—	2.400	Więcej wedle potrzeby.	
3. Opał	500	262	500	—	500		
4. Oświetlenie lokalu	240	196	300	—	300	Więcej z powodu uzupełnienia wzorów i modeli.	
5. Usługa	480	406	480	—	480		
6. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	1.000	846	1.500	—	1.500	Więcej wedle potrzeby.	
7. Rozmaite inne wydatki	400	604	500	—	500		
8. Na kurs odlewania form gipsowych	—	—	200	400	600	Kredyt nadzwyczajny wstawia się na zakupno inwentarza zaś kredyt zwyczajny na utworzenie kursu dla nauki robienia odlewów gipsowych.	
— Budowa pracowni i pieców	3.000	—	—	—	—		
Razem	16.118	11.737	14.378	400	14.778		

C) Szkoły dla wyrobów ze skóry.

73. Witków. Krajowy naukowy warsztat szewski.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kiłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	3.800	4.020	4.000	—	4.000	Więcej na podstawie wynikłości za r. 1902. Dochód ze sprze- daży wyrobów pokrywa koszty produkcji t. j. materiału i ro- bocizny a zyski idą na spłatę zaliczki zwrotnej udzielonej na fundusz obrotowy.
— Zapas funduszu obrotowego z r. 1901	—	137	—	—	—	
2. S u b w e n c y e:						
a) od c. k. Rządu	1.600	1.500	1.600	—	1.600	
b) z funduszy krajowych	3.962	4.142	4.542	—	4.542	Więcej z powodu podwyższenia płac instruktorom.
Razem	9.362	9.799	10.142	—	10.142	

Rozchód.

1. P ł a c e:

a) kierownik warsztatu	720	720	720	—	720	} Więcej z powodu zwiększonej czynności i długoletniej służby.
b) instruktor fachowy	960	960	1.200	—	1.200	
c) pomocnik instruktora	960	960	1.200	—	1.200	
d) przodownik	960	960	960	—	960	
e) katecheta obrz. rzym. i grecko kat.	200	200	200	—	200	
f) nauczyciele pomocniczy	720	720	720	—	720	
2. Utrzymanie lokalu	200	90	200	—	200	Pomieszczenia dla warsztatu i o- pału dostarcza JE. JW. Sta- niław hr. Badeni. Kredyt za- ten wstawia się tylko na utrzy- manie lokalu.
3. Opał	100	—	100	—	100	
4. Oświetlenie	50	15	50	—	50	
5. Usługa	192	218	192	—	192	
6. Materiał	3.000	2.774	3.500	—	3.500	} Stosownie do poz. 1 doch.
7. Wynagrodzenie uczniów	500	144	500	—	500	
8. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	600	370	400	—	400	Mniej wedle potrzeby.
9. Różne drobne wydatki	200	429	200	—	200	
— Reszta kosztów utrzymania uczniów	—	440	—	—	—	
— Zapas funduszu obrotowego jako zaliczka na r. 1903	—	799	—	—	—	
Razem	9.362	9.799	10.142	—	10.142	

74. Stary Sącz. Krajowy naukowy warsztat szewski.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.			Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajny	Nad- zwy- czajny			
K o r o n y							
Przedaży wyrobów szkol- nych	10.300	10.790	11.000	—	11.000	Więcej na podstawie wynikłości za r. 1902. Dochód ze sprze- daży wyrobów pokrywa koszta produkcji t. j. materiały i ro- bociznę a zyski idą na spłatę zaliczki zwrotnej udzielonej na fundusz obrotowy.	
Chwilowa pożyczka z funduszu obrotowego na pokrycie nie- doboru administracyjnego . .	—	22	—	—	—		
Subwencye:							
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina z uchwałą z dnia 29. li- stopada 1898. odmówiła dal- szego subwencyonowania tego zakładu.	
a) od Rady powiatowej . . .	600	600	600	—	600	ad 2 a) Na podstawie oświad- czenia Wydziału powiatowego z dnia 14. sierpnia 1899 L. 1450.	
b) od c. k. Rządu	1.400	1.200	1.400	—	1.400	ad 2 c) Więcej z powodu pod- wyższenia płacy instruktorowi i przodownikowi.	
c) z funduszy krajowych . . .	3.696	3.709	4.136	—	4.136		
Razem	15.996	16.321	17.136	—	17.136		

Rozchód.

1. P ł a c e:						
a) kierownik warsztatu . . .	600	600	600	—	600	Więcej z powodu zwiększo- nych czynności spowodowa- nych znaczną produkcją wy- robów.
b) instruktor fachowy	1.600	1.400	1.800	—	1.800	
c) przodownik	960	960	1.080	—	1.080	
d) pomocnik warsztatowy . .	960	960	960	—	960	
2. Wynajem i utrzymanie lokalu	700	670	700	—	700	Więcej na podstawie wynikłości za r. 1902.
3. Opał	180	202	200	—	200	
4. Oświetlenie	100	122	100	—	100	
5. Usługa	96	96	96	—	96	
6. Materiał	8.000	8.421	9.000	—	9.000	Stosownie do poz. 1. doch.
7. Wynagrodzenie uczniów . .	2.000	2.025	2.000	—	2.000	
8. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	600	259	400	—	400	Mniej wedle potrzeby.
9. Różne inne wydatki	200	284	200	—	200	
— Na spłatę reszty pożyczki z r. 1894 fund. kraj.	—	25	—	—	—	
— Zapas fund. obrotowego jako zaliczka na r. 1903	—	297	—	—	—	
Razem	15.996	16.321	17.136	—	17.136	

75. Dobczyce. Krajowa szkoła szewska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
			K o r o n y			
Przedaży wyrobów szkol-	2.500	5.700	6.000	—	6.000	Więcej na podstawie wynikłości za rok 1902. Dochód ze sprze- daży wyrobów pokrywać ma przedewszystkiem koszta pro- dukcji t. j. materiał i robo- ciznę.
ce	—	16	—	—	—	
Subwencye:						
od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie po- mieszkania dla szkoły, opału, oświetlenia i usługi. Na mocy uchwały Rady powia- towej z dnia 15. grudnia 1897.
od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
od c. k. Rządu.	1.000	900	1.000	—	1.000	Mniej z powodu iż odpada kre- dyt nadzwyczajny na zakupno maszyny do obrębiania.
z funduszków krajowych	3.090	2.255	2.890	—	2.890	
Razem	6.790	9.071	10.090	—	10.090	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownik warsztatu	600	642	600	—	600	
b) instruktor fachowy	1.200	1.080	1.200	—	1.200	
c) pomocnik instruktora	960	960	960	—	960	
d) nauczyciel	480	480	480	—	480	
e) katecheta	120	128	120	—	120	
2. Materiał	1.700	3.455	4.500	—	4.500	} Stosownie do poz. 1 doch.
3. Wynagrodzenie uczniów za robotę	500	1.501	1.500	—	1.500	
4. Uzupełnienie inwentarza	800	70	300	—	300	} Mniej z powopu iż odpada kredyt nadzwyczajny na zakupno ma- szyny do obrębiania dziurek.
5. Środki naukowe	200	174	200	—	200	
6. Rozmaite wydatki i kancela- ryjne	230	581	230	—	230	
Razem	6.790	9.071	10.090	—	10.090	

D) Szkoły tkackie.

76. Krosno. Krajowa szkoła tkacka.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904. Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne	Razem	Uzasadnienie:	
		K	o	r	o	n	y
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje z powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek akcji. Towarz. pro- dukcyjnego i handlowego w Zańcucie, które w zamian do- starcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagro- dzenie uczniów.	
1. Ze sprzedaży kartonów	800	582	800	—	800		
— Rozmaite zwroty	—	23	—	—	—		
2. Subwencje:						Gmina miasta Krosna daje budy- nek dla szkoły. ad 2 b) Więcej z powodu przy- padających dodatków pięcio- letnich.	
— od gminy	—	—	—	—	—		
— od Rady powiatowej	—	—	—	—	—		
a) od c. k. Rządu	8.000	7.000	8.000	—	8.000		
b) z funduszków krajowych . .	9.824	9.204	10.104	—	10.104		
Razem	18.624	16.809	18.904	—	18.904		
Rozchód							
A) Szkoła:							
1. Płace:							
a) kierownik:							
α) płaca	3.600 K.					Więcej z powodu, iż kierownikowi przypada III dodatek pięcioletni od 1. stycznia 1904.	
β) I. dod. pięciol.	400 "						
γ) II. " "	400 "						
δ) III. " "	400 "	4.400	4.400	4.800	— 4.800		
b) nauczyciel rysunków:						Nauczyciel pobiera I. dodatek pięcioletni w kwocie 300 K. od dnia 1. stycznia 1902.	
α) płaca	2.400 K.						
β) dod. na mieszk.	400 "						
γ) I. dod. pięciol.	300 "	3.100	3.100	3.100	— 3.100		
c) pomocnik do nauki rysun- ków	600	—	—	—	—	Instruktor pobiera II dodatek pięcioletni od 1. kwietnia 1902 w kwocie 160 koron rocznie.	
d) instruktor w tkalni ręcznej:							
α) płaca	1.440 K.						
β) I. dod. pięciol.	160 "	1.760	1.720	1.760	— 1.760		
γ) II. " "	160 "					Więcej stosownie do ilości go- dzin udzielanej nauki.	
e) przodownik	960	960	960	—	960		
f) nauczyciele przedmiotów pomocniczych	1.292	1.012	1.412	—	1.412		
g) pisarz w kancelaryi kiero- wnika i pomocnik rysun- ków	720	960	1.080	—	1.080		
2. Opał	1.300	1.034	1.300	—	1.300	Więcej z powodu złączenia tu kre- dytu pod 1 c).	
3. Oświetlenie	260	196	260	—	260		
4. Usługa	552	552	552	—	552		
5. Środki naukowe	700	192	700	—	700		
6. Uzupełnienie inwentarza . .	400	846	400	—	400		
7. Ubezpieczenie inwentarza . .	360	32	360	—	360		
8. Rozmaite in. e wydatki, przy- bory rysunkowe i próbki do dekompozycji	1.000	851	1.000	—	1.000		
Razem	17.404	15.855	17.684	—	17.684		

Rozchód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.			Razem	Uzasadnienie:	
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne				
			K	o	r	o	n	y
B) <i>Pracownia do wyrabiania wzorów i wybijania kartonów.</i>								
1. Płace:								
a) wynagrodzenie kierownika .	240	240	240	—	240	ad 1. Kierownik i nauczyciel rysunków wykonują do tkanin szkice i obliczają jak one do danych maszyn zastosowane być mają, nadto dozorują wykonanie deseni na carta rigata, z których wybija się kartony.		
b) wynagrodzenie nauczyciela rysunków	160	160	160	—	160			
c) wynagrodzenie przodownika	120	120	120	—	120			
2. Materiał, desenie i wynagrodzenie za robotę	700	434	700	—	700			
Razem	1.220	954	1.220	—	1.220			

Zestawienie rozchodu.

A) szkoła	17.404	15.855	17.684	—	17.684		
B) pracownia dla wyrabiania wzorów i wybijania kartonów	1.220	954	1.220	—	1.220		
Suma wydatków	18.624	16.809	18.904	—	18.904		

77. Gliniany. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
			K o r o n y			

— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	196	—	—	—	Nie prelinuje się z powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek akcyj. Towarzystwa wyrobów tkackich i sukienni- czych w Łańcucie, które w za- mian tak na wyrób jakoteż do celów naukowych dostarcza bezpłatnie przędzy i opłaca wy- nagrodzenie uczniów.
— Rozmaite	—	10	—	—	—	
— Chwilowa pożyczka z Towarz. zaliczkowego	—	500	—	—	—	
1. Subwencye:						
a) od gminy	240	240	240	—	240	Gmina daje 240 K. na lokal, opał i oświetlenie dla warsztatu.
b) od Rady powiatowej w Prze- myślanach	100	100	100	—	100	
c) od c. k. Rządu	2.400	2.400	2.400	—	2.400	Mniej gdyż wskutek wejścia w stosunek z Towarzystwem łań- cuckiem, odpadła subwencya na siły pomocnicze dla miejscowe- go Towarzystwa.
d) z funduszy krajowych	3.472	3.154	2.946	—	2.946	
Razem	6.212	6.600	5.686	—	5.686	

Rozchód.

1. Płace:

a) instruktor fachowy:						
α) płaca	1.800	K.				
β) I. dod. pieciol.	160	„				
γ) dod. na mieszk.	300	„	2.060	1.760	2.260	— 2.260
b) przodownik	720		600	720	—	720
c) nauczyciel pomocniczy	240		240	240	—	240
d) na siły pomocnicze przybie- rane przez Tow. tkackie	1.000		500	—	—	—
e) katecheta obrz. rzym. i gr. kat.	200		200	200	—	200
2. Wynajem lokalu	720		820	936	—	936
3. Opał	200		142	250	—	250
4. Oświetlenie	40		17	40	—	40
5. Usługa	72		66	80	—	80
6. Środki naukowe	700		516	700	—	700
7. Uzupełnienie inwentarza	200		297	200	—	200
8. Rozmaite inne wydatki	60		600	60	—	60
— Zaliczka Komitetowi na spłatę długów	—		842	—	—	—
Razem	6.212		6.600	5.686	—	5.686

Więcej z powodu koniecznego
podwyższenia płacy do 1.800 K.

Więcej z powodu rozszerzenia
warsztatu i donajęcia ubikacyi
na skład materyałów i wyro-
bów wyrabianych obecnie na
rachunek Towarzystwa łań-
cuckiego.

ad 3) i 5). Więcej z powodu roz-
szerzenia warsztatu.

78. Gorlice. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:	
			Zwy- czajne	Nad- zwyczajne			
			K	o			r

— Ze sprzedaży wyrobów szkol-
nych

Nie prelinuje się z powodu
że szkoła sporządza wyroby
na rachunek Tow. produkcyj-
nego i handlowego w Łańcu-
cie, które w zamian dostarcza
bezpłatnie przedzdy tak na wy-
rób, jakoteż do celów nauko-
wych i opłaca wynagrodzenie
uczniów.

1. Subwencye:

a) od gminy	300	—	300	—	300
b) od Rady powiatowej	400	400	400	—	400
c) od c. k. Rządu	900	900	900	—	900
d) z funduszków krajowych	740	461	740	—	740
Razem	2.340	1.761	2.340	—	2.340

Gmina zobowiązała się na mocy
deklaracyi z dnia 26. paździer-
nika 1892, dostarczać bez-
płatnie pomieszczenia dla szkoły,
pomieszczenia dla instruktora,
tudzież opału, oświetlenia i
usługi. Pismem jednak z dnia
18. kwietnia 1901 l. 1241
(LW. 28.848/901) postanowiła
zamiast dawania pomieszczenia
w naturze dla instruktora, pla-
cić na ten cel ryczałt w kw-
cie 300 K. rocznie.
ad 1 b) Na podstawie zobowią-
zania z 14. lipca 1892 L. 223.

Rozchód.

1. Płace:

Instruktor

α) płaca 1.440 K.

β) dodat. na po-

mieszkanie 300 „ 1.740 1.500 1.740 — 1.740

Dodatek na pomieszczenie po-
krywa gmina jak poz. i a)
doch.

2. Środki naukowe i uzupełnie-

nie inwentarza 400 82 400 — 400

3. Rozmaite inne wydatki 200 179 200 — 200

Razem 2.340 1.761 2.340 — 2.340

79. Korczyna. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota	Wyni-	Wniosak na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
	uchwa-	kłość	Zwy-	Nad-		
	lona	w roku	czajne	zwy-		
	na rok	1902		czajne		
	1908		K o r o n y			
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie preeliminuje się z tego po- wodu, że szkoła sporządza wy- roby na rachunek miejscowego Tow. tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagro- dzenie uczniów.
1. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza w myśl uchwa- ły z dnia 22. kwietnia 1886 (LW. 28.760/86) bezpłatnie opału, oświetlenia i usługi.
a) od c. k. Rządu	1.400	1.440	1.440	—	1.440	Wiecej z powodu podwyższenia płacy instruktorowi i przodo- wnikowi.
b) z funduszków krajowych	2.400	2.394	2.800	—	2.800	
Razem	3.800	3.834	4.240	—	4.240	
Rozchód.						
1. P ł a c e :						
a) instruktor:						
α) płaca	1.800 K.					
β) I. dod. pięciol.	160 "					
γ) II. " "	160 "					
δ) III. " "	160 "	1.960	1.760	2.280	—	2.280
b) przodownik	840	840	960	—	960	Wiecej z powodu koniecznego pod- wyższenia płacy, do 1.800 K. gdyż instruktor ten zasługuje na to wytrwałą płacą od roku 1899 i wskutek III. dodatku pięcio- letniego, który przypada od dnia 1. stycznia 1904.
c) pomocniczy nauczyciel ra- chunków	240	240	240	—	240	ad 1 b). Wiecej celem utrzyma- nia odpowiedniej siły.
d) pomocniczy nauczyciel ry- sunków	200	200	200	—	200	
— Wynajem lokalu	—	—	—	—	—	Dostarcza bezpłatnie miejscowe Towarzystwo tkaczy.
2. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	400	562	400	—	400	
3. Rozmaite inne wydatki	160	232	160	—	160	
Razem	3.800	3.834	4.240	—	4.240	

80. Kosów. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wy- nikłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
		Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne			
	K o r o n y					
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego wodu, że szkoła sporządza wy- roby na rachunek miejscowej Tow. tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłatnie przed- miotów na wyrób, jakoteż do opłacenia uczniów.
2. Subwencye:						
a) od gminy	80	80	80	—	80	
b) od Rady powiatowej	300	300	300	—	300	
c) od c. k. Rządu	1.500	1.500	1.500	—	1.500	
d) z funduszków krajowych	3.200	3.281	3.360	—	3.360	Więcej z powodu podwyższenia płacy kierownikowi.
Razem	5.080	5.161	5.240	—	5.240	
Rozchód.						
1. Płace:						
a) kierownik:						
α) płaca	1.800 K.					
β) dod. na mieszk. 300 "						
γ) I. dod. pięciol. 160 "	2.100	2.016	2.260	—	2.260	Więcej z powodu potrzeby pod- wyższenia płacy do 1.800 K. Dodatk pięcioletni pobiera od 1. stycznia 1902 r. w kwocie 160 K. rocznie.
b) przodownik	840	720	840	—	840	
c) nauczyciel rysunków, ra- chunkowości i korespon- dencyi kupieckiej	360	360	360	—	360	
d) katecheta	80	80	80	—	80	
e) pomocnik administr.	300	300	300	—	300	
— Lokal	—	—	—	—	—	Pomieszczenia dla warsztatu starcza Towarzystwo tkackie.
2. Opał	240	236	240	—	240	
3. Oświetlenie	120	96	120	—	120	
4. Usługa	240	240	240	—	240	
5. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	500	775	500	—	500	
6. Rozmaite inne wydatki	300	338	300	—	300	
Razem	5.080	5.161	5.240	—	5.240	

81. Łańcut. Krajowy naukowy warsztat tkacki im. Franciszka Józefa.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wy- nikłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
		Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne			
	K	o	r	o		
Przebiegi wyrobów szkol-	—	—	—	—	—	Nie preluje się z tego powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek miejscowego akcyj. Towarzystwa dla wyrobów tkackich i sukienniczych które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych, i opłaca wynagrodzenie uczniów.
Subwencye:						
Od gminy	500	500	500	—	500	
Od Rady powiatowej	600	600	600	—	600	
Od k. Rządu	1.500	1.000	1.500	—	1.500	
Od funduszków krajowych	2.050	2.530	2.210	—	2.210	Więcej z powodu podwyższenia płacy instruktorowi.
Razem	4.650	4.630	4.810	—	4.810	

Rozchód.

1. Płace:							
a) instruktor:							
α) płaca	1.800 K.						
β) dod. na mieszk. 360 „							
γ) I. dod. pięciolet. 160 „	2.160	1.960	2.320	—	2.320	Więcej z powodu podwyższenia płacy do 1.800 K. Dodatek pięcioletni w kwocie 160 K. rocznie pobiera od dnia 1. stycznia 1900.	
b) przodownik	800	800	800	—	800		
2. Donajem lokalu	480	480	480	—	480		
3. Opał i oświetlenie	500	559	500	—	500		
4. Usługa	360	360	360	—	360		
5. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	200	358	200	—	200		
6. Rozmaite wydatki	150	113	150	—	150		
Razem	4.650	4.630	4.810	—	4.810		

82. Rychwałd. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.			Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne			
K o r o n y							
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego po- wodu, że szkoła sporządza wy- roby na rachunek miejscowego Towarz. tkaczy, które w za- mian dostarcza bezpłatnie prze- dzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wy- nagrodzenie uczniów.
1. Subwencye:							
— od gminy	—	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie po- mieszczenia dla warsztatu wraz z opałem, oświetleniem i usługą. Mniej gdyż Rada powiatowa odmówiła dalszego subwencyo- nowania tego warsztatu.
— od Rady powiatowej	400	—	—	—	—	—	
a) od c. k. Rządu	1.000	1.000	1.000	—	1.000	1.000	
b) z funduszków krajowych . .	2.310	2.127	2.830	—	2.830	2.830	Więcej z powodu iż odpada subwencya powiatowa tudzież wskutek podwyższenia płacy przodownikowi.
Razem	3.710	3.127	3.830	—	3.830	3.830	

Rozchód.

1. Płace:

a) instruktor fachowy:

α) płaca 1.440 K.

β) dod. osobisty 200 „

b) nauczyciel czytania pisania
i rachunków

c) przodownik warsztatowy

d) katecheta

2. Środki naukowe i uzupełnie-
nie inwentarza

3. Ubezpieczenie od ognia inwen-
tarza szkolnego

4. Rozmaite inne wydatki

Razem

Więcej w celu możności utrzy-
mania odpowiedniej siły.

83. Wilamowice. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne	Razem	
K o r o n y						

— Ze sprzedaży wyrobów szkol-
nych — — — — —

Nie prelinuje się z tego po-
wodu, że szkoła sporządza wy-
roby na rachunek miejscowego
Towarz. tkaczy, które w za-
mian dostarcza bezpłatnie prze-
dzy tak na wyrób jakoteż do
celów naukowych i opłaca wy-
nagrodzenie uczniów.
Oprócz tego dostarcza gmina
bezpłatnie pomieszczenia dla
warsztatu wraz z opałem, oświe-
tleniem i usługą.

1. Subwencje:

a) od gminy	400	400	400	—	400	Jak na rok 1903.
b) od Rady powiatowej	100	100	100	—	100	
c) od c. k. Rządu	1.000	900	1.000	—	1.000	
d) z funduszy krajowych	1.540	653	1.540	—	1.540	
Razem	3.040	2.053	3.040	—	3.040	

Rozchód.

1. Płace:

a) instruktor:

α) płaca 1.440 K.

β) I. dod. pięciol. 160 „

1.600 1.600 1.600 — 1.600

Instruktor pobiera I. dodatek
pięcioletni w kwocie 160 K. od
dnia 1. stycznia 1900 r.

b) przodownik 840 — 840 — 840

2. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza

400 208 400 — 400

3. Ubezpieczenie od ognia in- wentarza szkolnego

20 9 20 — 20

4. Rozmaite inne wydatki

180 236 180 — 180

Razem 3.040 2.053 3.040 — 3.040

84. Rakszawa. Krajowa szkoła sukiennicza.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904. Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne	Razem	Uzasadnienie:
		K	o	r	o	n y
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego po- wodu, że szkoła sporządza wy- roby na rachunek akcji. To- warzystwa dla wyrobów tkac- kich i sukienniczych w Łańcu- cie, które w zamian dostarcza bezpłatnie wszelkich materya- łów potrzebnych tak do wyro- bów, jakoteż do celów nauko- wych i opłaca wynagrodzenie uczniów.
— Od kierownika za oświetlenie w mieszkaniu	—	34	—	—	—	
— Rozmaite zwroty	—	45	—	—	—	
1. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	1.000	1.000	1.000	—	1.000	Więcej z powodu wprowadzenia kredytu na nauczyciela teorii zawodowej, na każdą i walcówkę tudzież podwyższenia płac per- sonalowi szkolnemu.
b) od c. k. Rządu	6.000	5.600	7.000	—	7.000	
c) z funduszków krajowych	9.092	10.043	12.180	1.400	13.580	
Razem	16.092	16.722	20.180	1.400	21.580	
Rozchód.						
1. Płace:						
a) kierownik	4.000	4.000	3.600	—	3.600	Mniej gdyż wskutek zmiany kiero- wnika odpadł dodatek pięcio- letni.
b) nauczyciel teorii zawodowej	—	—	2.400	—	2.400	Kredyt ten wstawia się dla kan- dydata o odpowiednim wyższym wykształceniu.
c) instruktor tkactwa	1.440	1.440	1.800	—	1.800	
d) „ farbiarstwa	1.440	1.440	1.800	—	1.800	ad 1 c), d). Więcej ze względu na długoletnią służbę i znacznie zwiększone czynności.
e) nauczyciel pomocniczy	600	600	720	—	720	ad 1 e) do i). Więcej z powodu zwiększonych czynności.
f) pomocnik kancelaryjny i na- uczyciel buchalterji i sty- listyki	960	960	1.200	—	1.200	
g) przodownik w tkalni	720	720	960	—	960	
h) pomocnik warsztatowy w tkalni	384	384	480	—	480	
i) pomocnik warsztatowy w farbiarni	384	384	480	—	480	
k) stróż nocny	300	300	300	—	300	
2. Utrzymanie lokalu	400	426	400	—	400	
3. Opał	1.400	1.108	1.400	—	1.400	
4. Oświetlenie	200	359	200	—	200	
5. Usługa	384	384	480	—	480	
6. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	540	711	540	400	940	Więcej ze względu na pilność i dotychczasowe niskie wy- nagrodzenie.
7. Ubezpieczenie budynków i inwentarza	300	282	300	—	300	ad 6). Kredyt nadzwyczajny wsta- wia się na sprawienie kadru drewnianej do farbowania prze- dzy i na przyrząd walcowy do wyciskania wełny w praniu.
8. Koszta utrzymania w ruchu tkalni mechanicznej	2.200	2.225	2.680	—	2.680	ad 8). Więcej z powodu koniecz- nej potrzeby podwyższenia pła- cy mechanikowi i przodowni- kowi w tkalni mechanicznej.
9. Rozmaite inne wydatki	440	999	440	—	440	ad 9). Z kredytu tego pokrywane są także koszta wyjazdów kier- ownika do Towarzystwa produ- kcyjno-handlowego w Łańcucie.
10. Na urządzenie kursu dla starszych sukienników	—	—	—	1.000	1.000	ad 10). Kredyt ten wstawiony był w r. 1903 osobno w rubr. XII. wyd. pod poz. 435 w nadzwyc.
Razem	16.092	16.722	20.180	1.400	21.580	

E) Szkoły dla wyrobów koronkarskich i haftów.

85. Zakopane. Krajowa szkoła koronkarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
			K r o n y			
z sprzedaży wyrobów szkol-	3 200	2.864	3.000	—	3.000	Mniej na podstawie wynikłości za rok 1902.
encye:						
k. Rządu	1.600	1.200	1.600	—	1.600	
funduszków krajowych	4.960	4.550	5.040	—	5.040	Więcej z powodu obniżenia do- chodu ze sprzedaży wyrobów.
Razem	9.760	8.614	9.640	—	9.640	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownicza:

α) płaca 1.680 K.

β) I. i II. dod. pięć. 320 „

γ) III. dod. pięćiol. 160 „

2.160 2.053 2.160 — 2.160

Kierownicza pobiera III dodatek
pięcioletni w kwocie 160 K.
rocznie od 1. września 1902.

b) nauczycielka pomocn. I.

840 720 840 — 840

c) „ „ II.

480 400 520 — 520

d) „ „ III.

400 400 400 — 400

Więcej ze względu na dotychcza-
sowe niskie wynagrodzenie.

e) nauczyciel rysunków

480 480 480 — 480

f) katecheta

100 100 100 — 100

g) nauczyciel czytania, pisania
i rachunków

240 240 240 — 240

h) pomocnik kancelaryjny

360 360 360 — 360

2. Wynajem lokalu

1.000 800 1.000 — 1.000

3. Opał

200 176 240 — 240

Więcej wedle potrzeby.

4. Oświetlenie

120 59 120 — 120

5. Usługa

200 200 200 — 200

6. Materyał

600 295 400 — 400

7. Wynagrodzenie uczennic

2.000 2.089 2.000 — 2.000

} Stosownie do poz. 1 doch.

8. Środki naukowe

200 38 200 — 200

9. Uzupełnienie inwentarza

100 28 100 — 100

10. Rozmaite wydatki

280 176 280 — 280

Razem 9.760 8.614 9.640 — 9.640

86. Bobowa. Krajowa szkoła koronkarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904.			Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne			
			K o r o n y				
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	700	67	1.000	—	1.000	Wiecej z powodu spodziewanego rozwoju szkoły.	
2. Subwencye:							
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200		
b) od c. k. Rządu	800	800	1.000	—	1.000		
c) z funduszów krajowych	900	1.391	600	—	600	Mniej z powodu podwyższenia dochodów ze sprzedaży wy- robów.	
Razem	2.600	2.458	2.800	—	2.800		

Rozchód.

1. Płaca nauczycielki	1.200	1.200	1.200	—	1.200		
2. Opał i oświetlenie	100	—	100	—	100		Gmina deklaracją do LW. 58479/99 zobowiązała się do bezpłatnego dostarczenia tylko lokalu i usługi.
3. Materyał	300	148	300	—	300	} Stosownie do poz. 1 doch.	
4. Wynagrodzenie uczennic	400	901	700	—	700		
5. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	200	—	300	—	300		Wiecej z powodu wzrostu frek- wencji.
6. Rozmaite inne wydatki	100	209	200	—	200		Wiecej wedle potrzeby.
— Na nieprzewidziane	300	—	—	—	—		
Razem	2.600	2.458	2.800	—	2.800		

87. Maków. Krajowa szkoła hafciarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wyni- kłość w roku 1902 K o r o n y	Wniosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	2.300	2.324	2.300	—	2.300	
— Rozmaite zwroty	—	50	—	—	—	
2. S u b w e n c y e :						
a) od gminy	96	96	96	—	96	
b) na Rady powiatowej	50	50	50	—	50	
c) od c. k. Rządu	1.200	800	1.400	—	1.400	
d) z funduszków krajowych	3.164	2.289	1.924	—	1.924	Mniej z powodu iż odpadł kredyt na nauczycielkę do rysunków.
Razem	6.810	5.609	5.770	—	5.770	

Rozchód.

1. P ł a c e :						
a) nauczycielka kierująca	1.400	1.200	1.440	—	1.440	Więcej z powodu regulacji płacy.
— nauczycielka do rysunków	1.200	—	—	—	—	Kredyt ten odpada z braku od- powiedniej siły.
b) nauczycielka pomocnicza	600	400	720	—	720	Więcej z powodu dłuższej służby i zwiększonych czynności.
c) katecheta	200	200	200	—	200	
d) ryczałtowy zwrot kosztów podróży za fachowy nadzór	400	200	400	—	400	
2. Opał i usługa	360	360	360	—	360	Stowarzyszenie pożyczkowe „Wza- jemna pomoc“ w Makowie, do- starczało dla szkoły na mocy umowy do LW. 3611/895 dwóch pokoi za zwrotem kosztów opału i usługi w kwocie 100 K., rocznie. Od roku zaś 1902 podniósł się ten ryczałt na 360 K. rocznie.
3. Materiał	900	877	900	—	900	
4. Wynagrodzenie uczennic	1.100	1.978	1.100	—	1.100	
5. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	400	108	400	—	400	
6. Rozmaite inne wydatki	250	286	250	—	250	
Razem	6.810	5.609	5.770	—	5.770	

88. Lwów. Krajowa ceramiczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wy- nikłość w roku 1902	Wniosek na rok 1904		Razem	Uzasadnienie:		
		Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne					
	K o r o n y							
1. Dochody własne:								
a) opłata za badanie mate- ryałów	700	892	700	—	700			
b) dochód ze sprzedaży ty- powych wyrobów	100	—	100	—	100			
2. Dotacya z funduszu krajowego	9.240	9 391	9.660	500	10.160	Więcej z powodu wstawienia do- datku na mieszkanie dla ad- junktów, podwyższenia płacy stróżowi i kredytu nadzwyczaj- nego na wymianę mufli i inne roboty konserwacyjne j. n.		
Razem .	10.040	10.283	10.460	500	10.960			
Rozchód.								
1. Płace:								
a) Kierownik:								
α) płaca	4.000	K.						
β) dod. aktywny	720	"						
γ) I. dod. pięcioletni . .	400	"						
δ) II " "	400	"						
ε) III " "	400	"	5.920	5.920	5.920	—	5.920	Kierownik pobiera III. dodatek pięcioletni od dnia 26. maja 1901.
b) Adjunkt	720	620	720	—	720			
c) Laborant:								
α) płaca	1.440	K.						
β) dod. na mieszk. . . .	300	"	1.440	1.440	1.740	—	1.740	Więcej z powodu potrzeby przy- znania dodatku na mieszkanie.
2. Opał lokalu stacyi . . .	300	357	300	—	300			
3. Usługa	600	720	720	—	720			Więcej z powodu zwiększonych czynności.
4. Uzupełnienie ingrediencyi ke- ramicznych	200	542	200	—	200			
5. Opał pieców technicznych .	240	243	240	—	240			
6. Gaz do oświetlania i do ce- łów technicznych	200	110	200	—	200			
7. Biblioteka i czasopisma .	160	44	160	—	160			
8. Koszta kancelaryjne, frachty i portorya	160	140	160	—	160			
9. Wydatki nieprzewidziane .	100	147	100	—	100			
10. Na budowę małej mufli i ro- boty konserwacyjne . . .	—	—	—	500	500			Kredyt ten potrzebny na wy- mianę starej mufli tudzież na pomalowanie lokalu i wyasfal- towanie i wycementowanie ścianki obok wychodków.
Razem .	10.040	10.283	10.460	500	10.960			

89. Lwów. Krajowa mechaniczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1903	Wy- nikłość w roku 1902	Wnłosek na rok 1904.		Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nad- zwy- czajne		
K o r o n y						
1. Opłaty od stron za przepro- wadzone badania	1.200	1.318	2.000	—	2.000	Więcej na podstawie wynikłości w pierwszym roku wejścia w życie stacyi.
— Zwrot za przewóz	—	7	—	—	—	
— Depozyt fabryki sztucznego kamienia	—	30	—	—	—	
2. Dotacja z funduszków krajo- wych	3.600	3.500	3.140	—	3.140	Mniej z powodu większych do- chodów własnych.
Razem	4.800	4.855	5.140	—	5.140	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik	1.200	—	1.200	—	1.200	
b) asystent	1.600	1.400	1.600	—	1.600	
c) laborant	1.200	1.200	1.440	—	1.440	Więcej z powodu wzrostu czyn- ności jak poz. 1 doch.
2. Opak, gaz i woda	100	100	100	—	100	
3. Wydatki administracyjne . .	600	933	600	—	600	
4. Rozmaite	100	64	200	—	200	Więcej wedle potrzeby.
— Zaliczka kierownikowi na piłę dyamentową do rznienia ka- mieni	—	1.128	—	—	—	
— Zaliczka kierownikowi do wy- dania depozytu	—	30	—	—	—	
Razem	4.800	4.855	5.140	—	5.140	

CZEŚĆ II.

PRELIMINARZ OGÓLNY

wydatków funduszu krajowego

na cele popierania przemysłu w kraju

na rok 1904.

(Rubryka XII budżetu krajowego.)

Liczba porz.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliniowana na r. 1903	Preliminuje się na r. 1904	
		na r. 1903	na r. 1904	zwy- czajny	nad- zwyczaj.	Razem		mniej	więcej
	I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.								
1	W Białej	1.830	1.830	1.830	—	1.830	1.830	—	—
2	Bochni	1.069	1.069	1.069	—	1.069	1.069	—	—
3	" Brodach	908	947	947	—	947	908	—	39
4	" Brzeżanach	1.009	1.035	1.035	—	1.035	1.009	—	26
5	" Buczaczu	1.000	1.000	1.000	—	1.000	1.000	—	—
6	" Chrzanowie	1.300	993	929	—	929	1.300	371	—
7	" Drohobyczu	1.389	1.890	1.890	—	1.890	2.109	219	—
8	" Gorlicach	1.043	1.045	1.046	—	1.046	1.048	2	—
9	" Jarosławiu	1.210	1.210	1.210	—	1.210	1.210	—	—
10	" Jaśle	1.060	1.085	1.085	—	1.085	1.060	—	25
11	" Kałuszu	1.164	1.196	1.196	—	1.196	1.164	—	32
12	" Kętach	—	800	800	—	800	—	—	800
13	" Kołomyi I	1.074	1.070	1.070	—	1.070	1.074	4	—
14	" " II	1.098	1.172	1.172	—	1.172	1.098	—	74
15	" Krakowie na Kleparzu	2.340	2.380	2.372	—	2.372	2.340	—	32
16	" " w Ogród. ang.	1.360	1.380	1.372	—	1.372	1.360	—	12
17	" " na Smoleńsku	1.360	1.360	1.352	—	1.352	1.360	8	—
18	" " " Kaźmierzu	1.360	1.380	1.372	—	1.372	1.360	—	12
19	" " " Dajworze	1.460	1.478	1.470	—	1.470	1.460	—	10
20	" Krośnie	1.271	1.316	1.316	—	1.316	1.271	—	45
21	We Lwowie im. św. Anny	1.925	1.953	1.954	—	1.954	1.925	—	29
22	" " " Antoniego	1.583	1.583	1.584	—	1.584	1.584	—	—
23	" " " Czackiego	1.602	1.602	1.603	—	1.603	1.603	—	—
24	" " " Elżbiety	947	953	954	—	954	947	—	7
25	" " " Konarskiego	1.329	1.329	1.329	—	1.329	1.329	—	—
26	" " " św. Marcina	1.583	1.583	1.584	—	1.584	1.584	—	—
27	" " " Mickiewicza	1.290	1.290	1.290	—	1.290	1.290	—	—
28	" " " Piramowicza	947	953	954	—	954	947	—	7
29	" " " Staszica	1.610	1.610	1.610	—	1.610	1.610	—	—
30	" " " Bernsteina (izrael.)	900	900	1.000	—	1.000	900	—	100
31	W Łańcucie	947	947	947	—	947	947	—	—
32	" Myślenicach	846	839	839	—	839	846	7	—
33	" Nowym Sączu	1.450	1.450	1.550	—	1.550	1.450	—	100
34	" Nowym Targu	1.174	1.174	1.174	—	1.174	1.174	—	—
35	" Podgórzu	957	977	977	—	977	957	—	20
36	" Przemyśle w śródmieściu	1.136	1.136	1.137	—	1.137	1.137	—	—
37	" " II na przedm. lwowskiem	1.294	1.234	1.234	—	1.234	1.294	60	—
38	" Rzeszowie	1.310	1.300	1.300	—	1.300	1.310	10	—
39	" Samborze	1.467	1.467	1.467	—	1.467	1.467	—	—
40	" Sanoku	1.151	1.151	1.151	—	1.151	1.151	—	—
41	" Sądowej Wiszni	1.350	1.360	1.360	—	1.360	1.350	—	10
42	" Stanisławowie	1.945	2.330	2.430	—	2.430	2.665	235	—
43	" Starym Samborze	—	800	800	—	800	1.600	800	—
44	" Starym Sączu	891	891	891	—	891	891	—	—
45	" Stryju	1.110	1.110	1.110	—	1.110	1.110	—	—
46	" Tarnopolu	870	842	842	—	842	870	28	—
47	" Tarnowie	1.070	1.545	1.770	—	1.770	1.070	—	700
48	" Tarnobrzegu	815	815	815	—	815	815	—	—
49	" Trembowli	—	800	800	—	800	1.600	800	—
	Do przeniesienia	57.804	61.560	61.989	—	61.989	62.453	2.544	2.080

Liczba porz.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliniowana na rok 1903	Preliminuje się na r. 1904	
		na rok 1903	na r. 1904	zwy- czajny	nad- zwyczaj.	Razem		mniej	więcej
	Z przeniesienia	57.804	61.560	61.989	—	61.989	62.453	2.544	2.080
50	W Turce	—	800	800	—	800	1 600	800	—
51	„ Wadowicach	968	968	968	—	968	968	—	—
52	„ Wieliczce	940	1.190	1.190	—	1.190	943	—	247
53	„ Złoczowie	1.025	1.145	1.145	—	1.145	1.075	—	120
54	„ Żółkwi	874	874	874	—	874	874	—	—
55	„ Żywcu	1.210	1.210	1.210	—	1.210	1.210	—	—
56	Na uzupełnienie przyborów i druki	—	1.500	1.200	—	1.200	1.000	—	200
57	Na nagrody za najlepsze rysunki	—	—	1.200	—	1.200	1.200	—	—
58	Na nowo założyć się mające szkoły	1.800	—	1.000	—	1.000	1.000	—	—
59	Na wykonanie w kraju wzorów i modeli dla szkół	—	—	—	2.400	2.400	—	—	2.400
	Razem	64.621	69.247	71.576	2.400	73.976	72.273	3.344	5.047
									+1.703
	II. Szkoły zawodowe i warsztaty naukowe.								
	<i>A) Dla wyrobów z drzewa i łożyny.</i>								
60	Szkoła koszyk. w Czerwonej Woli	2.000	2.200	2.400	—	2.400	2.400	—	—
61	Szkoła koszyk. w Rudkach	1.200	1.200	1.002	—	1.002	962	—	40
	a) na utrzymanie	—	—	—	5.000	5.000	—	—	5.000
	b) na budowę zasiłek Wydz. powiat.	—	—	—	5.000	5.000	—	—	5.000
62	Kraj. szkoła koszyk. w Dynowie	1.000	1.000	580	600	1.180	1.420	240	—
63	Kraj. szkoła koszyk. w Dźurowie	1.000	1.000	850	350	1.200	1.200	—	—
64	Kraj. szkoła koszyk. w Jurkowie	1.000	1.000	410	600	1.010	1.010	—	—
65	Kraj. szkoła koszyk. w Leżajsku	—	600	892	400	1.292	2.850	1.558	—
66	Krajowa szkoła koszyk. w Niżniowie	1.400	1.300	1.370	—	1.370	1.420	50	—
67	Kraj. szkoła koszyk. w Siedlcu	1.000	1.000	440	600	1.040	1.080	40	—
68	Kraj. szkoła koszyk. w Warzycach (dawniej w Skołyszynie)	1.600	1.600	1.660	600	2.260	2.330	70	—
69	Kraj. szkoła koszyk. w Wielosiu	1.000	1.000	862	350	1.212	1.662	450	—
70	Kraj. szkoła koszyk. w Wojsławiu	1.200	1.200	860	—	860	860	—	—
71	Kraj. szkoła koszyk. w Zatorze	1.200	1.200	1.040	—	1.040	1.046	6	—
	Do przeniesienia	13.600	14.300	12.366	8.500	20.866	18.240	2.414	5.040

Liczba porz.	Poszczególnienie	Proponowana subwencja rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliminowana na rok 1903	Preliminuje się na r. 1904	
		na r. 1903	na r. 1904	zwy- czajny	nad- zwycz.	Razem		mniej	więcej
	Z przeniesienia .	13.600	14.300	12.366	8.500	20.866	18.240	2.414	5.040
72	Subw. dla szkoły koszyk. w Albigowej .	400	400	600	—	600	600	—	—
73	Subw. dla szkoły koszyk. w Bilince .	400	400	800	—	800	800	—	—
74	Subw. dla szkoły koszyk. w Milczycach .	—	—	600	—	600	—	—	600
75	Subw. dla szk. koszyk. w Żurawnie .	400	400	840	—	840	840	—	—
76	Kraj. nauk. warsztat kołodz. w Grybowie:								
	a) na utrzymanie .	3.200	3.500	2.980	—	2.980	2.640	—	340
	b) na budowę: I rata 4½% pożycz. kom. 45.000 K. na 33 lat .	—	—	—	1.350	1.350	—	—	1.350
77	Kraj. nauk. warsztat kołodz. w Grzymałowie .	3.400	3.400	3.180	—	3.180	5.180	2.000	—
78	Kraj. szkoła kołodz. i ciesiel. w Kamionce strum. .	3.600	3.600	11.900	—	11.900	10.670	—	1.230
79	Kraj. naukowy warsztat kołodziejski w Tłumaczu .	3.600	3.600	5.720	1.500	7.220	5.580	—	1.640
80	Kraj. szkoła stolarska w Stanisławowie:								
	a) na utrzymanie .	4.500	5.000	6.530	1.400	7.930	4.759	—	3.171
	b) na budowę szkoły I rata .	—	—	—	—	—	4.200	4.200	—
81	Kraj. szkoła stolarska w Kalwarii:								
	a) na utrzymanie .	4.000	5.000	8.070	—	8.070	7.600	—	470
	b) reszta kosztów budowy .	—	—	—	17.000	17.000	10.000	—	7.000
82	Kraj. warsztat nauk. dla wyrobu zabawek w Jaworowie								
	a) na utrzymanie .	2.500	3.000	2.660	2.000	4.660	2.372	—	2.288
	b) na budowę szkoły II rata 4½% pożyczki kom. 56.000 K. na 33 lat .	—	—	—	1.680	1.680	2.560	880	—
83	Kursa rysunkowe dla instruktorów koszykarskich .	—	—	—	2.500	2.500	2.500	—	—
	Razem .	39.600	42.600	56.246	35.930	92.176	78.341	9.494	23.129
								+13.635	
	B) Dla wyrobów garncarskich.								
84	Kraj. szkoła garncarska w Kołomyi .	6.000	6.000	9.290	—	9.290	8.890	—	400
85	Kraj. kursa dla przemysłu ceramicznego w Podgórzu	5.000	5.000	8.178	400	8.578	9.918	1.340	—
86	Subwencja dla pracowni garncarskiej w Toustem .	—	—	800	—	800	800	—	—
	Razem .	11.000	11.000	18.268	400	18.668	19.608	1.340	400
								— 940	

Liczba porz.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliniowana na rok 1903	Preliminuje się na r. 1904	
		na r. 1903	na r. 1904	zwyczajny	nadzwyczaj.	Razem		mniej	więcej
	<i>C.) Dla wyrobów ze skóry.</i>								
87	Kraj. naukowy warsztat szewski w Witkowie	1.600	1.600	4.542	—	4.542	3.962	—	580
88	Kraj. nauk. warsztat szewski w Starym Sączu	1.400	1.400	4.136	—	4.136	3.696	—	440
89	Kraj. szkoła szewska w Dobczycach	1.000	1.000	2.890	—	2.890	3.090	200	—
	Razem	4.000	4.000	11.568	—	11.568	10.748	200	1.020
									+ 820
	<i>D.) Dla wyrobów tkackich.</i>								
90	Kraj. szkoła tkacka w Krośnie	8.000	8.000	10.104	—	10.104	9.824	—	280
91	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Glinianach	2.400	2.400	2.946	—	2.946	3.472	526	—
92	Kraj. naukowy warsztat tkacki w Gorlicach	900	900	740	—	740	740	—	—
93	Kraj. naukowy warsztat tkacki w Korczynie	1.400	1.440	2.800	—	2.800	2.400	—	400
94	Kraj. naukowy warsztat tkacki w Kosowie:								
	a) na utrzymanie	1.500	1.500	3.360	—	3.360	3.200	—	160
	b) na budynek	—	—	—	—	—	1.600	1.600	—
95	Kraj. naukowy warsztat tkacki w Łańcucie:								
	a) na utrzymanie	1.500	1.500	2.210	—	2.210	2.050	—	160
	b) na budow. szkoły II rata	—	—	—	5.000	5.000	5.000	—	—
96	Kraj. naukowy warsztat tkacki w Rychwałdzie	1.000	1.000	2.830	—	2.830	2.310	—	520
97	Kraj. naukowy warsztat tkacki w Wilamowicach	1.000	1.000	1.540	—	1.540	1.540	—	—
98	Subwencya na produkc. warsztatu tkackiego w Budzanowie	400	400	880	—	880	1.280	400	—
99	Kraj. szkoła sukiennicza w Rakszawie:								
	a) na utrzymanie	6.000	7.000	12.180	1.400	13.580	10.092	—	3.488
	b) na budowę internatu	—	—	—	10.000	10.000	—	—	10.000
	Razem	24.100	25.140	39.590	16.400	55.990	43.508	2.526	15.008
									+ 12.482
	<i>E.) Dla wyrobów powroźniczych.</i>								
100	Subwencya dla pracowni powroźniczej w Stryju	—	—	600	—	600	600	—	—
	<i>F.) Dla wyrobów koronkarskich i haftu.</i>								
101	Subwencya dla szkoły koronkarskiej w Kańczudze	1.200	1.400	1.722	—	1.722	1.722	—	—
	Do przeniesienia	1.200	1.400	1.722	—	1.722	1.722	—	—

Liczba porz.	Poszczególnienie	Proponowana subwencja rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliniowana na rok 1903	Preliminuje się na r. 1904	
		nn r. 1903	na r. 1904	zwy- czajny	nad- zwyczaj.	Razem		mniej	więcej
	Z przeniesienia .	1.200	1.400	1.722	—	1.722	1.722	—	—
102	Kraj. szkoła koronkarska w Zakopanem .	1.600	1.600	5.040	—	5.040	4.960	—	80
103	Kraj. szkoła koronkarska w Bobowej .	800	1.000	600	—	600	900	300	—
104	Subwencja dla szkoły koronkarskiej w Jaworowie .	400	400	1.200	—	1.200	800	—	400
105	Kraj. szkoła hafciarska w Makowie .	1.200	1.400	1.924	—	1.924	3.164	1.240	—
106	Subwencja dla szkoły koronkarskiej u SS. Miłosierdzia w Przeworsku .	—	—	600	—	600	600	—	—
	Razem .	5.200	5 800	11.086	—	11.086	12.146	1.540	480
	G.) Dla wyrobów kapelusznich.								—1.060
107	Subwencja na budowę warsztatu kapeluszniczego w Myślenicach II rata 4 1/2 % pożyczki komun. 60.000 K. na 33 lat .	3.300	3.300	—	1.800	1.800	3.600	1.800	—
	G ₁) Dla murarstwa.								
107a)	Kurs dla podmajstrzych murarskich w Sieniawie .	—	—	—	—	—	—	—	—
	H.) Subwencyonowane zakłady dla nauki robót kobiecych.								
108	Szkoła rzemieślnicza dla kobiet w Krakowie .	3.400	3.400	2.000	—	2.000	2.000	—	—
109	Szkoła przemysłu artystycznego dla kobiet w Krakowie .	—	—	600	—	600	—	—	600
110	Szkoła robót utrzymywana przez Tow. pracy kobiet we Lwowie .	1.200	1.200	1.400	—	1.400	1.400	—	—
111	Szkoła specjalna robót kobiecych u PP. Benedyktyn w Przemyśle .	700	700	840	—	840	840	—	—
112	Towarz. Pracy kobiet w Kołomyi .	1.000	1.000	1.600	—	1.600	1.000	—	600
	Razem .	6.300	6.300	6.440	—	6.440	5.240	—	1.200
	I.) C. k. Szkoły fachowe przemysłowe subwencyonowane ze skarbu krajowego.								
113	C. k. Szkoła dla przemysłu drzewnego w Kołomyi .	—	—	2.200	—	2.200	2.200	—	—
	Do przeniesienia .	—	—	2.200	—	2.200	2.200	—	—

Liczba porz.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliniowana na rok 1903	Preliminuje się na r. 1904	
		na r. 1903	na r. 1904	zwy- czajny	nad- zwyczaj.	Razem		mniej	więcej
	Z przeniesienia	—	—	2.200	—	2.200	2.200	—	—
114	C. k. Szkoła dla przemysłu drzewnego w Zakopanem .	—	—	3.400	—	3.400	3.400	—	—
115	C. k. Szkoła ślusarska w Świątnikach	—	—	3.108	—	3.108	3.108	—	—
	a) na utrzymanie .	—	—	800	—	800	800	—	—
	b) na zapomogi dla maj- strów	—	—	800	—	800	800	—	—
116	C. k. Szkoła kowalska w Suł- kowicach :	—	—	1.024	—	1.024	1.024	—	—
	a) na utrzymanie .	—	—	1.000	—	1.000	1.000	—	—
	b) na kurs majstrów .	—	—	—	3.000	3.000	17.000	14.000	—
	c) reszta na budowę i wo- dociąg	—	—	—	800	800	—	—	800
	d) na warsztat spółkowy I. rata	—	—	—	15.000	15.000	—	—	15.000
117	C. k. Szkoła mechaniczno- ślusarska w Tarnopolu: I. rata przyrzeczonych 45.000 K. na budowę szkoły	—	—	—	15.000	15.000	—	—	15.000
	Razem .	—	—	11.532	18.800	30.332	28.532	14.000	15.800
								+ 1.800	
	III. Wydatki ogólne na cele szkolnictwa przemy- słowego.								
118	Kraj. ceramiczna Stacya do- świadczalna przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	—	—	9.660	500	10.160	9.240	—	920
119	Kraj. mechaniczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	—	—	3.140	—	3.140	3.600	460	—
120	Szkoła rzemieślnicza w Dro- howyżu	8.000	8.000	24.000	—	24.000	8.000	—	16.000
121	Subwencya dla szkoły rzem. OO. Salezjanów w Oświę- cimie	—	—	4.000	—	4.000	—	—	4.000
122	Muzeum przemysłowe we Lwowie	—	—	6.000	—	6.000	6.000	—	—
123	Muzeum przemysłowe w Kra- kowie	—	—	6.000	—	6.000	6.000	—	—
124	Stypendya przemysłowe:								
	a) zasiłki dla kandyda- tów kształcących się na nauczycieli szkół przemysł. uzupeł.	—	—	3.600	—	3.600	3.600	—	—
	b) inne stypendya prze- mysłowe	—	—	30.000	—	30.000	28.000	—	2.000
	Do przeniesienia	8.000	8.000	86.400	500	86.900	64.440	460	22.920

Liczba porz.	Poszczególnienie	Proponowana subwencja rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliminowana na rok 1903	Preliminuje się na r. 1904	
		na r. 1903	na r. 1904	zwy- czajny	nad- zwyczaj.	Razem		mniej	więcej
	Z przeniesienia .	8.000	8.000	86.400	500	86.900	64.440	460	22.920
125	Na nauczycieli wędrownych dla tkactwa, koszykarstwa i innych	—	—	6.000	—	6.000	6.000	—	—
126	Na kursa majsterskie	—	—	10.000	—	10.000	8.000	—	2.000
127	Na nowe warsztaty zawodowe powstać mające w r. 1904	—	—	10.000	—	10.000	10.000	—	—
128	Druki dla szkół zawodowych	—	—	1.000	—	1.000	1.000	—	—
129	Zaliczki na płace funkcyjnaruszy w krajowych szkołach przemysłowych . .	—	—	4.000	—	4.000	4.000	—	—
129a	Daniszewski Fr. zaliczka roczna na płacę, spłacalna w 120 ratach	—	—	—	—	—	2.700	2.700	—
130	Czyrniańska, stały dar z łaski	—	—	800	—	800	800	—	—
131	Koszta inspekcji szkół .	—	—	6.000	—	6.000	6.000	—	—
	Razem .	8.000	8.000	124.200	500	124.700	102.940	3.160	24.920
								+ 21.760	
	IV. Wydatki Komisji krajowej dla spraw przemysłowych.								
132	Prenumerata czasopism i zakupno dzieł	—	—	400	—	400	400	—	—
133	Biuro Komisji krajowej dla spraw przemysłowych:								
	a) koszta podróży, diety i inne wydatki	—	—	6.000	—	6.000	4 000	—	2.000
	b) sekretarz:								
	α) płaca	—	—	4.800	—	4.800	4.800	—	—
	β) dodatek aktywalny	—	—	840	—	840	840	—	—
	c) aplikant	—	—	1.400	—	1.400	1.050	—	350
	d) mundant	—	—	600	—	600	600	—	—
	e) referent techniczny:								
	α) płaca	—	—	3.600	—	3.600	2.700	—	900
	β) dodatek aktywalny	—	—	720	—	720	540	—	180
	Razem .	—	—	18.360	—	18.360	14.930	—	3.430
	V. Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe.								
134	Zasiłki bezzwrotne na cele przemysłowe	—	—	20.000	—	20.000	20.000	—	—
135	Wydawnictwo „Przewodnika przemysłowego“	—	—	2.000	—	2.000	2.000	—	—
136	Dotacja krajowa funduszu przemysłowego	—	—	—	100.000	100 000	—	—	100.000
	Razem .	—	—	22.000	100.000	122.000	22.000	—	100.000

Liczba porz.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota preliniowana na rok 1903	Preliminuje się na r. 1904	
		na r. 1903	na r. 1904	zwy- czajny	nad- zwyczaj.	Razem		mniej	więcej
	VI. Szkoły handlowe i zasilki na popieranie wykształcenia handlowego.								
137	Szkoła handlowa w Krakowie	—	—	16.000	—	16.000	16.000	—	—
138	Akademia handlowa we Lwowie	—	—	16.000	—	16.000	16.000	—	—
139	Stypendya dla młodzieży handlowej	—	—	3.600	—	3.600	3.000	—	600
140	Subwencya dla „Krajowego Związku przemysłowego we Lwowie“ za pośrednictwo w sprzedaży wyrobów kraj.	—	—	15.000	—	15.000	15.000	—	—
	Razem	—	—	50.600	—	50.600	50.000	—	600

Zestawienie.

[illegible]

Wyjaśnienia.

Na rok 1903 preliminowano	464.666 K.
„ „ 1904 preliminuje się	618.296 „
zatem <i>więcej</i> o	153.630 K.

głównie z powodu wstawienia I. raty 100.000 K. na uzupełnienie funduszu przemysłowego do 5.000.000 K., tudzież na całoroczne utrzymanie szkoły rzemiosł w Drohomyżu *więcej* o 16.000 K., na budowę szkoły mechanicznej w Tarnopolu 15.000 K. na budowę internatu w Rakszawie 10.000 K., na budowę szkoły koszykarskiej w Rudkach 5.000 K. i na pokrycie reszty kosztów budowy szkoły stolarskiej w Kalwaryi *więcej* o 7.000 K. a w szczególności:

W dziale I. poz. 1—55. W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 897 K. z powodu podziału kosztów utrzymania nowych szkół w roku 1903 w Starym Samborze, Trembowli i Turce na kraj i państwo i zmniejszenia w ten sposób wydatku o 2.400 K., następnie zmniejszenia subwencji w dawnych szkołach w Chrzanowie o 371 K. skutkiem zwinienia I. klasy kursu przygotowawczego, tudzież w Drohomyżu o 219 K. i w Stanisławowie o 235 K. skutkiem podwyższenia subwencji państwowej do wysokości krajowej i innych drobnych obniżen (w Gorlicach, Kołomyi I, Myślenicach, Przemyśle, Rzeszowie i Tarnopolu) łącznie o 119 K.; ogółem z powodu zmniejszenia o 3.344 K., a natomiast wstawienia kredytu na nową szkołę w Kętach 800 K. i podwyższenia na dawne szkoły, z powodu otwarcia kursu handlowego w Tarnowie o 700 K. tudzież na środki naukowe w Wieliczce o 247 K., w Złoczowie o 120 K., we Lwowie (Bernsteina) o 100 K. i w innych szkołach o drobne podwyżki (w Brodach, Brzeżanach, Jaśle, Kałuszu, Kołomyi II, Krakowie, Krośnie, we Lwowie, Nowym Sączu, Podgórzu i Sądowej Wiszni) łącznie o 480 K., a zatem zwiększenia subwencji o 2.447 K. czyli ogółem *mniej* o 897 K.

W dziale I. poz. 56. W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 200 K. z powodu otwarcia 4 nowych szkół.

W dziale I. poz. 59. W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 2.400 K. z powodu wstawienia jednorazowego kredytu na wykonanie w kraju niezbędnie potrzebnych dla szkół wzorów i modeli, które dotychczas sprowadzano z obcych źródeł.

W dziale II. grupa A). W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 6.595 K. z powodu, że odpadła rata 4.200 K. odpożyczki na budowę szkoły stolarskiej w Stanisławowie skutkiem nie zaciągnięcia tejże pożyczki; że na szkołę w Leżajsku wskutek przeprowadzonej organizacji i uwzględnienia subwencji czynników miejscowych preliminuje się *mniej* o 1.658 K.; że skutkiem zwinienia szkoły w Skołyszynie i utworzenia w to miejsce szkoły w Warzycach preliminuje się jako na nową szkołę *mniej* o 670 K.; że skutkiem podwyższenia dochodów ze sprzedaży wyrobów i zmniejszenia zwyczajnego wydatku na materiały preliminuje się *mniej* w Dynowie o 840 K., w Dżurowie o 350 K., w Jurkowie o 600 K., w Niżniowie o 50 K., w Siedlcu o 190 K., w Wielowsi o 350 K. i w Zatorze o 6 K. wreszcie, że rata 2.560 K. na budowę szkoły w Jaworowie przenosi się z wydatków zwyczajnych do nadzwyczajnych — razem preliminuje się *mniej* o 11.474 K. — Natomiast preliminuje się *więcej* dla Rudek z powodu dojazdu do Milczyc o 40 K., oraz wstawia się subwencję dla powstałej koszykarni w Milczycach w kwocie 600 K. celem poparcia produkcji tamtejszych koszykarzy, następnie w Grybowie *więcej* o 340 K. skutkiem wstawienia kredytu na konieczne naprawy w starym budynku, w Kamionce *więcej* o 1.230 K. skutkiem mniejszych dochodów ze sprzedaży wyrobów, w Tłumaczu *mniej* o 140 K. na pomocnika kołodziejskiego w Stanisławowie *więcej* o 1.771 K. z powodu rozszerzenia szkoły i przeniesienia do własnego budynku, w Kalwaryi *więcej* o 470 K. na dodatek pięcioletni dla kierownika i drobne podwyżki płac przodowników, tudzież w Jaworowie *więcej* o 288 K. głównie skutkiem wstawienia kredytu na nauczyciela rysunków, zatem razem preliminuje się *więcej* o 4.879 K. czyli ogółem *mniej* j. w. o 6.595 K. jak dołączona szczegółowe preliminarze zakładów należących do tej grupy.

W dziale II. grupa A). W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 20.230 K. z powodu wstawienia zasiłku dla Wydziału powiatowego na budowę szkoły koszykarskiej w Rudkach w kwocie 5.000 K., wstawienia I. raty półrocznej w kwocie 1.350 K. na spłatę pożyczki 45.000 K. zaciągnąć się mającej przez gminę na budowę szkoły kołodziejskiej w Grybowie, gdyż w dotychczasowym budynku nie tylko, że brak odpowiedniego pomieszczenia, lecz w ogóle budynek ten jest już do dalszego użytku niemożliwy; *więcej* o 7.000 K. na pokrycie reszty kosztów budowy szkoły stolarskiej w Kalwaryi, jak osobne sprawozdanie; wstawienia kredytów na narzędzia i warsztaty z powodu rozszerzenia i przeniesienia do własnego budynku dla szkoły w Stanisławowie 1.400 K. i dla szkoły zabawkar-

skiej w Jaworowie 2.000 K., następnie wstawienia na zapasy materiału koszykarskiego dla Dynowa 600 K., dla Dźurowa 350 K., dla Jurkowa 600 K., dla Leżajska 100 K., dla Sielca 150 K., dla Warzyc 600 K., dla Tłumacza 1.500 K., tudzież skutkiem przeniesienia z nadzwyczajnych III. raty na budowę szkoły w Jaworowie 1.680 K., a którą preliminarzuje się tylko w wysokości półrocznej raty, gdyż pożyczka zaciągnięta zostanie dopiero w II. półroczu 1903 i skutkiem tego będzie do dyspozycji jedna rata z preliminarza na r. 1903; czyli razem z powodu wstawienia *więcej* o 22.330 K. a umniejszenia, tylko o 100 K. o które *mniej* wstawia się dla Wielowśi na materiał i o 2.000 K. dla Grybowa, które odpadają jako kredyt jednorazowy na budowę szopy i lakierni, razem więc *zmniejszenia* o 2.100 K.; preliminarzuje się w ogóle *więcej* j. w. o 20.230 K. jak dołączone szczegółowe preliminarze zakładów należących do tej grupy.

W dziale II. grupa B). W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 1.660 K. z powodu wstawienia 400 K. na dodatki pięcioletnie dla kierownika i nauczyciela w Kołomyi i o 1.260 K. *więcej* dla Podgórza, wskutek wprowadzenia kredytu na laboranta, na kurs odlewania form gipsowych i na uzupełnienie wzorów i modeli — jak dołączone szczegółowe preliminarze.

W dziale II. grupa B). W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 2.600 K. z powodu, iż odpadł kredyt na budowę pieców w Podgórzu 3.000 K. a natomiast wstawia się 400 K. na zakupno inwentarza dla kursu odlewów gipsowych, jak dołączony szczegółowy preliminarz.

W dziale II. grupa C). W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 1.320 K. z powodu wstawienia dla Witkowa *więcej* o 580 K. i dla Starego Sącza o 440 K. na polepszenie płac instruktorom a dla Dobczyc o 300 K. skutkiem zmniejszenia dochodu z produkcji wyrobów, jak dołączone szczegółowe preliminarze.

W dziale II. grupa C). W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 500 K. z powodu, iż odpadł kredyt dla Dobczyc na zakupno maszyny do obrębiania dziurek.

W dziale II. grupa D). W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 3.682 K. z powodu wstawienia większej dotacji dla Krosna o 280 K. na przypadające dodatki pięcioletnie, tudzież na polepszenie płac instruktorom i przodownikom w Korczyni o 400 K. w Kosowie 160 K., w Łańcucie 160 K., a w Rychwałcie ponadto skutkiem odmówienia przez powiat subwencji 400 K. *więcej* o 520 K.; w Rakszawie skutkiem wprowadzenia kredytu na nauczyciela teorii zawodowej, polepszenie płac personalowi i zwiększenia kredytu na utrzymanie w ruchu tkalni mechanicznej *więcej* o 3.088 K. razem *więcej* o 4.608 K. a natomiast *mniej* dla Glinian o 526 K. skutkiem tego, że odpadła subwencja dla miejscowego Towarzystwa tkackiego i dla Budzanowa o 400 K. skutkiem wyjednania dla tego warsztatu subwencji z c. k. Skarbu państwa — razem zatem *mniej* o 926 K. czyli ogółem *więcej* j. w. o 3.682 K. jak dołączone szczegółowe preliminarze tych zakładów.

W dziale II. grupa D). W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 8.800 K. z powodu, iż wchodzi kredyt 10.000 K. na budowę internatu dla szkoły sukienniczej w Rakszawie i 400 K. na sprawienie kadzi i walcówki, a natomiast odpada kredyt jednorazowy 1.600 K. na adaptację budynku szkoły tkackiej w Kosowie, jak dołączone szczegółowe preliminarze.

W dziale II. grupa F). W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 1.060 K. z powodu zmniejszenia dotacji dla Bobowej o 300 K. skutkiem podwyższenia dochodu ze sprzedaży wyrobów i dla Makowa o 1.240 K. skutkiem skreślenia kredytu na nauczyciela rysunków; razem zmniejszenia o 1.540 K. a natomiast zwiększenia dotacji dla Zakopanego o 80 K. i dla Jaworowa o 400 K. skutkiem znacznego wzrostu frekwencji — jak dołączone szczegółowe preliminarze.

W dziale II. poz. 107. W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 1.800 K. z powodu, iż wstawia się tylko ratę półroczną, gdyż skutkiem zaciągnięcia pożyczki dopiero w II. półroczu 1903 zostanie do dyspozycji jedna rata z preliminarza na r. 1903.

W dziale II. poz. 109. W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 600 K. celem poparcia szkoły przemysłu artystycznego dla kobiet w Krakowie, w załatwieniu przekazanej przez Wysocki Sejm petycji.

W dziale II. poz. 112. W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 600 K. z powodu potrzeby utrzymania nauczyciela do nauki rysunków, który wobec znacznej frekwencji i przy umiejętnej działalności towarzystwa, okazał się niezbędnym.

W dziale II. poz. 116. c) W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 14.000 K. z powodu iż w miejsce 17.000 K., które wstawione były jako reszta na budowę szkoły, wstawia się 3.000 K. na roboty dodatkowe i wodociągi.

- W dziale II. *poz. 116. d)* W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 800 K. z powodu wstawienia I. raty od 8.000 K., na budowę warsztatu spółkowego, którego założenie przy pomocy maszyn udzielonych z c. k. Ministerstwa wpłynie znacznie na zwiększenie i potaniecie produkcji i rozszerzenie zbytu tych wyrobów po całym kraju.
- W dziale II. *poz. 117.* W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 15.000 K. z powodu wstawienia I. raty z przyrzeczonych 45.000 K. na budowę c. k. szkoły mechaniczno-słusarskiej w Tarnopolu, jak osobne sprawozdanie.
- W dziale III. *poz. 118.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 420 K. z powodu wstawienia dodatku na mieszkanie dla adjunkta i podwyższenia płacy stróżowi, jak szczegółowy preliminarz.
- W dziale III. *poz. 118.* W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 500 K. z powodu wstawienia kredytu na wymianę inufl i roboty konserwacyjne w budynku.
- W dziale III. *poz. 119.* W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 460 K. z powodu większych dochodów własnych stacyi.
- W dziale III. *poz. 120.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 16 000 K. z powodu wstawienia kredytu już na całoroczne utrzymanie szkoły.
- W dziale III. *poz. 121.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 4.000 K. z powodu wstawienia subwencji dla OO. Salezjanów na utrzymanie szkoły rzemieślniczej w Oświęcimie — w załatwieniu petycji odstąpionej przez Wysoki Sejm do załatwienia Wydziałowi krajowemu.
- W dziale III. *poz. 124. b)* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 2.000 K. z powodu, iż dotychczasowy kredyt nie wystarcza na stypendya a używanie na ten cel w drodze virement kredytu na zasiłki staje się znowu zaporą w nzwzględnianiu licznych podań samorządnych producentów.
- W dziale III. *poz. 126.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 2.000 K. z powodu, iż oprócz urządzania dotychczasowych kursów szewskich i krawieckich, z pozycyi tej będą jeszcze pokrywane koszty utrzymania kursu murarskiego, dla którego dotychczas wstawiało się osobny kredyt w dziale II grupa G₁) i nadto w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 6. lipca 1901 kosztu urządzenia kursów dla tych rzemiosł, dla których dotąd nie ma w kraju szkół zawodowych ani warsztatów instrukcyjnych.
- W dziale III. *poz. 129. a)* W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 2.700 K. z powodu iż odpał kredyt na zaliczkę na płacę dla Fr. Daniszewskiego nauczyciela rysunków w Krośnie.
- W dziale IV. *poz. 133. a)* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 2.000 K. z powodu zwiększenia ilości członków krajowej Komisji przemysłowej, częstszych wyjazdów dla zbadania przedsiębiorstw przemysłowych skutkiem licznie napływających podań o zasiłki i pożyczki z funduszu przemysłowego, tudzież na podstawie wynikłości z r. 1902.
- W dziale IV. *poz. 133. c), e)* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 1.430 K. z powodu wstawienia kredytu dla aplikanta i referenta technicznego, na cały rok, podczas gdy w preliminarzu na r. 1903 wstawiony był kredyt tylko na czas od 1. kwietnia 1903 r.
- W dziale V. *poz. 136.* W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 100.000 K. z powodu wstawienia I. raty na uzupełnienie funduszu przemysłowego do 5,000.000 K., jak osobne sprawozdanie.
- W dziale VI. *poz. 139.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 600 K. z powodu koniecznej potrzeby tak ze względu na znaczną ilość zgłaszających się kandydatów, jakoteż z powodu ogólnej potrzeby popierania wykształcenia handlowego.

Ogółem w wydatkach zwyczajnych zwwyżki wynoszą 56.742 K. zniżki zaś 9.012 K.; wydatki zwyczajne *większe* więc o 47.730 K.

W wydatkach nadzwyczajnych zwwyżki wynoszą 127.500 K. a zniżki 21.600 K.; wydatki nadzwyczajne *większe* więc o 105.900 K. — czyli ogółem wydatki rubr. XII. funduszu krajowego *większe* o 153 630 K.

